

BİRİNCİ BÖLÜM

Jan McFerland iri yapılı morlar içinde ki kadının arkasından itmesiyle,dengesini koruyabilmek için kırmızı kadife boruya tutundu.Ziyaretçilerin sergilenen resimlere dokunmalarını önlemek üzere konulmuş olan kordon hızla sallandı.İkinci bir darbeyle Jan, mavi ve gri harflerle yazılmış "Sabahın İzleri" isimli tablonun durduğu ışıklı sehpaye doğru sendeledi.Kalabalığın arasından uzanarak Jan'ı;arkasından kavrayıp çeken güçlü bir kol,son anda gerçekleşecek bir faciayı önledi.

"Teşekkür ederim" dedi Jan nefes nefese.Hafifçe omzunu ovuşturdu.Gerçi kaza tam zamanında önlenmişti,ama kurtarma hareketinin pek kibarca yapıldığı söylenemezdi.

"omzunu acıttım mı?" diye sordu olayla ilgilendiği belli olan boğuk bir ses.Arkasından da genç kadının narin bedenini kalabalıktan korumak için geniş bedenini siper etti. "Eğer birkaç dakika oturmak istersen,yan odada sandalyeler var."

"Yok iyiyim...Gerçekten.Tekrar teşekkür ederim.Şayet Mr. Bertanoli'nin tablolarından birine zarar verseydim,sanırım karşılamaya gücüm yetmezdi."

Jan başını kaldırarak kurtarıcısına baktı.Karşısında duran adamın şimdiye kadar gördüğü erkeklerin en çarpıcı ve en yakışıklısı olduğunu fark edince,kahverengi gözleri iri iri açıldı.Gür dalgalı saçları,kestane rengindeydi ve teni güneşten yanmıştı.Gözleri Karayip denizinin mavisine kadar koyuydu.Köşeli,güçlü bir çenesi vardı.Jan,genç adama o kadar yakındı ki,geniş omuzlarının ardından onun erkeksi gücünü hissediyordu.Kalabalık tekrar itince vücutları birbirine yaslandı.Genç kadın,ince yünlü jarse elbisesinin üzerinden erkeğin sert kalçalarını hissedebiliyordu.Saçlarının altın sarısıyla tezat oluşturan koyu renk gözleri,erkeğin ancak çenesine kadar uzanıyordu.Jan,bir süre genç adamın siyah kravatının üzerinden,düzgün nefes alışlarını izledi.

"Burasının bu kadar kalabalık olacağını hiç düşünmemiştim" dedi Jan,ansızın aralarından doğan yakınlıktan ve erkeğin mavi gözlerinde gördüğü ilgiden ürkererek,kelimeler ağzından telaşla çıkmıştı.

"Bertanoli'nin ünü son zamanlarda iyice yayılmaya başladı.Denizin değişik görünümlerini yakalamak konusunda büyük yeteneği var." Genç adam durumundan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.Hatta,dudaklarının hafifçe gülümsemesinden eğlendiği belli oluyordu. "Sanat eseri koleksiyoncusu musun?"

"Ah hayır.Ama olsaydım Sabahın İzleri'ni kesinlikle kaçırmazdım.Çok güzel bir tablo"

"Burada,Los Angeles'de mi oturuyorsun?"

"Hayır.Phoenix,Arizona'dan Ventura'ya yeni geldim.Bu akşamüzeri de sergiyi gezmek için Los Angeles'e geldim."

"Ya?" Genç adam Jan'ın oval yüzüne dikkatle baktı. "Yalnız mısın?"

Jan böylesine yakışıklı bir erkeğe yalnız olduğunu söylemenin ne kadar doğru olduğunu düşünürken,bir kadın düşüncelerini kesti.

"Logan, işte buradasın.Ben de seni arıyordum.Anton bizi bekliyor."

Jan'ın boyu kalabalığın arasından sesin sahibini görmeye yetmiyordu.Ama ,yanında ki genç adam isteksizce elini kaldırıp selamladı.Başını eğip Jan'a baktığında kaşları hafifçe çatılmıştı.Adamın bakışları,Jan'ın henüz görmeyi başaramadığı kadının üzerinde toplandı.Tekrar Jan'a baktığında bir karar vermeye çalışıyormuş gibiydi.

"omzunun iyi olduğuna emin misin?" diye sordu sonunda.Bu sorunun,yanından ayrılıp o kadının yanına gitmek için sorulduğu belliydi.

Jan birden bütün bedenini kaplayan hayal kırıklığını saklayarak gülümsedi.Böylesine güçlü ve yakışıklı bir erkeğin bir kadınla beraber olması gayet doğaldı.Kadının ses tonunda öyle sahiplenici bir hava vardı ki karısı bile olabilirdi. "Evet ben iyiyim,tekrar teşekkür ederim."

Jan erkeğin geniş omzuyla kalabalığı geçişini izledi.Genç kadının gözleri kalabalığın arasında onu aradı.Sonunda görmeyi başardı.Genç adam,başını yanında duran kadına eğmiş,birlikte bir tabloyu inceliyorlardı.Kadının sırtı Jan'a dönüktü.Ancak mağrur duruşunda ve bakımlı saçlarında,Jan'a tanıdık gelen bir şeyler vardı.

Jan şaşırmıştı.Los Angeles de tanıdığı hiç kimse yoktu.Nasıl olurda bu kadın ona tanıdık gelebilirdi.?Genede onu bir yerden tanıdığını hissediyordu.Artık Jan,tüm güzelliklerine rağmen resimlerle ilgilenemiyordu.Tüm dikkatini odanın köşesinde duran çarpıcı çifte verdi.Bir ara adam kadını kalabalıktan korumak için dirseğinden tuttu.Yüzünde sahiplenircesine bir ifade vardı.Aralarında oldukça uzun bir

mesafe olmasına karşın erkeğin yanık teni ve güçlü yapısı onu diğer insanlardan ayırıyordu.Üzerinde yunan tanrılarını andıran mavi gözlerini ve güçlü bedenini daha da belirginleştiren iyi dikilmiş bir smokin vardı.Kadının söylediği bir şeye gülmeye başlayıpta beyaz dişleri ortaya çıkınca,Jan içinde şimdiye kadar hissetmediği bir şeylerin kıpırdandığını fark etti.

Yanına süslü şapka giymiş bir kadın gelince Jan çifti gözden kaybetti.Hayal kırıklığı içinde kahve ve kek ikram edilen salona doğru gitti.Her şeyi boşverip çıkışa doğru ilerlediğinde bir an durdu.Genç adamın sırtı dönüktü ama kadının yüzünü görüyordu.

Jan kadının arkadan görüldüğünden daha yaşlı olduğunu fark etti.Güneşten koyulaşmış teninde yılların biriktirdiği derin çizgiler belli oluyordu.Birden bire Jan kadının kim olduğunu hatırladı.Bu kadın Rue Farrington'du.Jan'ın oda arkadaşı Shelley'in çalıştığı şirketin başkanıydı.Jan birkaç gün önce Sherley'i ziyarete gittiğinde arkadaşı ofiste Mrs.Farrington'u göstermişti.Az evvelki adam Mr.Farrington olamayacağına göre Jan sahiplenircesine "Logan" diye seslenen sesin onun karısı olabileceği hakkında ki ilk izlenimi kesinlikle yanılttı.Bunun anlamı ne olabilirdi?

Jan'ın ürkek bakışları yeniden genç adamın geniş omuzlarına kaydı.Olamaz' Ya doğruysa?Sherly'in tarifine uyuyordu.

Jan'ın ilk şaşkınlığı hayal kırıklığıyla karışık küçümsemeye dönüştü.Adamın bütün o karakterli,kültürlü ve otoriter görüntüsü,numaradan başka bir şey değildi.Tepeden tırnağa kadar her şey sahteydi.

Artık genç adamı başka bir gözle izliyordu.Görüldüğü gibi biri değildi.Jan alaycı bir edayla bu adamın nişini iyi yaptığına karar verdi.Gerçekte genç adam yakışıklı yüzünü,erkeksi vücudunu kullanan kiralık kavalieden başka bir şey değildi.Sherley onu "İyi bir parça "diye gülerek tasvir etmişti.Mrs.Farrington onu çağırdığında Jan'ı düşünmeden bırakıp gitmesinin nedeni buydu.Görev başındaydı.

an'ın Mrs.Farrington'u görmesi,özel hayatı hakkında konuşması ve Bakersfield'den o kararsızlık dolu mektubun gelmesi aynı gün olmuştu.Sherly ile konuşurken Jan mektubun gelişinin yarattığı garip duyguyu düşünüyordu.Onun yaşındaki bir kızın düğüne yalnız başına gitmesinin yaratacağı durumu düşündü.Anacak birden,bir zamanlar her yere Paul ile gittiğini hatırladı.

"Eğer bir yere tek başına gitmek istemiyorsan,Mrs. Farrington'un yaptığını yapabilirsin sen de" dedi Sherley.

"Neymiş o"

"Kendine kiralık bir kavalie tut."

"Ciddi olamazsın" diye soludu Jan. "Mrs. Farrington."

"İhtiyacı olduğunda kendine bir kavalie kiralıyor" dedi Sherley sözlerinin anlamını vurgulamak istercesine başını sallayarak. "Eğer sana bunları anlattığımı öğrenirse,ikimiz de kendimizi kapının önünde buluruz.Çok gizli bir bilgi bu."

Jan arkadaşının ciddi tavrını önemsemedi.Sherley'e söylenen bir şey uzun süre sır olarak kalamazdı.Dedikodunun heyecanıyla "Peki neden?" diye sordu.

Mrs.Ferrington iki kere boşanmıştı ve eskisi kadar olmasa da hala çekici bir kadındı.Neden kavalie için para ödemesi gerekiyordu?

Sherley Mrs.Ferrington'un sık sık iş seyahatlerine çıktığını,bir erkeğe bağlı kalıp bir takım zorluklarına katlanmaktan hoşlanmadığını anlattı.

Jan şehir dışı seyahatlerinde kavalie kiralamanın büyük kolaylık olduğunu kabul ediyordu.Uygun bir kavalie hem koruyucu olur,hem de birtakım rahatsız edici durumları ortadan kaldırabilirdi.Bir gün tek başına seyahat ederse bunu hatırlamalıydı.Ama birini kiralamak....

Jan,Mrs. Ferrington ve kavalyesini seyrederken yanlarına kısa boylu,koyu renk saçlı,sinirli bir karakteri olduğu belli olan bir adamın geldiğini gördü.Jan adamın Venture gazetesinde çıkan resminden sanatçı Anton Bertanoli olduğunu anladı.Sağ kolunda bir gariplik vardı;kaskatı kıvrılmış,vücuduna yapışık bir şekilde duruyordu.

Bertanoli asabi bir şekilde sol kolunu sallayarak çiftle konuşuyordu.Hiç şüphesiz önemli bir satış yapmayı umuyor diye düşündü.Adam kavalyesini unutmuş görünen Mrs.Ferrington ile ilgileniyordu.

Jan,saksıya dikilmiş olan bambunun arkasında gizlenip kahvesini yudumlayarak üçlüyü izliyordu.Acaba Mrs.Ferrington'un yaptığını yapmaya kendi sinir sistemi tahammül edebilir miydi?Acaba düğün için birini

kiralayabilir miydi?

Hayır.Ya biri öğrenirse?O zaman tam anlamıyla rezil olurdu.Ama düğüne tek başına giderse neler hissedecekti?Jan genellikle erkekler konusunda zorluk çekmezdi.

Hayır,hayır bu gerçekten çok mantıksızca bir düşünceydi.Paul onu terk edeli uzun zaman olmuştu.Artık bu hüznü haline kendisi de gülmeliydi.Jan yıllar boyu bütün dünyayı dolaşmış,yazarlarla,sinema yıldızlarıyla tanışmıştı.

Hiçbir şey Paul'ü yanımda yakışıklı ve başarılı bir erkekle birlikte görmek kadar etkileyemez diye düşündü.Salona kolunda yakışıklı ve başarılı bir erkekle girerken Paulün ağzının bir karış açık kaldığı düşüncesi Janı çok mutlu etti.

Jan iki erkek ve bir kadından oluşan grubu biraz daha izledikten sonra bir iç çekip çıkış kapısına yöneldi.Jan son kez omzunun üzerinden dönerek gruba baktı.Mrs.ferrington ve ressamın üzerinde özel oda yazan odaya girdiklerini gördü.Acaba cesaret edebilirmiydi.

Düşünmekle kaybedecek vakti yoktu,Jan her şeyi göze alarak,salonda ki en çekici erkeğe doğru yürüdü.Yanına geldiğinde yüzü pembeleşmiş,kalbi hızlı hızlı çarpmaya başlamıştı.Genç adam onu karşısında görünce önce şaşkınlıkla kaşlarını havaya kaldırdı ve sonra bakışlarında hoşnut bir ifade belirdi.

"Omuzun nasıl oldu?Bir sanat sergisinin böyle tehlikeli olacağı asla aklıma gelmezdi.Ama belki de sanatçıların ne kadar içten pazarlıklı olduklarını hesaba katmadığımdandır."Güldü.Kısık sesinde de alaycı bir ton seziliyordu.

"Annem daima çok sakar olduğumu söylerdi."Genç adam kızı kolundan tutup hararetle konuşan bir çiftin yanından uzaklaştırdı.Jan omuzlarını dikleştirerek sesine bir iş konuşması konuşuyor havası vermeye çalıştı.

"Seninle bir konu hakkında görüşmek..." Jan birden Mrs.Ferrington'un özel yazılı kapıdan girmediğini fark etti.Kadın dönmüş onlara bakıyordu.Jan onu nasıl kiralayacağıyla ilgili birkaç soru soracaktı ama buna vakti yoktu.Paniğe kapılmamaya çalışarak aceleyle fısıldadı. "Telefon numaranı alabilir miyim?"

"Telefon numaramı mı? Neden?" Adamın şaşkın şaşkın baktı.Sesinde heyecanlı bir yan yoktu.

"Çünkü seni aramak istiyorum" dedi Jan telaşla."Gelecek hafta sonu için.Tabi meşgul değilsen."

Genç adamın gözleri ne yapmak istediğini anlamaya çalışırcasına Jan'ın yüzünde dolaştı.Kaşları hafifçe çatılmıştı.

Genç adam ateş gibi yakan gözlerle bir süre baktıktan sonra,cüzdanının içinden bir kart çıkardı ve arkasına dolma kalemle birkaç numara karaladı.

Mrs. Ferrington merakla onları izliyordu.Genç adam ne onun ismini öğrenmeye ne de onunla tanışmaya kalkışmadı.Yüzüne ifadesiz bir maske takmış gibiydi.Jan beceriksizce teşekkür etmeye çalışıp

Mrs.Ferringtona gülümsedikten sonra yanlarından ayrıldı.Genç adam kapıdan çıkarken genç adamın bakışlarını hala omuzlarında hissediyordu.

Sakin ve huzur verici bir şubat akşamıydı.Jan titremekte olan ıslak ellerine ve içinden gelen gülme isteğine engel olabilmek için derin derin nefes aldı.Arabasına vardığında kartı çantasından çıkardı ve loş ışıkta baktı.

Kart krem rengiydi ve üzerinde yalnızca genç adamın ismi vardı. "Logan G. Pierce". Çok esrarlı bir görüntüsü vardı.Arkasında numaranın yazdığı el yazısı ise çok erkeksiydi.

Jan içinde büyük bir mutluluk hissetti.Planladığı pek hoş olmasa da, Paul Callison'a altı yıl önce reddettiği zavallı kız olmadığını ispat edecekti.

Ventura'ya giden sahil yoluna girdiğinde Jan'ın sevinci yavaş yavaş kaybolmaya başladı.Evet adamın telefon numarasını almıştı ama telefon etmeye cesaret edebilecek miydi?

Eve vardığında kimsenin olmadığını gördü.Sherley şüpheci nişanlısıyla çıkmıştı.Jan rahatladı.Hala o kadar çok heyecanlıydı ki,arkadaşının sorularına cevap verecek hali yoktu.

Jan içinde olduğu durumu sakın kafayla düşünmek için kendine bir bardak çay doldurup oturdu.Hoşuna gitmeyen pek çok şey vardı.Eğer gerçek ortaya çıkacak olursa,hiç hoş olmayan durumlarla karşı karşıya kalacaktı.Kendisini asıl rahatsız eden böyle bir aldatmacaya girmesiydi.Bu karakterine ters bir olaydı.

Nasıl buluşacaklar?Parayı ne zaman ödeyecek?Ve ne kadar vermesi gerekiyor?Kafası öylesine karışmıştı ki,ne düşüneceğini bilemiyordu.

Hiç değilse Bakersfield uzak bir yer değildi.Gece konaklamadan dönebileceklerdi.

Jan birden neler yapmayı planladığını düşünerek huzursuzca kıpırdandı.Bir erkeğe kendisine eşlik etmesi

için para ödeyecekti.

Jan ertesi gün gözlerini telefona dikmiş neden olmasın sanki diyordu kendi kendine. Erkekler bu işi rahatlıkla yapmıyorlar mıydı sanki?

Jan elini telefona uzattı. Adamın verdiği kartı eline alıp ahizeyi kaldırdı ve hızla numaraları çevirdi. Birden numaraların şehirler arası olmadığını fark etti. Bunun anlamı neydi? Telefon iki kez çaldı ve bir erkek sesi duydu.

"Alo.." Jan heyecanla ne söyleyeceğini düşündü.

"Kimi aradınız?" Adamın sesinde sabırsız bir ifade vardı.

Jan Tekrar "Alo" dedi. "Ben Jan McFarland. Dün gece sanat sergisinde konuşmuştuk, hatırladınız mı?"

"Ah, tabii. Şu benden telefon numaramı isteyen bayansınız."

"Hafta sonu" diye tereddütle konuşmaya başladı Jan. "Cumartesi akşamı için herhangi bir sözün var mı?"

Birden tüm kalbiyle olmasını diledi. Böylece teşekkür edip telefonu kapatabilecek ve bu çığınca fikri unutabilecekti.

Hıştırtılardan randevu defterini karıştırdığını anladı. "Gelecek cumartesi gecem boş" dedi en sonunda. Sesinde meydan okuyan bir ifade vardı. "Ne yapmayı düşünüyorsun?"

"Bu evinin numarası mı yoksa...işinin mi?"

"Evimin"

"Belki de büronu arasam ve anlaşmayı onların kanalıyla yapsam daha iyi olur." Ne kadar ödemesi gerektiğini sorması gerekiyordu ama bir türlü cesaretini toparlayamıyordu. "Şey...yani...ne kadar ödemem gerekiyor?"

"Ne için?"

Her halde verdiği hizmete göre para alıyor diye düşündü.

"Benimle birlikte Bakersfielde gelip düğünde kavalıem olarak bana eşlik etmek için" dedi Jan kekelememeye çalışarak "Fazladan bir şey yok."

"Anlıyorum" dedi genç adam.

"Düğünden hemen sonra döneriz. Ah...ama sen Ventura da oturmuyorsun öyle değil mi? Seni Los Angeles'e bırakabilirim."

"Buna gerek yok." Logan'ın sesi iyice garipleşmişti. Ses tonunda merak ve her an gülmeye hazır muzip bir ton vardı. "Ojai vadisinde oturuyorum."

"Öyle mi?" dedi Jan şaşkınlığını gizlemeye çalışarak. Ojai vadisi, Ventura'nın kuzeybatısında idi ve portakal ağaçlarıyla çevrili, çok güzel evlerin bulunduğu pahalı bir yerdi. Jan kısa bir süre sonra Ojai'nin küçük ve sevimli bir kasabasında ki televizyon istasyonunda çalışmaya başlayacaktı. Kiralık bir kavalıenin orada yaşayabileceğini hiç düşünmemişti. Birden sanki kiralık kavalıeler hakkında ne biliyorum ki sanki diye düşündü kendi kendine

"Birkaç gün önce vadiyi dolaştım. Çok güzel bir yer."

"Ücretiniz hakkında. Yani...ilgilendiyseniz diye diyorum."

"Evet, ilgileniyorum."

"Ücret hakkında."

"Sen ne kadar ödemeyi düşünmüştün?"

"Şey, ben...belli bir fiyat vardır diye düşünmüştüm."

"Sen ne kadar ödemeyi düşünmüştün" diye tekrarladı genç adam. "Yani sana eşlik etmemin gözünde ki değeri nedir?"

"Ödeyebileceğimden çok fazla diye içinden geçirdi Jan. Neyse ki Sherley'in boşboğazlığı sayesinde biraz bilgisi vardı. "Yüz dolar uygun olur mu?" Cevap gelmeyince devam etti. "Artıca yol ve yemek masraflarını da karşılayacağım tabii ki."

"Bence uygun" diye cevap verdi. Sesi normal çıkmaya başlamıştı. "Yalnız benim arabamla gideceğiz. Seni ne zaman ve nereden alayım?"

Jan evinin adresini verirken birden durdu. En son isteyeceği şey Sherley'in bunu bilmesiydi. Bir blok ilerisinin adresini verip saati söyledi.

"Güzel. Her şey ayarlandı öyleyse." Bir an durakladı. "Bir şeyi çok merak ediyorum. Benim bu işe uygun olduğumu nereden anladın?"

"Özür dilerim ama bu bilgiyi nereden aldığımı asla söyleyemem."

"Anlıyorum. Öyleyse cumartesi görüşürüz."

“Sanırım oldukça sık bir düşün olacak”

“Uygun bir şeyler giymeye çalışırım.”

Logan soğuk bir şekilde son sözlerini söyledikten sonra telefonu kapattı.Jan titreyen elleriyle ahizeyi yerine bıraktı.Başarmıştı....

İKİNCİ BÖLÜM

Cumartesi randevusunu aklından çıkarmak Jan için çok zordu.Onu hiç umursamayan Paul’e bir şeyler ispatlamak için böyle bir aldatmacaya girmek onu huzursuz ediyordu.Ama Logan’ın yakışıklı yüzü gözünün önünden gitmiyordu.

Ancak Jan’ın hem Paulü hem düşün hem de Loganı unutturacak bir olay olmuştu.

Jan yeni televizyon istasyonu idarecisi Warren Anderson’la görüşmek için Çarşamba gününe randevu almıştı.Mr.Anderson,Jan’ı televizyon istasyonunda çalışmasının daha uygun olacağı konusunda ikna etmişti.

Vebtura gazetesinin Salı günkü baskısında kısa bir yazı vardı.Ojai televizyon istasyonu idarecisi Warren Anderson’un evinde geçirdiği kalp krizi sonucu öldüğünü yazıyordu.

Jan şaşkınlıktan ne yapacağını bilemez durumdaydı.Warren’in ölümüne çok üzüldüğü halde,bu olayın geleceği üzerinde yapacağı etkiyi düşünmeden edemiyordu.

Endişelenmek de pek haksız sayılmazdı.

Jan saat iki de ki randevusu için Ojai’ye tam zamanında gitti.Warren’in görevini geçici olarak program müdürü Bruce Gurley üstlenmişti.Her şey yolunda görünüyordu.Bruce Gurley, Jna’a karşı son derece kibar,ama kararsız davrandı.Genç kıza yeni durumu anlaması gerektiğini ve henüz hiçbir şeyin belli olmadığını söyledi.Yeni bir müdür atanana kadar eleman alamayacaklarını belirtti.

Jan paniğe kapılmamaya çalıştı.Umduğundan daha uzun süre işsiz kalacağı kesindi,ama daha küçük bir işte çalışabilir ve bir süre sonra da kendi show programını hazırlayabilirdi.Eğer işler daha kötüye giderse,Adele ona başka bir yerde iş bulabilmesi için ona yardım ederdi.

Jan bundan sonra ki birkaç gün Ventura’yı dolaşp,Ojai televizyonunu izledi.

Cumartesi Akşamüzeri Jan iş konusunu kafasından çıkarıp düşün için özenle giyindi.Ham ipekten parlak kahverengi takımı,gözlerinin canlılığını daha da belirginleştirmiş,altın sarısı saçlarına ipeğimsi bir görüntü vermişti.Dökümlü,şampanya rengi bluzu ve küçük altın küpeleriyle son derece kibar ve tam anlamıyla dişiydi.

Jan,Logan ile kararlaştırdıkları saten on beş dakika önce evden çıktı.Arabasını alış veriş merkezinin otoparkına bıraktı.Yürürken şık gece kıyafeti ve makyajıyla kendini çok rahatsız hissediyordu.Önünde pek çok araba yavaşladı.İçlerinde ki erkeklerin bakışlarında,davetkar bir eda vardı.Jan içi içini yiyerek onlara bakmamaya çalıştı.Bir müddet sonra Logan Pierce arabasıyla göründü.Genç adamın umursamaz bir tavırla bahsettiği araba parlak beyaz bir Ferrariydi.Jan şaşkınlıkla bakarken,kiralık kavalyelerin nasıl olup da bu kadar para kazandıklarını düşündü.Şüphesiz adamın genelde aldığı ücret bu gece alacağının birkaç katıydı.

Logan arabadan çıkıp kapıyı açtı.Genç kadını tavlamaaya çalışan erkekler,bir anda sözleşmiş gibi ortadan yok olmuşlardı.Jan ceketini arka koltuğa bırakırken kavalie kiralamanın faydalarından biri de bu olmalı diye düşündü.

Giderken Jan yan gözlerle genç adamı izliyordu.Logan rolünü umduğundan çok daha iyi oynuyordu.Çok yakışıklı,kendinden emin,erkeksi tavırla zengin ve başarılı bir iş adamı gibi duruyordu.Beyaz ipek gömleğinin kollarını dikkatsizce dirseğine kadar kıvrırmıştı.Siyah smokin ceketini ise,arka koltukta duruyordu.

“İmtihani başarıyla geçtim mi?Kilseye girmeden evvel gömleğimin kollarını indirip ceketimi giyeceğim tabii”

Logan yakıcı bakışlarını bir süre genç kadının yüzünde dolaştırdıktan sonra,arabayı daha hızlı sürmeye başladı. “Soruma cevap vermedin?”

“Tam istediğim gibi gibisin” diye mırıldandı Jan.

“Ne için istediğin gibi?”

“Arkadaşımın düşün için...” Jan cevabının hiç de inandırıcı olmadığını farkındaydı.Konuyu değiştirmek için “Kaçta biteceğini bilmiyorum” diye ekledi.

"Hafta sonu için bir planım yok" dedi Logan.Uzanıp teybi açtı ve yumuşak bir müzik sesi arabayı doldurdu. "Kendini rahatsız hisseders gibisin" Jan cevap vermedi,yalnızca,huzursuz bir edayla parmaklarını sıkı.

"Sık sık kavalye kiralamıyorsun sanırım."

"Haklısın."

"Çok çekici bir kadınsın" dedi Logan yan gözle ona bakarak. "Her erkek sana eşlik etmekten zevk alır."

"Ventura da henüz kimseyi tanımıyorum."

"Evet Phoneixten yeni geldiğini söylemiştin.Niçin taşındın?"

"İş bulduğumu sanmıştım." Tereddütle durakladı. "Sanırım yanlışmışım." Janın ayrıntılara girmemesi üzerine Logan merakla ona döndü.Ancak,konunun üzerine gitmemeyi yeğledi.

"Jan...sana Jan diyebilir miyim?" Genç kadın başını sallayınca devam etti. "Jan,hangi adın kısaltılmışı.Janicenin mi?"

"Hayır.January"

"January" diye tekrarladı Logan."Ocak ayı...Çok uygun"

"Neden böyle dedin?"

"Ocak ayına benziyorsun.Güzel,sakin ve sarışınsın.Soğuk tavrınla insanları kendinden uzaklaştırıyorsun.Kültürlü,kendinden emin bir kadın olduğun belli.Kendi halinde ama yeni işlere atılacak kadar cesursun" Bir an sustu.Çizgi halini almış dudaklarında bir alay izi vardı. "Buzdan heykel gibisin" Jan sıkılmış parmaklarına baktı.Adamın kısaca yaptığı karakter tahlilinden,ummadığı kadar çok etkilenmişti.Yıllar boyu Paul'un reddettiği kadın olmaktan kurtulabilmek için,Logan'ın şimdi bahsettiği bütün özellikleri kazanmaya çalışmıştı.Ama buzdan heykel sözü kulaklarında çınlıyordu.

"Yoksa benim gördüğüm buzdan bir kılıf mı?"dedi Logan yavaşça. "Gerçek,sıcak,tatlı ve biraz da ürkmüş January McFarland daha derinlerde mi saklı?" Şevkat dolu sesi Janın kulağına müzik gibi geliyordu.

Jan birdenbire gözlerinin dolduğunu hissetti.Başını çevirip,görmeyen gözlerle portakal ağaçlarına,tepelere baktı.Neden böyle konuşmuştu?Nasıl olmuştu da onu böyle etkileyebilmişti?

"Bu düğüne bir erkekle birlikte gitmeyi bu kadar çok istemenin nedenini sorabilir miyim?Eski bir arkadaşını yada kocasını kıskandırmak isteyecek birine benzemiyorsun?"

Jan başını salladı. "Yok...o değil."

"Oyunun ne olduğunu söylersen rolümde daha başarılı olurum"

"Bu bir oyun değil" diye itiraz etti Jan.Sonra içini çekti. "Belki de oyundur.Düğünde çok eskiden tanıdığım biri olacak.Çok uzun süre önce gururumu kırmıştı.Nişanlıydık.Ama o hırslı bir erkekti ve benim ilerlemesine engel olacağını düşündü.Kendisine daha yararlı olacak bir kadınla...evlendi."Janın sesi iyice alçalmıştı.Kelimeler ağzından güçlkle çıkıyordu."Tek istediğim düğüne yalnız geldiğimi görmemesi." Konuşmadan öylece durdular.Jan çantasından mendili çıkartırken,Logan uzanıp elini tuttu.Genç kadın gözlerini kuruladı ve kırıştıarak gülümsemeye çalıştı.

"Aptalca değil mi?Budalaca bir gurur.Belki de seni yanımda götürünce hata yaptığını anlayacağını ümit ettim."Jan pışmalıkla başını salladı. "Konuştukça kendimi daha da kötü hissediyorum.Kendimden utanıyorum"

"Yapma" dedi Logan sinirle. "Bu herif onun için planladıklarından çok daha fazlasını hak etmiş bana kalırsa."

Jan,Loganın kendisini suçlamasından ve alay etmesinden ne kadar korktuğunu fark ederek derin bir nefes aldı.Artık,istemeyerek de olsa ortak sırları vardı.

"Teklifin nedir?" diye sordu."Benim birkaç planım var."Gözyaşlarını silerek gülümsedi. "Dövmek,hudut dışı etmek yada şantaj olabilir.Belki de üç öğün soğuk mısır yemeye mahkum edebiliriz.Soğuk mısır ezmesinden nefret eder."

Logan gülümsedi. "Seni çok kırmış olmalı" dedi ciddiyetle.

Jan başını salladı.Kapndığını sandığı yara kanamaya başlamıştı yeniden.

"Ona hala aşık mısın?"

"Hayır.Lisede birlikte olduğum kız arkadaşarımdan birinin düğün davetiyesini alana kadar aklıma bile gelmedi."

Jan birden tüm hayatını Logan'a anlatmaya başlamıştı.Paul'e lisede nasıl hayran olduğunu,mezun olduğu senenin sonunda samimi olduklarını ve birbirlerine aşık olduklarını anlattı.

O sırada Paul,Ucla Üniversitesine gidiyor,Jan koleje başlamayı planlıyordu.Ancak aralarında doğan

aşk,genç kızın Paulün karısı olmaktan başka bir şey düşünememesine neden olmuştu.

O yaz Janın küçük kardeşi geçirdiği deniz kazasında neredeyse ölüyordu.Hastane ve tedavi masrafları yüzünden genç kızın evliliği ertelenmişti.Ancak,Jan ailesine yardımcı olabilmek için tüm sıkıntılara göğüs germiştir.

Paulün karısı olma hayallerinin de ölmesi uzun sürmemiştir.

İlişkileri Janın koleje devam ettiği ilk iki yıl devam etmiştir.Maddi durumları iyi olmadığı için burslarla okumuş ve yarım gün çalışmıştır.Jan,Paul mezun olur olmaz evleneceklerini sanıyordu.Ancak Paul,önce bir işe girmek için ısrar etmiştir.

Ertesi bahar,Paul işi için batı yakasına gitti.Jan bir şeyler olduğunu hissediyordu.Ancak genç adam birbirlerinin olana kadar hiçbir şey söylemedi.Sonunda Paul,birlikteliklerinin,ilerlemesine mani olacağını söyledi.Kısa bir süre sonra,Smith Koleji mezunu bir kızla evlenmeye karar vermişti.Kızın babası şirketin hukuk bölümünün müdürüydü.

"Böylece aşkımız sona erdi" dedi Jan.Avuçları ıslak olmasına rağmen,gözleri kupkuruydu.Hayatında ilk kez tüm hikayesini acı yanlarıyla birlikte birine anlatıyordu.Herkes nişanlarını artık birlikteliklerinden sıkıldıkları için bozduklarını sanıyordu.

"Çok iyi bir dinleyicisin" dedi Jan.Sırrını açmak rahatlatmıştı onu. "Sanırım bu da görevinin bir parçası." Logan hafifçe gülümsedi ama cevap vermedi. "Hala bu adama aşık değilsen...adı ne demıştin? Paul mü?"...Onun için neler hissediyorsun?"

"Paul Callison" Jan mendilini çantasına soktu."Aslında ona pek çok şey için teşekkür borçluyum sanırım" dedi düşünceli bir edayla. "Kendimi iyice incelememi sağladı.Ve pek çok değişiklik yapmam gerektiğini anladım."

Genç adamın bakışlar Janın ince düzgün vücudu ve parlak saçlarında dolaştı. "Ne gibi?"

"Paulle ayrıldığımız sıralarda en az on kilo fazlam vardı.Yani şişko bir kızdım.Ayrıca bulmaca çözmekten başka bir şey yaptığımı söyleyemezdim.Tek amacım evlenip mutlu bir hayat sürmektir.Paul karısının bazı yetenekleri,sosyal becerileri olması ve tabii güzel olmasını isterken pek de haksız sayılmazdı.O halimle ona engel olurum.Hem benimle evlenirse işinden de olabilirdi."

"Bir şirket insanı işe alır.Benliğine sahip olmaz.Karısının nasıl birisi olacağına aldıracaklarını sanmıyorum."Loganın sesi hayret verici derecede sert çıkıyordu. "Bir şirket sevdiğim kadına karışmaya kalksa,cehennemin dibine gitmelerini söyledim!"

"Sevdiğin biri var mı?" diye merakla sordu Jan.Gerçi çok alakasızdı bu soru ama dayanamadı.

"Hayır" dedi Logan kısa bir süre duraksadıktan sonra."Bir kez evlenmişim.Çok uzun zaman önce.Hata yaptığımızı anladık ve birbirimize zarar vermeden ayrıldık.Sanırım doğu yakasında bir yerde kocası ve ailesiyle birlikte yaşıyor."Konuyu tekrar değiştirdi. "Böylece kendini değiştirmeye karar verdin."

"Öyle de denebilir."

Jan,Paul'ün haksız olduğunu göstermek için jimnastik yapıp fazla kilolarından kurtulmuş,saç modelini ve giyiş tarzını değiştirmişti.Daha sonra işinde ilerleyebilmek için geceleri İngilizce,felsefe ve psikoloji kurslarına devam etmişti.

Tam o sırada Adele Meeker sekreteriyle Bakersfielde gelmişti.O sıralar televizyon işinde değildi.Sekreterinden memnun değildi.Kadını işten çıkartmış,yerine yeni birini aramaya başlamıştı.Jan müracat etmiş ve işe kabul edilmişti.

Adale ile çalışmak Jana seyahatlerle,heyecan ve macerayla dolu bir dünyanın kapılarını açtı.Bu güzel günler birkaç yıl sürdü.Ama Adalenin sağlığı sık sık seyahat etmesini engelleyince,televizyona geçtiler.Artık havası iyi geldiği için Phoenix televizyonunda çalışıyorlardı.Jan Adale'ye hazırladığı show da yardım ediyordu.

Bir süre sonra Adalenin sağlığı iyice kötüleşince,programı bırakmış ama Jana her kı-onuda yardım etmişti.Yıldızlara uzanmalısın demişti neşeyle.Şayet uzanmazsan asla tutamazsın.

Ve Jan uzanmıştı.

"Düğünün buraya gelmemle hiç alakası yok.Gelin liseden bir arkadaşım ve ona geleceğime dair söz vermiştim.Paul Damadın kuzenidir.Ama önemli işlerinin arasında fırsat bulup da bu aile düğününe geleceğini hiç ummamıştım"

Logan başıyla onayladı. "Gerçekten de karakterine aykırı bir davranış."

Arabanın içini rahatlatıcı,dostluk dolu bir hava kaplamıştı.Logan işi hakkında sorular sormaya başlayınca,Jan tereddüt etmeden cevap verdi.

"Yeni Ojai televizyonu için "Öğle Üzeri Kadın" adlı bir program hazırlayacağımı sanıyordum.Ancak genel müdürün ani ölümünden sonra artık işim bile olduğundan emin değilim.Geçici olarak göreve gelen program müdürü,eski planları uygulamayı pek düşünmüyor sanırım."

"Belki,işe girip kendini ispat ettikten sonra,özel programını yapabilirsin."

"Ben de öyle düşünüyorum ama..." Jan içini çekip "Yeterince tecrübem olmasına rağmen üniversite diplomamın olmaması benim için büyük kayıp."

Uzaktan Bakersfieldin ışıkları göründü.Logan ile bu konuşmayı yaptığı için çok memnundu.

"Paul'ü tekrar göreceğin için heyecanlımısın?" diye sordu genç adam.

"Hayır,uzun zamandır buraya gelmemiştim.Tekrar geldiğim için heyecanlıyım sanırım."

"Ailen burada mı yaşıyor."

"Hayır.Annem Mike'nin okuluna yakın olduğu için Midwest'e yerleşmişti.Gerçi kardeşimin okulu bitti ama oradan ayrılamadılar." Şehrin girişinde ilk ışıklı kavşağa vardıklarında Jan saatine baktı. "Yemeği düğünden önce mi yoksa sonra mı yemek istersin?"

"Bir bardak kahve bana yeter.Belki yolda uygun bir yere rastlarız.Tabii sana da uygunsa?"

Jan arabada kahve içecekleri bir yer olduğunu hatırladı.İsmi değişmiş olmasına rağmen hala duruyordu.Logan garsona kahve getirmesini söyledi.Jan'ın biraz önce ki rahatlığı Paul'e yaklaştıkça yerini huzursuzluğa bırakıyordu.

Garson kız kahvelerini getirince,Logan sessizce içmeye başladı.Jan onun ne düşündüğünü merak ediyordu.

"Logan Pierce gerçek adın mı" diye sordu tereddüt ederek.

"Evet,tabii.Neden?"

"Artistler gibi takma ad kullanabileceğini düşündüm."

"Hayır,asıl adım."

"Bu işe nasıl başladın?"

"Bu işin sağladığı fırsatları kaçırmak istemedim diyelim.Beni doğru yola mı sokmaya çalışıyorsun?"

Jan gülmesine engel olamadı. "Sanırım sen iflah olmazsın"

"Ben aslında fakir bir kitapçı çırağıyım.Dul annemin tedavi masrafları için bu işi yapıyorum."

"Kitapçı çırağı mısın?"

"Hayır.Aslına bakarsan ailemde ki herkesin sağlığı iyi ve şuanda Acapulco'da tatildeler."

"Peki senin böyle bir şey yaptığını biliyorlar mı?"

"Sanırım aileler oğulları hakkında çok az şey bilirler.Ya senin ailen bu akşam ne yaptığını biliyorlar mı?Kavalye kira..."

"Hayır.Ne onlara ne de başka birine söyleyemem.Umarım sen de bu sırrı saklarsın."

Logan abartılı bir ciddiyetle başını salladı. "Gidelim mi?"

Jan saatine baktı. "Gidelim."

Kısa bir süre sonra,arabayı eski bir kilisenin önüne park ettiler.Jan boğazının kuruduğunu hissetti.Paul'de bu kilisede evlenmişti.

Logan gömleğinin kolunu indirip itinayla ceketini giydi.

"Hazır mısın?" diye sordu genç adam arabanın kapısını açarak. "Sakin ol.Çok güzelsin.Adam seni görünce cin çarpmışa dönecek."

"Bunu hiç düşünmemiştim.Hiç fena bir fikir değil."

Logan uzanıp Jan'ı dudaklarından öptü.Dokunuşunda sevgiden çok güven verme duygusu vardı.

Kilisenin merdivenlerinden çıkarken,Logan genç kadını hafifçe kolundan tutmuştu.Çevredekilerin bakışlarından,birbirlerine çok yakışan bir çift gibi göründükleri belli oluyordu.

"Şu Paul neye benziyor?" diye sordu Logan.

"Uzun boylu,kumral,entelektüel görünümlü ve yakışıklı" Birden genç adamın kolunu sıktı. "İşte orada!Kiliseye giriyor."

Logan başını salladı,genç kızın parmakları hala kolunu sıkıyordu.Paul oldukça kibar,kendinden emin ve şıktı.Uzaktan bakıp hafifçe gülümseyince Jan kızardı.Genç kadın kendini ormanda,vahşi hayvanlar arasında gibi hissetti.

Gerçi içinde bulunduğu durumun daha az tehlikeli olduğu söylenemezdi.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Düğün çok güzeldi.Mumların huzur verici ışığı etrafa yayılıyordu.Mutluluğu yüzlerinden okunan gelin ve damat içeri girince Jan gözlerinin dolduğunu hissetti. Törenin başından beri Loganın elini tuttuğunu fark etmedi.

Genç kadın göz pınarlarına dolan yaşları sildi. "Neden bu kadar duygulandığımı anlamıyorum.İstatistiklere göre en iyi olasılıkla bir yıl sonra boşanacaklar." Jan böylesine duygusuz ve kıskanç bir edayla konuşmak istememişti.Söylediklerine kendi de inanamıyordu.

Logan onu kalabalıktan korumak için hafifçe beline sarıldı. "Şimdi ne yapacağız?" diye fısıldadı.

"Kasabada ki düğün yemeğine katılacağız."

"Paul'ü görüyor musun?"

"Hayır,kalabalıkta kaybettim."

Davette gelini kutlarken Paul'ün kuzeni Cristina ile karşılaştı.Logan'ı tanıştırdığında genç kadın meraklanmış ve etkilenmişti.

Şampanya bardaklarını alırlarken genç kadın tanıdığı birkaç kişiyle sohbet etti.Düğün düşündüğünden çok daha iyi geçiyordu.

Birden Paul'ü gördü.Pek değişmemiştir.Yanında ve önünde iki kadın duruyordu.Hangisinin karısı olduğunu çıkartamadı Jan.Paul'ün davranışları kimseye bağımlı değilmiş gibiydi.Olabilir mi?Jan,onun iş seyahatlerine yalnız çıkmaktan hoşlandığını hatırladı.

Logan genç kadının bakışlarını takip ederek "Paul o mu?" diye sordu.Jan başını salladı. "Şimdi ne yapacaksın?"

"Hiçbir şey." Jan'ın sesi kısık ama kararlıydı.Ne Paul'ün yanına gitmek ne de konuşmak istiyordu.Logan'ın koluna sıkıca sarıldı.

"Bu tarafa geliyor" dedi Logan.

Jan titreyen elinde ki bardağı masaya bıraktı.Paul yalnız değilse karısını görmek istiyordu.

"Jan.Seni görmek ne güzel.Çok..." ne söyleyeceğini bilemez gibi durakladı. "Çok güzelsin."

"Paul.Geleceğini bilmiyordum" dedi Jan söylediği yalandan utanarak,Logan kolunu Janın omzuna atmıştı.Eski bir okul arkadaşymış gibi Loganla paulü tanıştırdı.Logan kolunu Janın omzundan çekmeden Paulün elini sıktı.Janı sahiplenir gibi bir tavrı vardı.

"Ne yapıyorsun Paul" diye neşeyle sordu Jan.Logan genç kadını iyice kendine çekmişti.İlık bir his genç kızın benliğini sardı.

"Hala Yirmibir Elektronikte çalışıyorum.Şu yanda terfi alıp Batı Yakasında çalışmaya başladım." Sesinde guru dolu bir ifade vardı.

"Yirmibir Elektronik öyle mi?" diye tekrarladı Logan. "Devletle yaptığı sözleşmeye uymadığı için hakkında soruşturma açılan şirket değil mi?" Genç adamın sesi çok sakindi.Jan Paulün kıpkırmızı olan yüzünden nahoş bir olay olduğunu hissetmişti.

"Temize çıktı."

"Sahi mi?Ben hala mahkemenin sonuçlanmadığını sanıyordum?"

"Sonuçlanmak üzere" dedi Paul.Bakışları,Loganın Janın omzunda olan kollarında gezinmekteydi.Sonra merakla "Yirmi bir Elektrik hakkında bunları nereden biliyorsun?"diye sordu.

"Ah uzun zamandır borsa araştırması yapıyorumda.Bu soruşturma şirketin hisselerinin değer kaybetmesine neden oldu."

"Siz hangi firmada çalışıyordunuz?" diye sordu Paul.Aralarında ki hava iyice gerginleşmişti.

"Pierce-Logan şirketlerinin başkanıyım.Aile şirkettir."

"Pierce-Logan" diye tekrarladı Paul.

"Biraz garip olduğunu biliyorum" dedi Logan."Logan annemin kızlık soyadıdır.Kompiter,televizyon,radyo ve iletişim araçları ile ilgili çalışıyoruz.Ayrıca bir sürü birkaç şirketin de yönetim kurulu başkanayım."

Paul kaşlarını çattı. "Hangi şirketler."

Logan bir çok şirketin adını sayarken Jan kendinin çalışacağı şirketin adını da söylediğini fark etti.Gülmek için kendini zor tutuyordu.Paulün Logan'ı kıstırması mümkün değildi.

"Jan biraz seninle yalnız konuşabilir miyim?"dedi Paul.

Jan ne söyleyeceğini bilmeyecek kadar çok şaşırılmıştı.

"Sanırım Jana söyleyeceğini bana da söyleyebilirsin." Dedi Logan.Çabucak duruma hakim olmuştu. Jan tereddüt etti.

Logan "Bu gece Ventura ya döneceksek yola çıksak iyi olur hayatım.Yoksa geceyi burada geçirmek zorunda kalacağız."

Jan artık erkeğin sözlerini duymuyordu."Bana bir dakika izin verir misin" dedi Jan fısıltıyla.

Kollarının arasından süzülüp odanın boş köşesine doğru ilerledi.Paul arkasından gitti.

Janın elleri titremeye başlamıştı ve boğazı kurumuştı."İşinde başarını kutlarım Paul.Batı Yakasına döndüğün için mutlu musun?"

"Şu Pierce senin için önemli mi?"

"Şey...henüz önemli bir şey yok" dedi Jan.

"Jan henüz kimseye bir şey söylemedim ama Corrinne ve ben boşanıyoruz.Düğüne seni görmek için geldim.Cindy bana ne kadar değiştiğini söylemişti."

Jan çok şaşırılmıştı. "Boşanacağını annen de mi bilmiyor?"

"Ona haberi hafta sonu vereceğim."

"Paul evliliğiniz nasıl bu hale geldi.Her şeyin yolunda gittiğini sanıyordum."

"Yürütemedik.Erkekleri avukat kızlarıyla evlenmemeleri konusunda uyarmak gerek.Boşanmaya kalkışınca başına bir sürü dert açıyor" dedi alayla.

"Çok üzüldüm,Paul.Gerçekten...çok şaşırdım."

"Artık önemli değil.Her şey geçmişte kaldı.Şimdi önemli olan biziz.Böylesine aptalca hatayı nasıl yaptım.Jan çok tatlısın.Çok güzelsin.Cindy yazarlar ve televizyoncularla yaptığın seyahatları...Büyük hata yaptım Jan.Ne kadar üzgün olduğumu anlatmam mümkün değil."

Jan ne söyleyeceğini ne düşüneceğini bilmiyordu.Özür,Paulün karakterine hiç uymuyordu.

"Çocuğun var mı Paul."

"Küçük bir kızım var.Corrinne de kalacak.Sen hiç evlendin mi?"

"Hayır.Vaktim olmadı."

"Jan ben birlikte oturup konuşabileceğimizi ve sorunlarımızı çözebileceğimizi düşünmüştüm.Ama şu arkadaşın etrafta oldukça konuşabileceğimizi sanmıyorum."Bunu söylerken Logan'a kötü kötü bakmıştı.

Janın aklı karışmıştı.Paul boşanıyordu.Hatasını anlamıştı ve tekrar kendisiyle birlikte olmasını istiyordu.Altı yıl önce kapanan kapı şimdi tekrar açılıyordu. "Bilmiyorum Paul."

"Gece burada kalabileceğimizi düşünmüştüm.Böylece yarın birbirimizi görebiliriz.Bu gece annemle kalacağım ve yarın akşam Los Angeles'e döneceğim."

"Ventura Los Angeles' den çok uzak değil."

"Evet,doğru.Eğer arkadaşından kurtulabilirsen yarın ben seni eve bırakabilirim."

Jan bunu söylemek istememişti.Ama Loganı gönderip burada kalma düşüncesi bir an aklına yattı.

"Paul gerçekten bilemiyorum.Demek istediğim..."

Güçlü bir kolun sahiplenircesine omuzlarına sarıldığını hissedince birden sustu.

"Hayatım,çok uzun kaldın.Seni özledim." Dedi Logan şevkatle.Sonra eğilip dudaklarını omuzlarına değidirdi.

"Logan saçmalama.Bazı değişiklikler oldu.Ben..."sesi kısılarak kayboldu.Logan'ın burada kalmasını onaylamayacağını biliyordu. "Bu gece Bakersfird de kalmayı düşünüyorum."

Logan'ın mavi gözleri fırtına öncesi sessizliği anlatır gibiydi. "Kalabileceğimizi sanmıyorum.Benim yarın erken saatte Ventura da olmam gerekiyor."

"Senin kalmana gerek yok.Motel de bir oda tutarım.Yarın da Paul beni getirir."

"Bunun olabileceğini sanmıyorum." Erkeğin sesinde emredici bir ton vardı.

Jan erkeğin yüzüne baktı.Yavaş yavaş kızmaya başlıyordu.Nasıl olur da hayır diyebilirdi.Birden Logan'ın yeni durumunu bilmediğini hatırladı.Paul'ü evli sanıyordu."Logan,Paul ile benim konuşmamız gereken önemli konular var.Paul karısından boşanıyormuş."

Bu açıklamanın Logan'ın davranışlarını değiştireceğini sanmıştı.Ama yanılmıştı.Logan Paul'e üzgün tavırla dönüp gülümseyerek "Çok kötü" dedi.

Üzerinde böyle hak iddia etmesi Jan'ı sinirlendirmişti.Artık kesinlikle kararından dönemezdi.Genç adamı Jan işe almıştı.İşine son da verebilirdi.

"İyi ben burada kalıyorum" dedi asice.

"Seni buraya ben getirdim ben götüreceğim.Sen kalıyorsan ben de kalıyorum."

Genç kadın yüzünü iyice görebilmek için döndü.Sanki büyük bir güç onu yakalamış gibiydi.Yerinden kıpırdıyamıyordu.İçinden bir ses Logan Pierceyi işe almasının onu kontrol edebileceği anlamına gelmediğini fısıldıyordu.

Janın şaşkın bakışları iki adamın üzerinde dolaştı.Bir an ne kadar farklı olduklarını hissetti.Logan'ın güçlü görüntüsünün yanında,Paul zayıf ve zavallı kalıyordu.Üçü de ne yapacağını bilmez durumda duruyorlardı.Düğün pastasının içeri girmesi biraz gerginliği dağıttı. Logan Jan'a yaklaştı ve elleriyle omzunu sıkıca kavradı.Genç kadın uzaklaşmaya çalıştı ama başaramadı.Erkeğin elleri mengene gibi güçlüydü.

Birden pastanın altında saklanan küçük bir kız fırlayıp çiçeği kapdı.

"Bak" dedi Jan neşeyle. "Ne şeker değil mi?Senin akraban mı Paul?" Paul kıza bakmak için dönünce Jan hızla Logan'ın dizine vurdu. "Lütfen gitmeme izin verir misin?Bütün gece burada kalmak istemiyorum." "Özür dilerim ama müşterimi sağ salim evine bırakmadan işimi tam yapmış sayılmam.İş ahlakı anlarsın ya!"

"Eğer merak ettiğin ücretinse anlaşacağımız kadar ödeyeceğim."

"Sanırım Cindy'nin akrabası" dedi Paul dönerek.Birden ikisini heyecanla fısıldaşırken gördü.

Logan çok garip davranıyordu.Nedenini anlayamıyordu.Eğer Ventura'ya dönerse oturup Paul'ün onu aramasını beklemek zorunda kalacaktı.

Hayır onunla Ventura'ya dönemezdi.Paul ile konuşup onun sevgisini hak eden bir adam olup olmadığını anlamalıydı.

Aç karnına pastadan bir parça alınca midesi bulandı.

"Sanırım annemin yanına gitmemin zamanı geldi" dedi Paul.Logan'ı umursamadan Jan'a "Seni bırakmamı istediğin bir yer var mı?"

Logan genç kadına cevap verme fırsatı vermedi. "Ben hallederim."

"Gerçekten Logan gece kalmaya hiç gerek yok" diye mırıldandı Jan.

"Bu işimin bir parçası"

Jan'ın gözleri büyüdü bir anda.Logan'ın sesinde tehditkar bir hava vardı.Birden,Logan'ın Paul'ün önünde onu kolayca küçük düşürebileceğini fark etti.

"Seni sabah arar nerede kaldığımı bildiririm" dedi Jan Paul'e dönerek.

Paul ile vedalaşıp çıkışa yöneldiklerinde hala Logan'ın kolları Jan'ın omuzlarındaydı.

"Artık beni bırakabilirsin?" dedi Jan."Gösteri sona erdi,Paul gitti."

"Bütün bunları sırf Paul'e karşı mı yaptığımı sanıyorsun?" Genç adamın parmakları Jan'ın kalçalarında dolaşüyor ve kadının içinde ki gizli kalmış arzuları dışarı çıkarıyordu.

"Bu düşünce beni çok rahatsız ediyor" dedi Jan."Şimdi izin verirsen kendime bir taksi çağıracağım."

"Yani kalıp dansetmeyecek misin?" diye sordu Logan.

"Hayır."

"Öyleyse bu gece burada kalma konusunda ki düşünceni de değiştirmeyeceksin."

"Değiştirmeyeceğim.Yarın Paul'ü görmek istiyorum."

"Ciddi olamazsın Jan.Tüm yaptıklarından sonra"

"Hata yaptığını söyledi."

"Ne konuda hata yapmış."

"Benim hakkımda tabii."

"Ama büyük bir müdürün kızıyla evlenmek konusunda hata yapmamış.Seni eski bir elbise gibi fırlatıp atma konusunda hata yapmamış,Jan.O adam tam bir bencil.Çok büyük bir hata yapıyorsun."Logan sinirle genç kadının yüzüne baktı. "Seni motele götürüyemim."

"Cindy ile vedealaşmadan gidemem."

Logan'ın dudakları gerildi ama tartışmadı.Jan,adamın Cindy ve kocasına karşı kaba davranacağını düşünmesine karşın,Logan bir anda eski neşeli haline dönerek her ikisinin de kalbini kazandı.

Gece çok soğuktu,Logan arabayı çalıştırdı.

"Bildiğin bir motel var mı*"

"Hayır"

Genç adam ferrariyi şehrin sokaklarında sürmeye başladı.Yol boyunca aksi bir edayla aç olup olmadığını sormaktan başka bir şey söylemedi.Sonunda pahalı olduğu belli olan İspanyol tarzı bir motelin önünde durdular.

"Getirdiğin için teşekkürler" dedi Jan."Eğer bunu da ücretine eklersen" cüzdanını çıkardı. "Tabi sana söz verdiğim yemeği de üzerine ekleyerek hemen öderim."

"Sana söyledim.Evine bırakana kadar işim bitmiş sayılmaz.Gece burada kalacağım."Arabanın kapısını açıp dışarı çıktı.

Jan şaşırmış ve ürkmüştü.Bir yandan da adamın ne yapmak istediğini anlamaya çalışıyordu.Kendi kapısını açıp dışarı çıktı.Logan'a rezervasyon masasının önünde yetişti.

"İki oda istiyoruz" dedi nefes nefese.Birden böyle atılmakla ne kadar komik duruma düştüğünü fark etti.Logan'ın geceyi onunla geçirmek isteyeceği de nerden aklına gelmişti?

Logan kendinden emin tavrıyla rezervasyon kaydını doldurduktan sonra,kredi kartıyla odaların parasını ödedi.

Aman ne kadar etkiliyici diye alayla düşündü Jan.Tam bir zengin gibi davranıyor.Yarın odaların faturasını da ekleyip hepsinin parasını Jan'dan alacaktı.

Lambayı yakınca odanın içini loş bir ışık kapladı.Jan birden Logan'ın varlığından hiç de rahatsız olmadığını fark etti.

"Beşendin mi?"

"Evet tabii" diye mırıldandı genç kadın. "Senin odan nerede?"

Genç adam işlemeli tahta duvarı işaret etti.

"Tam arkasında.Farkındaysan,ara kapı yok.Eğer Paul'ün geceyi birlikte geçirdiğimizi düşünmesinden korkuyorsan,kayıt memurundan imzalı kağıt alabilirsin.Gene de Paul gibi bir adama neden değere verdiğini anlamıyorum."

"Bende neden senin durumun değiştiğini anlamadığımı anlamıyorum.Paul'ü kızdırdın beni de küçük düşürdün."

"Ben bunu küçük düşürmek olarak düşünmüyorum.Çok güzel ve çekici bir kadınsın."

Jan nefesini tuttu.Bu söz tüm duygularını karıştırmıştı.Logan hızla kapıyı kapattı.

"Bunu yapma" dedi Jan nefes nefese.

Genç adam kızın sesinde ki telaşı fark ettiyse de umursamadı."Gerçekleri göremiyorsun" dedi homurdanarak."Paul Callison duygusuz,kendini beğenmiş herifin biri.Senin yarinde başka bir kadın olsa ona yapmadığını bırakmazdı."

"Önemli olan onun hatasını anlaması."

"Hiçbir şey anlamadı.Değişmedi.O evleneceği kadınla ilgili tutucu standartları hiç değişmedi.Yalnızca artık senin o standartlara uyuyor olduğunu düşünüyor olabilir"

"Saçmalıyorsun.Artık gitsen iyi olur."

"Senin aklını başına getirinceye kadar hiçbir yere gitmeyeceğim."Ani bir hareketle Janın omuzlarını kavrayıp kendine çevirdi."Paul sana aşk hakkında ne söyledi?"

"Aşk mı?" Jan boş gözlerle bakarak tekrarladı.

"Aşk.Paul seni bırakırken başka bir kadına delice aşık olduğunu söylemiş miydi?"

"Ben...ben hatırlamıyorum."

Logan'ın sesi yumuşadı. "Jan,eğer başka bir kadına aşık olmuş olsaydı yaptığı anlayışla karşılanabilirdi.Aşk insana her şeyi yaptırabilir.Ama soğukkanlılıkla ,yalnızca geleceği için yapmışsa..."

"Bilmiyorum.Paul ile konuşmalıyım."

Logan genç kadını bırakarak oda içinde sinirle dolaşmaya başladı.Birdrn hızla tek ayağının üzerinde dönerek "Seninle sevdiği için mi ilgilendiğini sanıyorsun?" dedi.

Jan yatağın arkasına döşendi. "Tabi ki hayır.Altı yıldır birbirimizi görmüyoruz."

"Gerçek aşklar altı yıl değil atmış yıl geçse de bitmez.Bak Jan Paul Callison kendinden başka kimseyi sevmez.Damarında kan değil buzlu su akıyor.Bu kez seninle evlenir.Artık standartlarına uyuyorsun.Ama böyle bir aptallık yaparsan,ne kadar yanıldığını anlayacaksın."

Janın kızgınlıkla söylediği bu laflar Janın yüzünde kamçı gibi çarpıyordu.Haklı olabilirdi.

Ama yanılıyor da olabilirdi.Logan Paulü tanı mıyordu bile.Ama Jan onu sevmişti.

"Ne yapıyorsun" dedi Logan alayla. "Sevgilinin yeteneklerini hatırlamaya mı çalışıyorsun?"

"Hayır" Ona asla böyle bir şeyi açıklayamazdı.

"Hatırlayamıyor musun?Belki bu sana bir şeyler anlatır."Bakışlarında tehlikeli pırıltılar vardı. "Eğer ben olsam bu kadar çabuk unutamazdın..."

Jan telaşa etrafına bakındı.Konuşmaları yeteri kadar sarsmıştı;artık neden gitmiyordu?Sakin kalmaya çalışarak konuşmaya başladı. "Mr.Pierce ne uzman ne de aşık olarak sizin önerilerinizi dinlemek istemiyorum.Ayrıca sizi bana öğüt vermeniz için tutmadım.Şimdi izin verin..."

Adamin yakışıklı yüzü kızgınlıkla parladı sonra tehlikeli bir hale dönüştü.Yavaş hareketlerle Jan'a doğru yürüdü.Genç kadın kaçmak,bağırarak istiyordu,ama Logan'ın mavi gözleri sanki ipnotize etmişti onu.Kıpırdamıyordu.Logan iyice yaklaştı ve karşısında durdu.

"Çok doğru beni öğüt vermem için tutmadın.Sadece vücudumu kiraladın."

"Duygusallaşmaya başlıyorsun" dedi Jan kekeleyerek.

"Sahi mi?"

Jan vücuduna değen erkeğin vücudunu hissediyordu.Kendini savunmasız ve değersiz buldu o an.İçinde şimdiye kadar hiçbir erkeğin hissettiremediği duygular filizleniyordu.

Genç kadın uzaklaşabilmek için geriledi.Ancak yatağa takıldığı için kaçacak yer kalmamıştı.Kendini korumak için kollarını uzattı."Hep böyle bitiyor değil mi?" dedi telaşa yataktan kurtulmaya çalışarak.

"Ucuz bir motel odasında.Paul hata yapmış olabilir ama en azından..."

"En azından para için seks yapmaz öyle değil mi?" Adamin gülüşünde sevgiden eser yoktu.

"Eğer kabaca söylenirse evet tam olarak öyle."

Logan'ın yüz ifadesi değişti. "Bu gece seninle sevişsem,bu hayatının en güzel anısı olurdu"

"Ne cesaretle böyle bir şey söyleyebilirsin" diye haykırdı Jan.Ani bir refleksle yüzüne vurmak için elini kaldırdı.Ancak genç adam elini havadayken kavradı.Bir süre öylece durdular.Logan Janı kuvvetle yatağa itti.Vücuduyla bastırdı.Bir eliyle saçlarını okşarken,dudaklarını genç kadının kilere bastırdı.Öpüşü sevmekten çok cezalandırmak için gibiydi.Elini yavaşça buluzunun altına doğru kaydırdı.

Jan kalp atışlarının hızlanmaya başladığını hissetti.

"Bunu da kolayca unutabileceğine inanıyor musun?" diye sordu Logan tehditgar bir sesle.

"Deneyeceğim."

"Hep hatırlayacaksın" diye mırıldandı Logan.

Genç kadın erkeğin gücünü üzerinde hissetti.Logan'ın dudakları içini alev alev yakıyordu.Derin bir sızı tüm benliğini etkisi altına aldı.Arzuyla titriyordu.

Genç kadın başını kaldırıp erkeğin yüzüne baktı.Artık kendini tamamiyle erkeğe teslim etmişti.Logan'ın

güçlü elleri göğüslerini okşarken yumuşadı.Ve buluzunu çekip düzgün hatlarını ortada bıraktı.

"Buluzunu yırttım" dedi pişmanlık dolu bir ifadeyle inledi.

"Dikerim."

Logan parmaklarını genç kadının yumuşak saçlarının arasına sokup okşamaya başladı.

"Logan?" Sesi soru sorarcasına çıkmıştı,ama ne sorduğunu bilmiyordu.Genç adam artık onu

cezalandırmaya çalışmıyordu.Karşılıklı birbirlerini arzuluyorlardı.

Ders vermek için başlamasına karşın,her şey değişmişti.Jan erkeğinde en az kendisi kadar etkilendiğini hissediyordu.

Logan,birdenbire hızla yataktan çıktı.

"Sabah seni yine göreceğim değil mi?" dedi Jan kendi sesini tanımakta güçlük çekerek.

Genç adam öylece durdu,bakışları genç kadının üzerinde bir süre dolaştı."Belki" dedi tok bir sesle.

Ve gitti.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Jan çırılçıplak soyunup serin çarşafların arasına girdi.Öylesine etkilenmişti ki şu anda vücuduna hiçbir şeyin değmesine tahammül edemezdi.Yan odadan gelen sesler genç kadına Logan'ın sadece birkaç metre uzakta olduğunu hatırlattı.Belki de uyumuyordur diye mırıldandı kendi kendine.

Düşünceler içinde boğulmaktayken sonunda yorgunluğa yenik düşüp uykuya daldı.Uyandığında birden saatin ne kadar geç olduğunu fark etti.Rüyasında Logan'la beraber olmuş ve genç adam ona tatlı tatlı gülümsemişti.

Telaşla yataktan fırlayıp pencereye koştu.

Beyaz Ferrari gitmişti.

Hayal kırıklığı içinde olduğu yerde kalakaldı.Demek ki onu terk etmeye dün gece karar vermişti.

Eh benim istediğim de bu değil miydi? Diye düşündü Jan.

Birden bir motelde çırılçıplak durmuş cevabını bilmediği soruları düşündüğünü fark etti.Doğruca yürüyüp

Paul'ü aradı.Genç adam hemen gelip onu kahvaltıya götüreceğini söyledi.

Jan hafif bir makyaj yapıp giyindi.Tam saçlarını taramaya başlamıştı ki dışarıda bir araba sesi

duyuldu.Paul onu görmeyi gerçekten çok istiyor olmalıydı.Ayağa kalktı ve kapıyı açtı.

"Logan!"

"Kimi bekliyordun?" Davet beklemeden içeri girdi.Elinde büyük bir paket vardı.Harika görünüyordu.Dün gece ki şık ve kibar havası yoktu ama çok güçlü ve erkeksiydi.

"Burada ne arıyorsun?" diye sordu Jan."Ventura'ya döndüğünü sanmıştım."

"Neden böyle bir şey düşündün" dedi Logan odanın ortasında yavaşça durarak.

"Şey dün gece gitmeye karar vermiş gibiydin.Sabah ta araban yoktu."

"Kahvaltı için bir şeyler almaya gitmiştim.Acıkmış olacağını düşündüm de."Paketi masanın üzerine

bıraktı. "Şunun içinde nasıl kahve yapılacağını biliyor musun?" dedi çaydanlığı göstererek.

"Suyu ısıtman yeterli."

"Bu elbiseleri nereden buldun?"

"Tekneyle balığa çıktığımda arabada bırakmışım.Özür dilerim sana uygun bir şeyim yok."Genç adam paketi açınca Jan ne kadar acıkmış olduğunu fark etti.

Genç kadın içini çaktı. "Gerçekten yiye..."

"Gerçekten yiyebilirsin.Fazladan alacağım birkaç kalori inceliğini bozmaz.Biraz portakal suyu ister misin?"

"Hayır."Ama genç adam eline bardağı tutuşturunca itiraz edemedi.Paul'e telefon edip gelmesini söylediğine pişman olmaya başlamıştı.

"Bu odanın biraz aydınlanması gerek." Logan pencereye doğru yürüyüp perdeleri açtı.Arkasına dönüp baktığında karmakarışık yatağı gördü.

"Hey bu da nesi.Gece pek uyuyamamış gibi görünüyorsun?"

"Ben de senin tıktıklarını duydum.Eğer uyurgezer değilsen,sen de uyumamış olmalısın" diye karşılık verdi Jan.

"Sanırım aynı yatağı paylaşıydık ikimizde çok rahat bir gece geçirebilirdik.Bütün gece seni ve ılık

vücudunu düşündüm."

Jan kendini ona kaptırmak istemiyordu ama yüzü kıpkırmızı olmuştu.

"Dün gece gidenin sen olduğunu hatırlıyorum" dedi umursamazca.

"Böyle aptalca bir hareket yaptığım için üzgünüm." Yatağın yanından dolaşıp Jana doğru yürüdü. Jan elinde ki bardağa sarılmıştı. Ama genç adam elindeki bardağı alıp kenara bıraktı. Genç adamın parmakları onun gür saçlarında ve omuzlarında dolaştı. "Dün gece kaldığımız yerden devam edebiliriz..."

Jan "Her yer aydınlık" diye itiraz etti.

"Eğer yalnızca karanlıkta sevişirsen çok şey kaybetmiş olursun." Sesinde şevkat dolu, davetkar bir ifade vardı.

"Hayır öyle demek istememiştin. Anlatmak..."

Erkeğin kendine çekmesiyle sesi yavaşlayıp kayboldu. "Seninle sevişmek istemiyorum."

"Öyle mi?"

Logan kendinden emin bir tavırla baktı. Jan birden erkeğin sarılı kollarını fark etti. Yumruklarını sıkıp içini yakan ateşi söndürmeye çalışarak erkeği itti.

"Niye burada kaldın?" diye sordu.

"Eve sağ sağlım döndüğünü görmek istiyorum"

"Paul'un beni Ventura'ya götüreceğini söylemiştim."

"Paul'ü güvenilir bulmuyorum. Ondan uzak dur Jan. O..."

Kapının vurulmasıyla sözünü kesildi. Logan'ın bakışları Jan'ın üzerinde dolaştı.

"Paul olmalı. Bir kaç dakika önce ben aramıştım. Birlikte kahvaltı edeceğiz. Özür dilerim." Sesi yavaşladı ancak sonra kendi kendine kızdı. Özür dileycek bir şey yoktu. Ama yine de üzülmüştü. Logan'la birlikte olmak, konuşmak, yakışıklı yüzüne bakmak ve onunla kahvaltı etmek istiyordu.

Genç adam kaşlarını kaldırdı. "Anlıyorum. Daima kendine seninle ilgilenecek birini bulursun" dedi küçümser bir edayla. Hala kollarını bırakmamıştı.

"Sane nekadar borcum olduğunu söylersen bir çek yollarım" dedi Jan telaşla. "Motelde kalmayı düşünmemiştim, bu yüzden yanımda yeteri kadar para yok."

Logan birden kollarını bırakınca genç kadın sendeledi. "Kapıyı açsan iyi olacak."

Jan huzursuzca kapıya baktı. Logan kahvaltı paketini toplamaya başlamıştı. "Paran..."

"Unut onu" dedi bağırcasına. "Sanırım edindiğim tecrübe vereceğin paradan daha değerli oldu."

Kapıyı açtı ve Paul'ün şaşkın bakışlarına aldırmadan fırtına gibi çıktı. Paul içeri girdi. Gri gözleri darmadağın yatağın ve Jan'ın kıpkırmızı olmuş yüzünde dolaştı.

"Logan kahvaltı yapmak isteyip istemediğimi sormak için uğramış. Seninle kahvaltı edeceğimi söyledim. Yan odada kalıyordu."

"Anlıyorum" dedi Paul şüpheli gözlerle. "Bana onun dün gece Ventura'ya döneceğini söylediğini sanıyordum."

"Ben de öyle sanıyordum ama dönmemiş"

"Öyleyse çıkalım mı?" dedi Paul.

Jan bir şey unutmadığına bakmak için odaya döndüğünde, Ferrarinin hızla gittiğini gördü.

İyi bir başlangıç olmamıştı ama aralarında ki gerginlik kahvaltı masasında dağılmıştı. Paul devamlı iltifat edip gelecekle ilgili planlarından bahsediyordu.

Jan dinliyor, gülümsüyor, gerektiği yerde başıyla onaylıyordu. Altı yıl önce bu an için ruhunu bile satabilirdi. Ama şimdi Paul'ü Logan'ın gözüyle görmeye başlıyordu. Bu iltifat ve planların arkasında gerçek Paul Callison'u anlamaya çalışıyordu. Gerçekten değişmiş miydi? Emin değildi. Garson kıza kaba davranıyor, eski karısının hatalarından ve sorumluluklarını bilmediğinden yakınıyordu.

Jan Logan'ın gözünün önünde canlanan hayalini silmeye çalışıyordu. Ama başaramıyordu. Paul'e boş gözlerle bakıyor ve sorularına anlamsız cevaplar veriyordu.

"İyi misin?" diye sordu Paul birden.

"Evet tabi. Jambon çok güzel öyle değil mi?"

"Aklın başka yerde gibi"

Evet başka yerde diye düşündü. Logan'ın şu anda ne yaptığını düşünüyordu. Acaba Ventura'ya dönmüş müydü? Belki de onu bir daha hiç göremeyecekti.

Jan düşünceli gözlerle Paul'e baktı. Acaba şu anda onun işsiz olduğunu bilse ne yapardı? İşe Başlayacağı televizyonun müdürünün öldüğünü, o yüzden işinin şüpheli olduğunu ve üniversiteye gitmediğini

söyleyerek Paul'un tepkisini bekledi.

"Cindy'nin söylediklerinden koleji bitirdiğini düşünmüştüm" dedi Paul.

"Gece kurslarına gittim ama diplomam yok."

"Anlıyorum." Logan'ın yüzü gözünde canlandı. "Gördün mü?Artık onun standartlarına uymuyorsun."

Ancak Paul yalnızca omuzlarını silktilti.

"Üniversite diploması sorun değil.Söylemezsen kimse olmadığını anlamaz.Sorarlarsa eyalet dışından bir üniversitenin adını söylersin."

Jan'ın gözleri büyüdü."Bu hilekarlık olmaz mı?"

Paul uzanıp elini tuttu. "Sen eski karımda dahil olmak üzere tanıdığım bütün üniversite mezunlarından daha akıllı,kültürlü ve zekisin" dedi içtenlikle.

Jan Paul konusunda hala kararsızdı.

Ventura'ya Paul'un rahat ve konforlu arabasıyla döndüler.Adamın tekrar görüşmek istediğine emindi.Araba evin kapısına geldiğinde Jan hala karar verememişti.

Paul neşeli görünmek ve Jan'ı etkileyebilmek için elinden geleni yapıyordu.Genç kadın onunla görüşmeye devam ederse Paul'un ona evlenme teklifi edeceğinden emindi.Ama onunla evlenmeyi gerçekten istiyor muydu?Yoksa sırf altı yıl önce kırılan gururunu tamir etmek için mi böyle bir işe kalkışıyordu?Belki de biraz araştırdıktan sonra onu kendine uygun bulmayacaktı.

Jan sonunda Paul ile hafta sonu görüşmeyi kabul etti.Bunu duygularını anlayabilmek için kabul etti.Paul onu öpmeye kalkışınca onu itti.

Hava kararmadan arabasını alış veriş merkezinden almalıydı.Aksi takdirde Sherley'e Logan hakkında açıklama yapmak zorunda kalacaktı.

Pazartesi günü Ojai televizyonuna gitti.Danışmada ki kız dostça bir edayla yöneticilerinin hepsinin toplantıda olduğunu ve bütün hafta boyunca meşgul olacaklarını söyledi.Jan kesin bir cevap alana kadar başka bir işe girmemeye karar verdi.Ama ne var ki çek defterine bakınca,işsizliğe fazla dayanamayacağını anladı.

Çek defterine bakınca Logan'ın parasını ödemediğini hatırladı.Gerçi Logan umursamazca kazandığı tecrübenin paradan daha değerli olduğunu söylemişti ama ona karşı borçlu olmak istemiyordu.

Logan'ı aramak için,Sherley'in nişanlısı ile dışarı çıkmasını bekledi.Ama Sherly hafta sonunu nişanlısı ile geçireceği için kıyafetlerini hazırlayacağını söyledi.Jan ertesi gece aramaya karar verdi.Ama biraz sonra arkadaşına aracayle gezeceğini söyleyerek dışarı çıktı.Doğruca alış veriş merkezinin yanında ki telefon kulübesine gitti.Kendini Onun sesini duymak için sabırsızlanmadığına inandırmaya çalıştı.Telefon ikinci çalışında aldı.

"Alo..."Erkeğin sesinden moralinin yerinde olmadığını anlaşılıyordu.

"Merhaba.Ben Jan Mcfarland."

Bir süre sessiz kaldıktan sonra "Ventura'ya sağ sağlim dönmüşsün" dedi alayla.

"Evet,tabi.."Ben...ben seni ücretin için aramıştım."

Unutmanı söylemiştim.Tecrübe...çok daha önemlidir."

"Olmaz.Ödemekte ısrar ediyorum.Anlaşmıştık.Yüz dolar,artı yemek ve masraflar."

"Pekala.Sen de en az benim kadar hesap yapabilirsin."Sesinden kızmaya başladığı anlaşılıyordu.

"Çok iyi.Çekini yollayacağım adresini verir misin?"

Genç adam sinirle ya bir şey fırlatmış,yada yumruğunu masaya vurmuştu."Jan bu çok saçma..."sözünü tamamlamadı.Jan bir an telefonu kapattığını sandı."Ben gelip alırım.Birlikte yemek yeriz ve bu arada sen de bana Paul'ü anlatırsın."

Jan erkeği çok görmek istemesine rağmen aklına Sherly geldi bir an durakladı.Logan başka anlamlar çıkarttı. "Yoksa Paul bütün haftanı dolduruyor mu?"

"Tabi ki hayır."

"Ama onu tekrar göreceksin."

"Evet,cumartesi gecesi."Birden Jan oda arkadaşının Cuma akşamı nişanlısının ailesini görmeye gideceğini hatırladı. "Paranı Cuma akşamı alabilirsin"

"İyi." Genç adam genç kızın adresini aldıktan sonra tam telefonu kapatırken "Eski resimlerini de görmek istiyorum.Paul'un reddettiği kızın neye benzediğini görmek istiyorum" dedi.

Jan cumaya kadar günlerini Ojai televizyonu için hazırlayabileceği programları tasarlayarak geçirdi. Ne yaparsa yapsın Cuma gününü iple çektiğini fark etti. Logan ile birlikteyken her şey çok daha güzeldi. Perşembe akşamı Paul aradı ve Los Angeles de bir arkadaşının partisine gitmeyi teklif etti. Jan kabul etti.

Cuma akşamı Sherley işten dönüp elbisesini değiştirip bavulunu alıp çıkınca ,Jan rahat bir soluk aldı. Böylece Logan geldiğinde sıkıcı bir durum olmayacaktı. Logan Nereye gideceklerini söylememiştir. O yüzden ne giyeceğine uzun süre karar veremedi. Sonunda siyah şık pantolonunu, krem gömleğini ve alçak topuklu ayakkabılarını giydi.

Kapı çalındığında açmadan önce bir kez daha aynada kendine baktı. Kapıyı açtı.

"Bu gece çok güzelsin" dedi genç adam. "Paul'ün etkisi olduğuna hiç şüphe yok."

"Paul konusunu tartışmak istemiyorum."

"Kendini korkunç bir hatanın içine atmayı yeğliyorsun."

"Sanırım yemeğe gitmemize gerek yok. İşte çekin" diyerek çeki uzattı.

Logan çeke bakmadan katlayıp cebine koydu ama gitmek için bir harekette bulunmadı.

"Sanırım Paul den bahsetmemeye söz verebilirim."

"O zaman yemeğe gidebiliriz" diye cevap verdi Jan. Çok ciddiymi.

Logan dudaklarını küçük bir çocuk gibi büzünce Jan kendini tutamadı ve ikisi birlikte kahkahalarla gğlmeye başladılar.

"Her randevu sırasında söylenen olağan sözlere ne oldu?" diye sordu Jan. "Merhaba kıyafetin çok yakışmış, saçların ne kadar güzel gibi..."

"Sanırım küçük kızını zalim bir erkekten kurtarmaya çalışan bir baba gibiyim. Bunları yalnızca Paul'ün hala değişmediğini ve seni üzeceğini sana göstermek için söylüyo....." Jan uyarıcasına başını öne eğince, genç adam sözünü bitiremedi ve uzanıp genç kızın elini tuttu. "Pekala. Söz veriyorum. Daha fazla öğüt vermeyeceğim. Merhaba, kıyafetin çok yakışmış, saçların harika."

"Benim üzülp üzülmemem senin için ne fark eder?" diye sordu fısıltıyla.

Genç adam hüzünle baktı. "Etmez olur mu" Genç adam birden kendini toparladı, her zamanki gibi gülümsedi. "Gerçekten çok güzelsin." Eğilip yanağından öptü.

Deniz kıyısında bir otelin restourantına gittiler. Masaları pencerenin kenarındaydı. Yemeklerini yerlerken havadan sudan sohbet ettiler. Bir süre sonra aralarında ki ateş yeniden alevlenmeye başladı. Logan uzanıp elini tuttu ve mavi gözlerini ona dikti. Jan titredi ve başını başka yöne çevirdi.

Birden biraz önce gördüğü şehrin ışıklarının yok olduğunu ve okyanusun karanlık sularının görüldüğünü fark etti. Logan genç kızın şaşırdığını anlayınca "Yemek salonu dönüyor" diye açıkladı. "Bak bu kez okyanus ayaklarımızın altında. Sanırım manzaranın değişmesi hoşuna gitmiştir."

Jan bir anda kendini mutlu ve güçlü hissetti. Logan gözlerinin içine bakıp ellerini daha sıkı kavradı. Jan Paul ile bu kadar çok mutlu olmadığını fark etti.

Ferrariye doğru yürürlerken rüzgar tüm şiddetiyle esiyordu. Logan genç kadının dirseğinden koruyucu bir edayla tuttu. "Birkaç dakikalığına yat limanına uğramamaızın senin için bir sakıncası var mı? Teknemin motoru arızalanmıştı, tamircinin gelip gelmediğine bakmak istiyorum"

Jan itiraz edemedi. Yat limanına geldiklerinde Logan hemen geleceğini söyleyerek arabadan indi.

"Ben de gelebilir miyim?" diye sordu Jan. "Tekneni görmek istiyorum."

"Rüzgar çok şiddetli esiyor. Saçın bozulabilir."

"Senin için önemli değilse ben aldırımam."

Arabadan iner inmez Jan, Loganın ne demek istediğini anladı. Rüzgar yüzünü ve boynunu bıçak gibi kesiyordu. Logan rüzgardan korumak için Jana sıkıca sarıldı ve birlikte tekneye doğru yürüdüler.

Jan yüzüne ve saçına vuran rüzgara aldırmandan denizin sesini dinledi. Küçük bir teknenin önünde durdular. Jan rüzgardan korunabilmek için nefesini tutmuştu.

"Saçları rüzgardan darmadağın olduğu halde gülümseyebilen kızların sayısı azdır."

"Ben gülümsüyor muyum?" dedi Jan ama mutlu olduğu her halinden belliydi.

"Kamarayı açacağım. Böylece ben motorla uğraşırken sen de bekleyebilirsin"

Karanlık denizin üzerinde kurulmuş olan iskeleden hızla tekneye geçtiler. Logan düşmemesi için Jan'ı sımsıkı tutmuştu.

"Geceleri tekneyle sık gezmeye çıkar mısın?"

"Tekneyle çıkmayı severim,ama geceleri değil.Buraların sakın olmasına karşın açık deniz bu tekne için çok serttir.Tehlikeli olabilir."

Birden yükselen dalgaların etkisiyle Jan dengesini yitirdi.Yuvarlanmak üzereyken erkeğin güçlü kolları onu kavrayıp kaldırdı.Ardından kendine doğru çekti.

Tekne ayaklarının altında hafifçe sallanıyordu.Logan'ın yakışıklı yüzü ay ışığında parlıyordu.Genç kıza öyle sıkı sarılmıştı ki Jan hafif bir sızı duydu.Dudaklarını uzattı.Ancak erkek öpmeyi.Düşünceli bir edayla Jan'ın yüzüne bakmaya devam etti.Dengesini sağlayabilmek için bacaklarını açmıştı.Jan erkeğin güçlü kaslarının temasını hissediyordu.

Genç kadın parmaklarının ucuna kalkıp Logan'a uzandı.Hayatında öpülmeyi hiç bu kadar istememişti.Gözlerini hafifçe yumdu.

Genç adamın kadını okşayan elleri bir an durdu ve kendinden uzaklaştırdı.

"İçeri gir.Soğuktan titriyorsun.Ben motora bakacağım."

Titremesinin nedeni soğuk değildi.Sessizce karşı koydu.

Logan genç kadının arkasından kamaraya girip ışığı açtı.Sarı ışık içerisini doldurdu.

"Akü zayıflamış olmalı" diye mırıldandı.

Ceketini çıkartıp yatağın üzerine fırlattı.Çekmecedan el fenerini alıp dışarı çıktı.

Jan saçlarını düzelterip ceketine sıkıca sarıldı.Genç kadın çevresine bakındı.Kamara küçük olmasına rağmen içeride gerekli her şey vardı.

Jan dolapların birinde kahve bulunca hiç düşünmeden çaydanlığa uzandı.Su doldurup ocağın üzerine koydu.

Kapı hızla açıldığında su kaynamaya başlamıştı.Logan fırtına gibi içeri girdi.Saçları darmadağındı.

Ellerini yıkayıp kuruladıktan sonra elleriyle saçlarını düzeltti.Kaynayan suya ve fincana bakıp kaşlarını kaldırdı. "Bu ne?"

"Sıcak bir kahve içini ısıtır diye düşündüm."

Gerçi ocak içeriyi biraz ısıtmıştı ama Logan'ın içeri girmesiyle oda daha da sıcak olmuştu.Jan duygularından ürkeren kahve bardağını Logan'a uzattı.

Genç adam kadının yüzüne baktı.Bir anda motor ve tekneyle ilgili sorunları unutmuş gibiydi."Eminim" dedi kararmış gözlerle bakarak. "Isınmak için daha iyi bir yol bulabiliriz."

BEŞİNCİ BÖLÜM

Jan küçük kamaranın içinde yavaşça geriledi.Vücudu arzuyla yanmasına rağmen korku dolu gözlerle erkeğe baktı. "Bunun için gelme"

"Kahvemize biraz konyak ekleyelim demek istemiştin" dedi genç adam yumuşak bir sesle.Genç kadına bakım masumca gülümsedi.Ancak ısıldayan bakışları hiç de gülümsemesi gibi masum değildi.

Dolaba uzanıp küçük bir şişe çıkardı.Jan bir an tereddüt ettikten sonra fincanını uzattı.Şüphesiz Logan onunla alay ediyordu.Erkeğin sakinliğine karşın, Jan'ın fincanı tutan eli titriyordu.Heyecanını saklayabilmek için hemen fincanını dudaklarına götürüp bir yudum aldı.

"Sık sık denize çıkıyor musun?" diye sordu gergin havayı dağıtmak için.

"Vakit bulduğum zaman.Enikonu huzur buluyorum.Belki bir gün sen de Chanel adalarına gitmek istersin."

"Şehirden görünen adalar mı?"

Logan başıyla onayladı. "Beş ada,kısa süre önce ulusal parka çevrildi."

"Harika.Gitmeyi çok isterim."

"Tekne batmasından yada kazara bana dokunmaktan bu kadar korkmayıp yanıma otursan ben de çok mutlu olacağım."

Jan tereddütle yatağın kenarına oturdu ve kahvesinden bir yudum daha aldı.

"Güzel bir tekne.Ama yolcu ve mürettebatın ne yaptığı hakkında en küçük bir fikrim bile yok."Jan aklını tekneye vermek için çok çaba sarfediyordu.

"Ben tekneyi tek başıma kullanırım.Fotoğrafını getirdin mi?"

"Ah evet." Heyecanla çantasını karıştırdı."Biri mezuniyet günü,diğeri kazadan sonra erkek kardeşimle birlikte çekilmişti."

Logan soluk ışıktaki resimlere dikkatle baktı.Jan onunla birlikte resimlere baktığında hiç de sandığı gibi hantal bir kız olmadığını fark etti.

Logan'ın ne diyeceğini merakla bekledi,sonra dayanamayarak "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Paul'den bahsetmeyeceğime söz verdim."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Jan.

"Altı yıl önce elindeki değeri bilmediğine göre,budala olmalı demek istiyorum."

"Altı yıl önce benimle karşılaşsaydın,belki beni fark bile etmezdin.Bu yüzden Paul'ü suçlayamaz"

"Fark ederdim" diye sözünü kesti Logan.

Kadının gözlerinin içine bakarak fincanı elinden aldı.Dudaklarını dudaklarına değdirdiğinde tekne hafif hafif sallanıyordu.Jan erkeğin öpüşüne karşılık vermek için başını kaldırdı.

Logan'ın dudağında konyanın tadı vardı ama başını döndüren o değildi.Erkeğin kendisiydi.Genç kadın istekle karşılık verdi.

Logan başını kaldırıp yüzüne baktığında Jan daha fazla dayanamayacağını anladı.Nasıl olduğunu anlamadan kendini yatakta buldu.Kadının parmakları adamın güçlü çenesinde dolaştı.

"Işıklar sönüyor" dedi Jan gözlerini erkeğin yüzünden ayırmadan.Lamba iyice sararmıştı.

"Bir şeyler yapmam gerek..."dedi Logan sevimli bir edayla ve uzanıp elektrik düğmesini kapattı.Sonra tekrar sarılıp Jan'ı kucağına aldı ve ceketini çıkarttı.

Genç kadın gözlerini araladı.Pencereden içeri vuran ay ışığı içeriyi aydınlatıyordu.Jan kendinden geçmiş gibiydi.Logan'ın buluzunu çözen parmaklarını izledi.Son düğmeyi açtıktan sonra genç adam buluzu fırlattı.

Onu durdurmalıyım diye düşündü Jan.Ama bu boş ve aptalca bir düşünceydi.Uzun zamandan beri ikisi de farkında olmadan bunu bekliyorlardı.Genç kadın hafifçe inlemeye başlamıştı.

Jan birden utangaç bir edayla içeri vuran ay ışığından kaçmaya çalıştı ama Logan buna izin vermedi.

"Kıpırdama" diye fısıldadı."Seni seyretmek istiyorum."Logan'ın bakışları vücudunda dolaştı.Sonra parmaklarıyla onu okşamaya başladı.

Jan onu büyük bir istekle öpmeye başladı.Sonra gömleğinin düğmelerini çözdü ve çıkardı. "Bende seni seyretmek istiyorum" dedi.

Jan artık dayanamayacağını hissediyordu.Bağırıp haykırmak istiyordu.Genç adam yavaşça üzerine çıktı.Bir anda zaman,yer ve dünya gözlerinden silindi.Jan artık kendini erkeğe teslim etmişti.Rüzgar vahşice camları dövüyordu.

Çıplak vücutları birbirine yapışmış,sarmaş dolaş yattılar.Jan nasıl böyle bir şey yaptığına şaşıyordu.Şaşkınlı..Ama pişman olmayacak kadar mutlu ve huzurluydu.

"Logan?" diye sorarcasına mırıldandı.

Genç adam cevap vermedi sadece mutluluk dolu bir öpücük kondurdu.Jan erkeğin sevgi dolu gözlerine baktı.Logan konuşmaya başladığında uykuya dalmak üzereydi.

"Bu gece benimle kalacak mısın?" diye sordu başını saçlarının arasına gömerek.

"Öyle görünüyor" dedi Jan uykulu bir sesle.

Genç adam dirseğinin üzerinde durdu. "Burada değil.Benim evimde" dedi.

"Neden?"

Genç adam güldü."Bak"

Jan dışarı baktı.Bulutlar toplanmış,ay yavaş yavaş kaybolmaya başlamıştı.Umursamazca Sevişirken zamanın nasıl geçtiğini unutmışlardı.Gün ışımak üzereydi.

"Benim evime gidelim.Sıcak bir banyo yaptıktan sonra,ben yatağına kahvaltını getiririm.Sonra birlikte portakal ağaçlarının arasında dolaşınız."

"Önce üzerimi değiştirebilmem için eve uğramalıyız."

"Sana söylemem gereken bir şey var" dedi Logan ciddileşerek. "Belki de çok önceden söylemiş olmam gereken şeyler."

"Ciddi bir şey mi?" dedi Jan yavaşça huzuru kaçırmıştı.

"Olabilir.Ama yarına kadar bekleyebilir."

Küçük çocuklar gibi birbirlerine çarparak,gülüşerek giyindiler.Logan arabasını hızla Jan'ın evine sürdü.Genç kadın evde ışığın yandığını görünce şaşırdı.Tam içeri girmişlerdi ki Sherley uçarcasına

yanılarına geldi.

Jan durdu. "Sherley" diye haykırdı. "Burada ne arıyorsun?"

"Santa Barbara'ya bile varmadan Jef'in arabası bozuldu. Çevrede ki tamirciler küçük bir parçayı tamir etmek için servet istediler. Jef'in arabasını arkadaşına bırakmak ve benim kını almak için geri döndük. Elbisem yağ içinde kaldığı için değiştirmeye geldim."

Sherley heyecan içinde başlarına gelenleri anlatırken bir yandan da Logan'ı süzüyordu. Jan bir anda arkadaşının Logan'ı tanıdığını fark etti.

Jan arkadaşının yüzüne baktı. Parasını ödediğinden beri Logan'ın paralı kavalye olduğunu aklına bile getirmemişti. Şimdi ise gerçekler bir tokat gibi yüzüne vuruyordu. Ona karşı içten ve düşünceli davranmıştı, çünkü bu onun işiydi.

Jan doğabilecek çirkin olayları düşünerek içini çekti.

Sherley her zaman ki gibi neşeye gülüp konuşmaya başlamıştı. Ama gözlerinden ne kadar şaşırdığı okunuyordu.

Sonunda Sherley gitti ama Jan olduğu yerde donakalmıştı.

"O da arkadaşın bu öyle değil mi?" diye yavaşça sordu Logan. "Sanki huzursuz olmuş gibiydi."

Jan birden ikisini birbirine tanıştırmayı unuttuğunu fark etti. Zaten tanıştırmaya da pek gerek yoktu.

"Geç oluyor" dedi yavaşça Logan kapının önünde öylece durmakta olan Jan'a. Jan elektrik çarpmış gibi irkildi.

"Fikrimi değiştirdim. Çok...güzel bir geceydi. Teşekkür ederim."

"Jan ne oluyor?"

"Yarın yapmam gereken bir sürü iş var. Şimdi hatırladım. Yarın akşam üstü Paul ile Los Angeles'e gideceğim."

"Paul...Paul tabi" Logan'ın dudakları gerildi. "Ve oda arkadaşınla karşılaşınca birden hatırladın, öyle değil mi?"

"Sherley kim olduğunu ve ne iş yaptığını biliyor Logan."

Logan bir an durdu. Yüzü ve ifadesi buz gibiydi. "Korkarım bunun birlikte geçirdiğimiz geceyi nasıl etkilediğini anlamıyorum."

Belki etkilememeli diye düşündü Jan. Ama etkilemişti. Sherley'in şaşkın yüzünü aklından çıkaramıyordu.

"Sherley'in beni beğenmemesi seni bu kadar etkiliyor mu? Başkalarının ne düşündüğü senin duygularından daha mı önemli? Bu gece aramızda geçenlerden daha mı önemli?"

"Hayır. Değil. Bilmiyorum."

"Birişi şaşırdı yada seçimini onaylamadı diye fikrini değiştiriyorsun." Kızgınlığı, şaşkınlığı bastırmıştı.

Hayır, Jan hala onunla birlikte olmayı istiyordu. Tüm benliğiyle onunla olmak, yanında kalmak istiyordu. "Logan...düşünmek için zamana ihtiyacım var."

"Neyi düşüneceksin. Paul gibi iyi ve kötü yönlerimi kompitüre verip, çıkan sonuca göre mi karar vereceksin."

"Haksızlık ediyorsun. Açıklamama fırsat vermiyorsun."

Genç adam kollarını kavuşturdu. "Açıkla" Sesi duygusuzca çıkıyordu. "Neden benimle birlikte olmaktan vazgeçtiğini açıkla. Paul'ün seninle evlenmeyeceğini söylediğinde kullandığı kelimelerden bir kaçını kullanabilirsin belki de."

"Aynı şey değil"

"Öyle mi? Seni yanlış tanımışım" dedi vahşice. "Belki de senin hak ettiğin erkek Paul gibi duygusuz bir o. çocuğudur."

Topuklarının üzerinde döndü ve arkasına bile bakmadan çıktı. Kısa bir süre sonra arabasının sesi duyuldu. Her zaman sevip rahat ettiği dairesi gözüne soğuk ve boş geliyordu.

İçini zekti. Gerçekleri kabul etmesi gerekiyordu

Ertesi sabah Jan deli gibi evi temizledi. Her şeyi silip süpürdü. Ama ne yaparsa yapsın Logan'ı ve Sherley'in şaşkın yüzü gözünün önünden gitmiyordu. Paul'ü tamamen unutmuştu. Sonunda hazırlanması gerektiğini hatırladı.

Los Angeles'e doğru yola çıktıklarında Jan, Paul ile birlikte olmayı hiç istemiyordu. Paul konuştukları gibi onu arkadaşının evinde ki partiye götürdü. Genç kadın arkadaşlarının tepkisini görmek için onu buraya getirdiğini tahmin etti. Ne varki hayretle Paul'ün onu arkadaşlarına gurula gösterdiğini fark etti. Akşam çok güzel geçti. Erkeklerin hayran bakışları arasında beyaz mayosunu giyip havuzda yüzdü. Herkesle

konusup sohbet etti.Jan mayosunu çıkartmak için kabine gitti.Üzerini giyip dışarı çıktığında iki kadın içeri girdi.Jan birden rujunu kabinde unuttuğunu fark etti ve geri döndü.Kadınlar geldiğini fark etmediler.

"Bence sevimli bir ne dersin?" dedi bir tanesi. "Buralı mı?"

Jan rujunu alıp tam çıkarken duyduğu son söz yerinde donakalmasına neden oldu.

"Ventura sanırım" diye cevap verdi ikinci kadın."Birisi orada televizyonda çalıştığını söylemişti."

Ondan bahsediyorlardı.Doğru olmamasına rağmen televizyonda çalıştığını söylüyorlardı.

"İyi birine benziyor" diye devam etti ikinci kadın. "Ama ne söylediğimize dikkat etsek iyi olur.Paul'un nasıl terfi ettiğini biliyorsun değil mi?"

Paul'un başkalarının fikirlerini kendisininmiş gibi gösterdiğini söyledi kadın.Fikirler başarılı olunca Paul'de terfi etmişti.

Jan bütün bunların dedikodu olduğunu düşündüyse de içinde bir kuşku doğmuştu.

Terasta dans ettikten sonra gece yarısına doğru parti bitti.Arabaya doğru yürürlerken Paul bir yere gidip içki içmeyi teklif etti.

"Teşekkür ederim ama olmaz Paul.Ventura'ya dönmeliyim ve..."

"Ben de seninle bu konu hakkında konuşmak istiyordum."Uzanıp Jan'ın ellerini tuttu." Bu gece dönmesen olmaz mı?"

"Paul bu gece duyduğum bazı şeyler canımı sıktı"

"Ya..Boşanma hakkında mı?"

Boşanma!Jan şaşırmıştı.Boşanma hakkında canını sıkacak ne olabilirdi ki."Hayır boşanma değil."Arabaya bindiler ve Jan duyduklarını anlattı.

"Her şirkette böyle dedikodular çıkabilir"dedi Paul."Haklısın" dedi Jan "Ama şu pazarlama konusu çok bariz.Başkasının fikrini.."

"Bu saçmalıkları kim uyduruyor,Allah aşkına."diye ısrar etti Paul.

Jan birden Paul'un mevkiiinde birinin aşağısında kilere zarar verebileceğini düşündü.Paul birden aklına bir şey gelmiş gibi rahatladı.

"Bazı kimseler ekip çalışmasını anlamıyorlar.İyi fikir olabilir ama geliştirilmezlerse.Ancak o işi bilen biri verimli kılabilir.Diğerleri ise ona karşı kıskançlık duyarlar.Ne deme istediğimi anlatabiliyor muyum Jan.Fikir onu kullana bilene aittir."

Jan başını salladı.Onu yargılamak istemiyordu. "Gerçekten gitmem gerek" dedi.

"Jan" Paul onu kendisine çekti.Jan bir süre karşı koydu ama sonra nasıl olacağını merak etti ve öpmesine izin verdi.Genç adam bütün hünerlerini göstermeye çalışmasına rağmen Jan hiçbir şey hissetmedi.Sokakta ki bir adamdan farksızdı.

"Bu gece benimle kal Jan.Sana ihtiyacım var."

Benimle kal.Jan yirmi dört saat içinde bu cümleyi ikinci kez duyuyordu.Ama bu kez evet demek için içinde en küçük bir istek yoktu.Paul tekrar sarılmaya çalışırken kibarca itti.

"Olmaz Paul"

"Geçmiş hakkında hislerini anlıyorum.Ama beni üzmem sana bir şey kazandırır mı?"

"Sebep o değil."

"Seninle evlenmek istiyorum,Jan" dedi sanki küçük bir çocuğu kandırmaya çalışır gibi. "Birlikte mükemmel bir çift oluşturuyoruz."

Paul ile evlenmek.Bir zamanlar çok istediği hayal.Bunu gerçekleştirebilirdi...

"Paul her şey bitti" dedi nazıkçe.Kararlıydı.Bir zamanlar onun yaptığı gibi incitip üzmem istemiyordu.Yalnızca ona karşı hiçbir his beslemiyordu artık.

Paul çaresizce ona baktı. "Düğüne birlikte geldiğin adam yüzünden mi?"

Jan kendi arabasının dreksiyonuna geçti ve motoru çalıştırdı. "Hoşca kal,Paul".

Ventura'ya doğru giderken içinde huzur vardı.Onu reddetmesinde gerçekten Logan'ın etkisi olmuş muydu?Altı yıl da duyguları kalmamıştı.Logan'a duyduğu hisler ise çok kuvvetli ve derindi.Kendi düşüncelerine öyle dalmıştı ki artık seçme şansı olmadığını hatırladı.Logan onu bırakıp gitmişti.

Sharley Pazar gecesi geldiğinde Jan yatmıştı ve ertesi sabahte o işe gidene kadar yatağından çıkmamıştı. Paul'ü terk ettiği için içinde en küçük pişmanlık yoktu. Ayrıca Logan'a duyduğu hislerden de ne utanıyor ne de pişmanlık duyuyordu. Böyle bir duygudan nefret etmesine karşın Sherley ile karşılaşmaktan hala korkuyordu.

Knedi kendine Sherley'in Pul'ü tanımamış olmasını umuyordu. Ama Pazartesi akşamı karşılaştıklarında umduğu gibi olmadığını anladı.

"Jan nasıl olurda bana Logan Pierce ile çıktığını söylemezsin?" diye heyecanla söze başladı Sherley. Jan tartışmamaya çalışıyordu. "Önemli olduğunu düşünmedim. Bir bardak çay ister misin?"

"January McFarland! Beni çay veya yemekle atlatmaya kalkışma. Nerede tanıştınız? Neden bana söylemedin?"

"Hatırladın mı? Bir kaç hafta önce Los Angeles'e bir sergiye gitmiştim. Oraya Mrs. Ferrington ile birlikte gelmiştim. Normal zamanlarda onunla konuşmaya cesaret edemezdim ama Bakersfield'e bir erkekle gitmem gerektiğine inanıyordum. En azından öyle sanıyordum. Gerçi gerek olmadığını anladım ama. Sonra düğünde bana eşlik etmesi için kiraladım. Parasını ödeme zamanı gelince beni yemeğe davet etti. Ve çıktık.."

Sherley'in şaşkın bakışlarını görünce konuşmasını kesti.

"Sen neler saçmıyorsun Jan" dedi Sherley hayretle. "Logan Pierce ye sana düğünde eşlik etmesi için para mı verdiğini söylüyorsun"

Jan huzursuzca bir kahkaha attı. "Eğer birini kiralayacaksam, bu Mrs Ferrington'un ki kadar iyi olmalı diye düşündüm.

"Allah aşkına Jan. Onun kiralık kavalye olduğu fikrine nereden kapıldın?"

"Sen Mrs. Ferrington ile gördüğün iyi parçayı anlatmıştın ya. Bende onu görünce kiralık kavalye olduğunu anladım. Tarifine aynen uyuyordu."

"Evet sanırım benim tarifime çok benziyor ama "Sherley başını olumsuz tarzda salladı. "Ama o Logan Pierce değil."

"Sherley sen ne demek istiyorsun?"

"Jan, Logan Pierce nin kiralık kavalye olabileceğini nasıl düşünürsün. Jan o satın alınamaz. Kesinlikle satın alınamaz. Sen ona para verdin ve o da kabul etti öyle mi?"

"Evet tabi. Ona çek verdim."

"Jan sen ne yaptığının farkında mısın?"

"Seni çok eğlendirecek bir şey yaptığıma eminim."

"Jan Ventura'nın en gözde bekarını kiralamışsın. Ojai vadisinde muhteşem bir villası var. Pierce aile şirketinin genel başkanı ve diğer birkaç şirketinde genel kurul üyesidir. Jan o Mrs. Ferrington'un kiralık kavalyesi değil yiğenidir."

"Hayır" Jan koltuğun kenarına yığıldı. "Emin misin?"

"Tabi eminim. Bir kere Mrs. Ferrington'ı ziyarete geldiğinde yakından görmüştüm."

"Peki öyleyse onu gördüğünde neden o kadar şaşırdın? Mrs. Ferrington'un kavalyesi olduğu için şaşırdığını sanmıştım."

"Oda arkadaşımı Logan Pierce ile gördüğüm için şaşırdım. Onunla birlikte olabilmek için ömrünün yarısını verebilecek bir çok kadın tanıyorum. Bütün gece kaldı mı?"

"Tabi ki hayır"

Jan yüzünün kızardığını saklamak için doğruca mutfağa koştu. Hayır, hayır. Logan bütün gece kalmamıştı. Daha gece olmadan onunla birlikte olmuştu.

İçinde ki huzursuzluğun dağılacağını umarak hızla yemeği hazırlamaya başladı. Sofraya oturduklarında Jan bir lokma bile yiyemedi. "Böylesine korkunç bir hatayı nasıl yapabildim?" diye inledi. "Çok utanıyorum. Buralardan kaçıp, kimsenin göremeyeceği yerlere gitmek istiyorum."

"Ama bunları tek başına yapmamışsın. Eğer sana yardım etmeseydi başaramazdın" dedi Sherley. "Acaba neden sana gerçeği anlatmadı?"

Jan tehditgar bir şekilde "Bu olayı kimseye anlatırsan... tek bir kişiye bile anlatırsan.."

"Tabi ki anlatmam "diye sözünü kesti Sherley.

Jan uzanıp arkadaşının kolunu tuttu."Ben çok ciddiym Sherley.Dedikodunun nasıl hızla yayıldığını bilirsin.Söz ver yemin et,kimseye söylemeyeceksin."

Sherley kızgınca baktı.Sonra arkadaşının ne kadar üzgün olduğunu görünce elini tuttu. "Yemin ederim kimseye tek kelime söylemeyeceğim."

Jan biraz rahatladı.Sherley'in ne kadar konuştuğunu bilmesine rağmen ona güveniyordu.

"Gene de senin yerinde olsam,bunu sır olarak tutmak istemezdim.Kaç kadının onunla çıkmaya can attığını biliyor musun?Sen başardın..."

Jan gülümsedi.Logan Pierce'nin durumunda ki bir erkeği jigolo sanmıştı.Jan bir anda Logan'ın Paul hakkında söylediklerinin desteksiz yalanlar olmadığını anladı.Tanrım Logan'ın evini,arabasını,taknesini ve Paul'e söylediklerini düşününce nasıl olduda onun kiralık kavalie olduğuna inanabilmmişti.Hayat yapabileceği en büyük hatayı yapmıştı.

Şimdi Logan'ın neden bu kadar şaşırdığını daha iyi anlıyordu.Neden gerçeği söylememişti?Neden aptal duruma düşmesine izin vermişti?

Jan adamın ilk şaşkınlığı atlattıktan sonra çok eğlendiğini düşündü.Arkadaşlarına olanları anlatıp nasıl gülecektir kimbilir.

Bir an kendini ona nasıl teslim ettiğini düşündü.Sherley olayı eğlenceli bir macera olarak görüyordu ama her şeyi bilmiyordu.Jan Logan'la hem fiziksel hem de duygusal hisler beslediği için birlikte olmuştu.Ya Logan? O neden Jan ile birlikte olmuştu?Karşısında çekici ve her şeye hazır bir kadın bulduğu için mi?

Jan kızgınlıkla kırgınlık arasında bocalıyordu.Tecrübe paradan daha önemlidir demekle onu elde edeceğinden ne kadar emin olduğunu belirtmişti.

Logan onunla hem birlikte olmuş hem de hayatının en önemli sırlarını paylaşmıştı.Logan anlayışlı ve dostça tavırlarıyla aldatmıştı onu.

Akşamüzeri Jan Logan ve olanları aklından silmeye çalışarak Ojai vadisine gitmişti.Ojai vadisi ona Logan'ı hatırlatıyordu.

Jan etrafıyla fazla ilgilenmeden Ojai televizyonuna gitti.Jan içeri girince gözleriyle o sevimli kızı aradı.Ama o yoktu.Yerine haber programlarında birkaç kez gördüğüsmer kız vardı.Kız onu gördüğüne pek memnun olmamış gibiydi.

Jan en sevimli pozunu takınarak gülümsedi. "Merhaba.Siz Stephanie Trainer olmalısınız.Küerek yarışlarıyla ilgili programınızı izlemiştim.Çok ilginçti."

"Teşekkürler.Burada ki arkadaş grip olduğu için yerine bakıyorum."Yüzünden burada ki kızı küçümsediği belli oluyordu. "Yardımcı olabilir miyim?"

"Ben January McFarland."

Stephanie'nin bakışlarından kim olduğunu anladığı belli oluyordu.Ama gene de soğuk tavrını değiştirmede.Jan yavaş bir sesle.

"Yeni müdür işe başladı mı?" diye sordu.

"Hayır"

"Yani hala Mr.Gurley mi ilgileniyor?"

"İstasyonun işleriyle direkt olarak aile şirketi ilgileniyor."

"Anlıyorum.Öyleyse yetkili kişi ile konuşa bilir miyim?"

"Ne hakkında"

"İş için"

"Memur alma bürosu ikinci katta."

Jan gözlerini esmer kızdan ayırmadan masaya dayandı."O tür bir iş aramıyorum Miss.Trainer.Eminim siz de bunu biliyorsunuz."

"Boş kadro yok" diye cevap verdi genç kız.Jan'ın sinirlerini bozduğu için gizli bir haz duyar gibiydi.

Niçin diye düşündü Jan.Kızgınlığı şaşkınlığa dönüşmüştü."Kadro konusunu bir yetkiliyle konuşmayı tercih ederim" dedi.

"Eğer müdürü görmek istiyorsanız başvuru formunu doldurmalısınız."

"Kayılarım dosyamda var.Ben iş teklifi almıştım."

Stephanie büyük bir dosyayı açıp baktı. "Ben bir şey bulamadım."

Jan sinirlerine hakim olmaya çalıştı.Belki gerçekten dosyada bir şey yoktu."Tamam form doldurayım."

Stephanie kayıt formunu uzattı.Ama Jan kızgınlıktan formu yanlış doldurdu.Gururunu ayaklar altına

alarak ikinci bir form istedi.Kadın formu fırlatınca kağıt yere düştü.Jan dişlerini sıkarak yere eğildi ve aldı.

Jan formu doldurdu.Eğitimle ilgili yere gelince bir an tereddüt etti.Ve sonra Midwestern Üniversitesi yazdı.

Stephanie formu pis bir kağıtmış gibi aldı.

"Lütfen müdürün eline çok çabuk geçmesini sağlayın" dedi Jan.

"Evet tabi.Biz sizi ararız sizin aramanıza..."

Jan genç kız sözünü bitirmeden çıktı.Arabasına doğru ilerlerken ellerinin titrediğini fark etti.Önce Logan Pierce sonrada bu.Arabaya vardığında latığının patladığını gördü. "Allah kahretsin."Lastiği değiştirmesi gerekiyordu.Tek başına yapamadı.Bir tamirci bulması gerekiyordu.Lastiği değiştirtmeyi başardığında saat epey ilerlemişti.Tamir istasyonunun kafeteryasında oturup kahve içmenin kendisine iyi geleceğini düşündü.

Kafeterya küçük ve temizdi.Garsonlarsa son derece cana yakındı.Birden bütün bu yaşadıklarının sorumlusu Logan Pierce gibi geldi.Garsn kızı çağırıp onun adresini istedi.Kadın hemen adresi verip tarif etti.

Jan yol boyunca adama söyleyeceklerini düşünüp durdu.Verilen adrese geldiğinde bir an çevrenin güzelliği karşısında bir an durdu.Belki bunu yapmamalıyım.Hayır yapmalıyım.Yaptıkları Logan Pierce'nin yanına kar kalmayacaktı.

Kapının zilini ısrarla çaldı.Kapıyı orta yaşlı bir kadın açtı.Jan bir an adamın kendisiyle görüşmek istemeyeceğini düşünerek başka bir isim vermeye karar verdi.

"Bay Pierce ye Janat Monreo'nun onunla görüşmek istediğini söyler misiniz?"

Kadın içeri girdi ve ona burada beklemesini söyledi.Jan etrafı izlerken kadın geri geldi ve kendisini takip etmesini istedi.

Birlikte geniş bir koridordan geçerek yüzme havuzuna açılan kapıya geldiler.

Logan havuzdaydı.Jan'ın kızgınlığı bir anda siliniverdi.Şimdi düşünebildiği tek şey adamın çıplak vücuduydu.Logan hafifçe gülümsedi.Janet Monroe nun January McFarland çıkmasına pek şaşırması görünmüyordu.

"Sende gelsene"diye havuza davet etti umursamaz bir tavırla.

"Hayır."

Genç kadın Logan'a doğru baktı.O giyinikti ve yüksekte duruyordu.Bu durumda kendini güçlü hissetmeliydi.Ama kendini zavallı,savunmasız bir çocuk gibi görüyordu.

"Bu zamansız ziyaretinin verdiği mutluluğu neye borçluyum?"diye sordu Logan alay edercesine.

"Ben..ben seninle konuşmak istiyorum.Buraya geleceğimi ummamışsındır."

"Seni buraya davet etmişim,hatırladın mı?"Yumuşak sesi birden sertleşti."Hiç şüphesiz Paul ile birlikte Los Angeles'de çok güzel bir hafta sonu geçirmiştinizdir."

Jan hafta sonunu Paul ile geçirmediğini söylemek için ağzını açtı ama sonra durdu.

"Davetini kabul etseydim ne olacaktı?Beni sana para ödeyecek kadar hayran bir kadın olarak arkadaşlarına mı takdim edecektin?Eminim çok eğlenirlerdi." Jan acı acı güldü. "Benden istediğini aldın zaten."

Logan havuzun içinde doğruldu."Ben hayatımda hiçbir kadını kullanmadım.Ne cinsel nede başka bir şekilde."

"Kullandın.Bana kendini başka türlü gösterdin.Sana güvendim ve her şeyimi anlattım.Beni teşvik ettin.Senin için yalnızca eğlenilecek bir oyundu.Niçin bana kim olduğunu söylemedin,Logan? Neden kendimi aptal yerine koydun? Neden?"

Genç adam havuzdan çıktı.Zannettiği gibi çıplak değildi.

"Çıplak olduğumu sanmıştın değil mi?Marina,eğer bir hanım efendinin görmesine uygun durumda olmasaydım seni asla içeri almazdın."

"Bana yalan söyledin" diye suçladı tekrar.

Logan Jan'ı dirseklerinden yakaladı. "Ben sana hep gerçeği söyledim.Ama sen hep kendi düşündüklerine inandın."

Genç kadın aralarında geçen konuşmaları düşündü.Belki gerçekten yalan söylememişti."Bu da oynadığın oyunun bir parçasıymıydı.Bazen tüm gerçeği söylememek küçük yalanlar söylemekten çok daha kötüdür." Logan genç kızı hafifçe sarstı.Kendini kontrol etmeye çalışır gibiydi."Sana söylemeliydim" diye itiraf

etti."Cuma akşamı sana söylemeye çalıştım,ama sonra pazartesi akşamına kadar beklemenin daha uygun olacağına karar verdim.Kim olduğumu nasıl anladın?"

"O da arkadaşım seni tanıdı.Önce senin Mrs.Farrington'un kiralık kavalyesi olduğunu sanmıştım ve...." Logan'ın kendini tokatlayacağını mı yoksa öpeceğini mi düşünürken,o kahkahalarla gülmeye başladı."Teyzem ve ben.Böyle sanacağını düşünmem gerekirdi"

Jan şaşırdı."Biliyor muydun?"

"Kavalye kiraladığını mı?Tabii.Sır değil ki.Öyle ürkekçe bakmana gerek yok." Logan Jan'ın gözlerinin içine bakarak gülümsedi. "Rue teyze için bu bir tür oyundur.Kavalye kiralayarak insanları şaşırtmayı sever."

"Ne garip.Ama gene de bana söylemeliydin.Bu aptalca hataya devam etmeme izin

vermemeliydin."Aralarında geçenleri düşündükçe tutmakta zorlandığı gözyaşları gözlerini yakıyordu.

"Jan dinle beni" Logan ellerini onun omuzlarına kaydırarak genç kadını kendine doğru çekti."Sergide ilk andan beri dikkatimi çekmiştin.Çok güzel,değişik ve soğuktun.Sonra o tablonun üzerine düşmek üzereyken,bir anda içinde yatan tatlı ve içten kızı fark ettim."

Jan yüzünü buruşturdu." Ah saol."

Logan ellerini kadının saçlarında dolaştırdı. "Çok hoşuma gitti.Sonra gelip telefon numaramı isteyince ,ne yapacağımı şaşırdım.Ne düşündüğünü anlayamadım.Ben biraz geri kafalıyımdır.İlk hareketin erkek tarafından gelmesine inanırım."

"Öyleyse neden numaranı verdin?"

"Beni aramaya cesaret edip edemeyeceğini merak ettiğimden,belki ataklığına hayran

olduğumdan..Aradığında ne olduğunu anladım.Beni Rue teyzemin kiralık kavalyesi sanmıştın."

"Ve eğlenceli olduğunu düşündün.Biraz gülmek için kabul ettin."

"Belki de.Ama senin gibi güzel bir kadının neden kiralık kavalye tutmak isteyeceğini merak ettim.Hatırlıyor musun bana niçin böyle bir işe girdiğimi sormuştun?Ben de sana şans eseri olduğunu ve reddedemediğimi söylemişim."Sesi iyice boğuklaşmıştı.

Jan nasıl olduğunu anlayamadan ellerini erkeğin ıslak omuzlarına koymuş olduğunu fark etti.Ne yapacağını,ne düşüneceğini bilemiyordu.Genç adam eğilip dudağının yanından öpünce,bir an ona yakın olmayı ne kadar çok istediğini hissetti.

"Beni kullandın" diye ilk suçlamasını tekrar etti."Beni kendi arzularına alet ettin."

"Seni kendi arzularıma alet mi ettim.Ben alınan zevk v tatminin çift taraflı olduğunu sanmıştım.Senin de beni kullandığın söylenebilir."

"Bu çok komik."

Telefonun sesi konuşmalarını kesti.Logan bir süre sonra telefonu kapayıp yanına geldi. "Arayan Rue teyzemdi.Belki de kulakları çınlamıştır.Nerede kalmıştık?"

"Birbirimizi kullandığımızdan bahsediyorduk"

"Ve sonra ne sonuca vardık?"

"Ben...emin değilim."

"Jan kabul ediyorum...Hatani kullanmam ve bunu eğlenceli bir durum olarak görmem doğru değildi.Ama bana Paul ve onunla ilişkini anlattığında bunun hiç te eğlenceli bir oyun olmadığını anladım.Paul'ün senin kalbini tekrar kırışını görmek istemedim.Korunmaya ihtiyacın vardı."

Boynuna sarılı kollarını iyice sıkıştırdı genç adam.Her ikisi de ne yapacaklarını bilmez durumdaydılar.

"Ya tekne de geçirdiğimiz Cuma gecesi.Bu konuda ne düşünüyorsun?"

"Ben"

Genç adamın söylemeye başladığı söz kapının açılmasıyla kesildi.Kısa boylu mavi mayolu bir adam havuza doğru yürüdü.Jan ve Logan'ı samimi pozisyonda görünce durdu.

Jan başını kaldırıp Logan'a baktı yüzünde rahatsız bir ifade vardı.Jan bir anda adamı tanıdı.Antone Bertenoli idi.Jn Logan'ın onu tanıştırmak için bir harekette bulunmadığını fark etti.Adam sağ kolunu vücudundan ayırmadan arkasına dönüp kapıya yöneldi.

"Ben daha sonra gelirim"

Logan hala yüzünde garip ifade ile öylece duruyordu.Yavaşça kollarından sıyrıldı.

"Mr.Bertenoli!Sizinle karşılaşmak ne kadar güzel.Los Angeles de ki serginizi çok beğendim.Deniz manzarasını sizin kadar kimse güzel çizemez."

Adamın gözleri hoşnutlıkla ışıldadı.

"Çok naziksiniz.Teşekkür ederim.Siz?"Başını kibarca önüne eğdi.

"Logan2ın arkadaşıyım.January McFarland."Elini adama uzattı.Ressam beceriksice sol elini uzatıp sıkı elini Jan'ın.

"January" diye tekrarladı. "Jan?" Gülümseyerek başını salladı."Tanıştığımıza memnun oldum.Logan sizden bahsetmişti."

Jan'ın bu kelimeleri anlaması ve sonuç çıkartması sadece birkaç saniye sürdü.Ürkekçe adamın yüzüne baktı.Logan ona her şeyi anlatmıştı.

Ressam genç kadını incelemeye başlamıştı.Jan2ın bakışları adamın kini takip etti.Sonra kurtulmak istercesine hızla kapıya koştu.Kendini aşağılanmış bir yaratık gibi hissediyordu.

"Jan buraya gel" diye seslendi Logan."Konuşmak istiyorum."

"Yeteri kadar konuştuk sanırım" diye haykırdı Jan arkasını dönmeden. "Artık ne konuşmak ne de bir daha yüzünü görmek istemiyorum"

Erkek kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu."Görürüz" diye mırıldandı.

YEDİNCİ BÖLÜM

Jan hızla evden çıktı ve arabasına doğru yürüdü.Ventura'ya doğru yola çıkarken dreksiyonu tutan elleri deli gibi titriyordu.İçinde aşağılanmış olma duygusu git gide büyüyordu.Söylemişti.Herkese olayları anlatıp gülmüştü.Acı acı gülümsedi.Onu tanıır tanımaz adamın gözünde beliren gülüş bir türlü gözlerinin önünden gitmiyordu.

Jan bütün eşyalarını toplayıp Ventura'dan terk etmeyi düşündü.Phoneix'e dönüp iyi bir iş çıkana kadar küçük bir işte çalışabilirdi.Logan Pierce ile aynı şehirde,aynı eyalette hatta aynı ülkede olmak bile istemiyordu.

Artık Jan Phoneix'e dönme kararını ciddiye almaya başlamıştı.Burada onu tutacak hiçbir şey yoktu.Dalgın dalgın valizine bakarken telefon çaldı.

Şaşkınlıkla tanıdık fakat hiç dostane olmayan bir kadın sesinin,müracatının incelendiğini ve müdürün onunla görüşmek istediğini anlatışını dinledi.Öğleden sonra iki uygun muydu?

Jan tereddütle duraksadı.Bu beklediği haberdı.Ama içinden bir ses her şeyi bırakıp Ventura'dan gitmesini söylüyordu.

"Hayır" dedi en sonunda kaçarak Logan'ın kendisini daha fazla yaralamasına izin vermeyecekti.Bu iş onun için çok büyük bir fırsattı.

Jan o aşığılık bakışlı Stephanie ile karşılaşmaya hazırlamıştı kendini ama danışmaya vardığında sevimli Linda'nın geri dönmüş olduğunu gördü.Linda,Jan'ın geldiğini haber verdiken sonra ,içeri girmesini işaret etti.

Jan içeri girdiğinde müdürün pencerenin kenarında arkası dönük olarak buldu.Arkadan görünüşü Logan'a ne kadar çok benziyordu.Artık her gördüğü erkeği ona benzetmekten vazgeçmeliydi.O sırada adam döndü.

Logan Pierce..

Genç adam tatlı tatlı gülümsedi."Bakıyorum fikrini değiştirmişsin.Hala beni görmek ve konuşmak istiyorsun."

Jan düşmemek için kendini toparlamaya çalıştı."Burada ne arıyorsun?dedi sonunda nefesini tutarak.

"Yeni müdür işe alındı ama iki üç haftadan önce burada olmayacak.Bu nedenle geçici olarak onun görevine ben bakıyorum."

"Ama...sen...istasyon anlamıyorum" Jan kendini karanlık bir okyanusda kaybolmuş gibi hissediyordu.

"Sanırım sana Pierce-Logan şirketinin televizyon ile ilgilendiğinden daha önce bahsetmiştim" diyerek gayet rahat bir şekilde masanın yanına gidip kağıtları karıştırdı.Genç kadın cevap vermeyince tek kaşını kaldırıp yüzüne baktı.

Evet gerçekten bahsetmişti ama Jan bunu diğer yalanlarından biri sanmıştı.Evet şimdi her şey daha açıktı.Yönetim Logan Pierce'nin elindeydi.

Peki öyleyse onu neden buraya çağırtmıştı?Yüzüne karşı bu şirkette işinin olmadığını söylemek için mi?

Jan arkasını dönüp kapıya doğru yürüdü.Ancak genç adam hızlı davranıp ondan önce kapının tokmağını yakaladı.Erkeğin parmaklarının temasıyla genç kadın kızgın bir demirin teması gibi hızla elini çekti.

"Ne yaptığını sanıyorsun?" diye sordu Logan.

"Daha fazla oyun oynamak istemiyorum.Lütfen kapıyı aç."

"Televizyon istasyonunda çalışmanın oyun olduğunu mu sanıyorsun"

"İş konuşulacağını söyleyerek beni kandırdın.Tek istediğin benden intikam almak.Kimse büyük Logan Pierce'e karşılığını ödemedi gidemez."

"Ödemek..." Genç adam kapının tokmağını bıraktı ama güçlü vücudu hala kapıyı örtüyordu.Gözlerinin içine baktı."Bana geri verme şansını tanımadın"

Cüzdanını açıp çeki çıkardı ve uzanamayacağı kadar yüksekte tuttu.

"Hayatta en son isteyeceğim şey onu geri vermek.Bana kavalilik etmem için para veren tek kadından arta kalan iyi bir hatıra.Odamın duvarına yapıştırabilirim.Benim durumunda ki bir erkek zaman zaman kadınların parasının peşinde olduğundan kuşkulandır.Aksini görmek çok güzel..."

"Saçmalama Logan. O çeki bana geri ver" diye söylendi Jan.Genç adam kolunu biraz alçalttı.Ve kadın uzanıp aldıktan sonra yırtıp çöpe attı.

Logan kırgın bir edayla "Böyle bir şey yapacağını bilseydim,vermezdim" dedi.

"Bitti mi?" diye sordu Jan.

"Hayır bitmedi.Konuşmamız gereken şeyler var.Sanırım sormaya hakkım var."

"Logan Pierce emreder,izin istemez."

"Her zaman değil." Erkeğin bakışları Jan'a ay ışığını ve sallanan tekneyi hatırlatıyordu.

"Tabi bilmez miyim? Bazan emir vermez kandırmayı tercih edersin."

Logan kadının içnemelerine aldırmandan masanın kenarına oturdu. "O gece Anton Bertanoli'yi tanımamış olmanı istedim."

"Evet haklısın.Çok uygunsuz bir durum yarattı değil mi?Ama Bertanolinin senin küçük kaçamaklarını bildiğini nerden tahmin edebiliridim."

"Yanılıyorsun"

"Bertanoli benim adımı tanıdı.Benim hakkımda onunla konuştuğunu inkar edemezsin"Logan cevap vermedi.

"İnkâr ede bilir misin?"

"Hayır.Senden ricam Anton'un nered olduğunu kimseye söylememen"

Jan bu garip istek karşısında bir anda kızgınlığını unutarak "Neden*" diye sordu.Logan bir an anlatmak istemezcesine durakladı.Sonra "Anton bir kaza geçirdi.Pek önemli bir kaza değildi ama onu çok etkiledi."

"Sağ eli yüzünden mi?" diye sordu Jan.

Logan onayladı. "İki kez ameliyat oldu.Bir kez kazadan sonra bir kez de yaraları iyileştikten sonra .Doktorlar ameliyatın çok başarılı geçtiğini söylüyorlar.Doku nakli yapmışlar.Ama Anton yeteneğini kaybettiğini düşünüyor.Sergide ki bütün resimleri kazadan önce yapmıştı."

"Çok üzüldüm.Elne bir şeyler olduğunu fark etmiştim ama.Çok zor günler geçiriyor olmalı."

Logan tekrar başını salladı."Fakat sorunları dışında psikolojik sorunları da var.Yavaş yavaş bunları yenip yeniden resim yapmaya başlıyor.Sol eliyle." Jan Logan'ın adamın iyileşmeye başlasından duyduğu mutluluğu hissederek titredi."Ama henüz kendine güvenini kazanmadı ve bunalım geçiriyor.Kimse benim evimde kaldığını bilmiyor,böylece baskı altında kalmadan çalışabilmek onu mutlu ediyor.Eğer nerede kaldığı öğrenilirse huzuru kalmaz."

"Eski arkadaşın mı*" diye sordu Jan.

"Evet kuzenimle evliydi.Karısı ve oğlu yıllar önce yangında öldüler.Onu hayata bağlayan tek şey resim.Sonra bu kaza oldu."Logan ses tonunu kontrol etmeye çalışıyordu.Ancak Jan genç adamın olanlara nasıl kızdığını hissediyordu. "Ama iyileşiyor.Eğer baskı altında kalmazsa her şey yoluna girecek."

Jan içgüdüsel olarak uzanıp erkeğin elini tuttu."Senin evinde olduğunu kimseye söylemeyeceğim.Söz veriyorum."

Erkeğin eli kadinkileri okşamaya başladı.Aklı öylesine Antonla doluydu ki Jan adamın ne yaptığının farkında olmadığını biliyordu.Ama kendisi erkeğin elinin sıcaklığının farkındaydı.

Logan bir anda genç kadının ellerini tuttuğunu fark etti.Sonra genç kadını kendine yaklaştırıp okşamaya devam etti.

Jan kendini toparlayarak "Logan" diye haykırdı.

"Özür dilerim.İş konuşmak için birlikte olduğumuzu unutuyordum."Gülümsemesinde hiç de özür gibi bir

ifade yoktu.Sonra ciddileşerek "İstasyonda çalışmak istiyorsun.Bana şu yeni program hakkında ki düşüncelerini anlat." Dedi.

Genç adam konuşmalarını sarmaş dolaş yapmaktan rahatsızlık duymuyordu.Ama Jan aklını toparlayamamaktan korkarak uzaklaştı.Genç kadın hep tekrarlanan konuları değil yeni konuları incelemek istiyordu.

"Belki yerel tiyatro grubunun düzenlediği gösteriler konulabilir.Belki çeşitli yerlerde çalışan kadınlar konulabilir."

Logan onu dikkatle dinliyordu. "Bunlar yeni şeyler değil" dedi..

"Ama ilgi çekici bir program yapabiliriz."

"İşe yarar bir fikre benziyor.Deneyebiliriz."

Tartışıp karşı çıkacağını sanmıştı.Birden içini bir sevinç kapladı. "Harika.Çok sevindim."

"Tek bir sorun var.Bu tür bir programı yürütebilecek kadar bilgili bir kadın elemanımız var şu sırada..."

"Stephanie Trainer" diye inledi Jan.

"Tanıştınız mı?" diye şaşkınlıkla sordu Logan.

"Öyle sayılır.Eminim Mrs.Trainer bu işe çok uygun ve.." Jan dişlerini canını çok acıtacak kadar sıkıydı.

"Ve yetenekli bir hanım.Ama sanırım benimde yeterince tecrübem var.Ayrıca genellikle kadın programlarına reklam vermeyen reklamcılara karşı da değişik düşüncelerim var."

"Bu konuda Mrs.Trainer'inde bazı fikirleri vardır eminim.Ayrıca gazetecilik alanında üniversite diploması var" dedi Logan umursamaz tavırla masanın üzerinden bir kağıdı aldı."A seninde bir diploman varmış."

Jan birden kağıda yazmış olduğu yalan bilgiyi hatırladı.O aptalca müracat formunu unutmuştu.Üniversite diploması olmadığını Logan'a söylemişti.Allah kahretsin diye düşündü kızgınlıkla kendi kendine.

"Pekala.İkimizde şu üniversite diplomasının biraz abartılmış olduğunu biliyoruz."

"Abartmak" diye tekrarladı genç adam,meraklı bir edayla."Bence sen televizyoncu olmak yerine politikacı olsan daha iyi olur."

Jan umursamaz bir tavır takındı."Bu durumda üniversite diplomasının pek önemli olduğunu pek sanmıyorum.Bence Adale Meeker'in yanında elde ettiğim tecrübe çok daha fazla önemli."

"Evet,tabii,tecrüben.Bakalım...Taslakların hazırlanması,konuşmacıların seçilmesi,kayıtların kontrolü,,,garip.."dedi alayla." Burada yaptığın işin adı yok.Sanırım Mrs.Meeker'e karşı sorumluluklarından hepsini yazmamışsın.Onun hatalarını düzeltmek gibi..."

Jan kızgınlıkla sözünü kesti. "Bu haksızlık.Sana özel olarak anlattığım gizli bilgileri kullanılıyorsun.Yalnız zamanda anlatılmış."

Kendini hiç bu kadar zavallı hissetmemişti."O program benim fikrimdi.Stephanie Trainer'i karıştırmaya hakkın yok."

"Her ikinize de şans tanınacak.Programın haftada iki gün yayınlanmasına karar verdik.Salı ve Perşembe günleri.Bir gün biriniz,bir gün diğeriniz hazırlayacak."

"Bu haksızlık.Onu benim karşıma çıkartıyorsun."

"Eğer ben olmasam Stephanie bütün programı yapacaktı.Gurley'in planı buydu."

Jan'ın ağzı şaşkınlıkla açık kaldı. "Ya"

"Program başladıktan sonra haftada beş güne çıkabilir.O zaman birinizin tek başına yürütmesi gerkecek.Yada biriniz diğerinizin yardımcısı olmayı kabul edeceksiniz."

"Olabilir" dedi Jan onaylayarak.

"Bu arada sanırım istasyonda ki diğer işlerle de ilgilenmeyi kabul edersin.Eminim buranın küçük bir kuruluş olduğunu fark etmişsindir.Herkesin işini düzgün yapması gerekir bu istasyonda.Programda sen ve Stephanie yerel haber yönetmeni Hank Rossland'la çalışacaksınız.Burada ki görev ve sorumluluklarınız büyük bir televizyon istasyonun kinden çok daha fazla olacak.Bütün ayrıntılarla tek tek ilgilenmen gerek.Ne diyorsun?"

"Evet tabi.Ne zaman başlayacağım."

"Pazartesi sabahı.Ücret ve sosyal haklar daha önce görüştüğün gibi olacak."

"Teşekkür ederim."

Logan kadının müracat formunu bir kez daha eline alıp inceledikten sonra buruşturup çöpe attı.

Jan bir an rahatladığını hissetti."Teşekkür ederim" diye tekrarladı yeniden.

"Kurallara önem vermeyen patronlar..." dedi.O alaycı gülüş yinr gözlerine yerleşmişti. "Başka şeyler de bekeleyebilir.Fiziksel yönden demek istiyorum."

"Ama sen o tip bir patron değilsin."

Üzüntüyle içini çekti. "Hayır."

Jan kapiya doğru yürüdü. "Pazartesi burada olacağım"

Genç adam ayağa kalktı ve arkasından yürüdü. "Sözünü unutma"dedi.

Jan başını saldı.

"Ve Jan.."

"Efendim"

"Formu neden öyle doldurduğunu biliyorum.Ama pek dürüstçe bir davranış değildi."

"Biliyorum özür dilerim."

Jan hala heyecanını yenememişti.Program istediği gibi olamamıştı ama hiç değilse bir başlangıçtı.Genç kadın işe hemn başlamayı istiyordu.Pazartesi günü şunda ona asırlar kadar uzak görünüyordu.Ancak Cuma ve cumartesi gününü dolduracak umulmayacak bir iş çıktı.Sherley'in bir arkadaşının üç yaşında bir kızı vardı.Kreşe bırakıyordu ve kocası yoktu.İşyerinde fazla mesai çıkmıştı ve kızını bırakacağı kimse yoktu.Jan onunla ilgilenmeyi kabul etti.Jan için bu iki gün çok eğlenceli geçti.Lise yıllarından beri çocuk bakmamıştı.Bu işi ne kadar çok sevdiğini unutmuştu.

Genç kadın Pazar gününü hiçbir iş yapmadan oturarak geçirmeye karar vermişti.Ama dışarıda hava o kadar güzeldi ki oturmak istemiyordu.Yürüyüş yapmaya karar vermişti ki telefon çaldı.

"Rahatsız etmiyorum ya "dedi Logan kendini tanıtmaya gerek görmeden.

"Hayır."

"Numarayı çevirdikten sonra Paul'un orada olabileceği aklıma geldi."

"Hayır" dedi Jan dudağını ısırarak. Logan'a Paul'den ayrıldığını söylemediğini hatırladı.

"Ben limandayım"diye devam etti genç adam.Denize açılacağım.Sen de gelmek ister misin?"Ses tonu davetten çok meydan okurcaydı.

"Oraya gelmem patronuma duyduğum minnetarlığımı mı gösterecek?"dedi Jan sertçe

"Pazartesi sabahına kadar patronun değilim.Ama gene de minnettarlığını göstermek istersen..bir itirazım olmaz." Jan adamın gülen sesini telefondan duyuyordu.

"Yemeği ben getiririm."

"Eğer minnettarlığını bu şekilde göstermek istiyorsan peki.Yarım saat sonra tamam mı?"

"Yarım saat" diye onayladı genç kadın.Bir den her şey gözüne güzel görünmeye başlamıştı.

Soğuk tavuk,domates,peynir,cips ve meyveleri çantaya yerleştirdi.Dolapta duran beyaz şarabı da aldı.

Jan limana vardığında Logan motoru çalıştırmış bekliyordu.Üzerinde eski bir kot pantolonla kazak vardı.Denizin üzeri her zaman ki gibi rüzgarlıydı ve Logan'ın saçları uçuşuyordu.

Logan yemek çantasını ve genç kadının ceketini kamaraya bıraktıktan sonra yukarı çıktı.Elinde sarı bir ip vardı."Dönsene" dedi.

Jan uysalca döndü.Genç adam kadının rüzgardan uçuşan saçlarını,okşarcasına düzeltti.Jan kendi kendine bu kadar duygusal olmaması gerektiğini kendi kendine tekrarlıyordu.Sonra yavaşça saçlarını ipin arasına sokup bağladı.Logan'ın elleri boynunda dolaşmaya başladığında Jan titredi.

"Üşüyor musun?"

"Hayır,yalnızca çok heyecanlıyım.İlk defa tekne ile açılacağım."Aslında heyecanının nedeninin bu olmadığını biliyordu.

Jan birkaç dakika sonra tekneyle dolaşmanın çok güzel olduğunu fark etti.

"Adalara mı gidiyoruz?" diye sordu Jan.

"Bugün değil" dedi Logan."Adalara gidebilmemiz için daha erken yola çıkmamız gerekir."

Bu birbirlerini tekrar görecekleri anlamına mı geliyordu.Yoksa lafın gelişi mi söylemişti.

Genç adam ona doğru tekrar bakarak gülümsedi. "Eğleniyor musun?" diye seslendi.

"Evet.Harika.Bütün dünyayı dolaşabilirim."

Genç adam tekrar gülümsedi.Jan onunla birlikte tüm dünyayı dolaşmanın ne kadar güzel olacağını düşündü.

Billur gibi kumları olan bir koya girdiler.Kasaba artık görünmez olmuştu.Koy rüzgarlardan korunuyordu.İlık ve güneşliydi.

Jan'ın getirdiği yiyecekler için ateş yakmaya gerek olmamasına rağmen çalı toplayıp küçük bir ateş

yaktılar.Genç adam kahveyi ateşe sürerken,Janda yemeği hazırladı.

Yemek yerlerken gerekli birkaç kelime dışında hiç konuşmadılar.

"Biraz daha tavuk" diye sordu Jan.

"Lütfen."

"Cipsler nerede?" diye sordu genç kadın kaseye bakarak.

"Hepsini yedim."

"Obur.."

Sıra meyvelere geldiğinde Jan şarabı açtı.Kendini mutlu ve huzurlu hissediyordu.

"Paul işi nasıl gidiyor?" diye sordu Logan.Kazağını çıkardı ve başının altına koyarak uzandı.

"Sanki büyük bir oyun oynuyormuşum gibi konuşuyorsun"diye itiraz etti Jan.

"Oynuyor musun?"

"Artık Paul'le görüşmüyorum.Senin düşündüğün gibi biriymiş.Ben sana söyledim demeyecek misin?"

"Kendimi tutuyorum"Şarabın etkisiyle tembel tembel kadına baktı."Peki sen ne yapıyorsun?Yani fırtına gibi Ojai istasyonuna gelip iş görüşmesi dışında"

Dalgalar hafif haif sahile vururken ateşin karşısında oturup bu oyunlara uymak hiç de kolay değildi.Genç adam battaniyenin üzerinde yavaş yavaş kayarak genç kadına yaklaştı.Ve elini genç kadının çıplak kalan karnına koydu.

"Cuma ve cumartesi Sherley2in bir arkadaşının üç yaşında ki kızına baktım.Bir sürü bisküi pişirdik ve komşunun kedisiyle oynadık,yüzlerce resim çizdik."Jan küçük kızınresim tutkusunu hatırlayarak gülümsedi.

"Eğlenmiş gibi görünüyorsun" dedi Logan parmaklarını hafif hafifi oynatarak. "Kendi çocuklarının olmasını istemiyor musun?Yoksa televizyon senin için daha mı önemli?"

Jan hemen cevap vermedi.Kendi kendine bu soruyu bir çok kez sormuştu,ama şimdi cevap vermek çok zor geliyordu."Prensip olarak öncelikle televizyonda kendime yer edinmek istiyorum.Sonra annelikte birlikte işimi yürütürüm."Acı acı güldü."Ama bunun mümkün olduğunu sanmıyorum.Çünkü ben eski kafalı bir kadınıym,çocukların her şeyden önemli olduğuna inanırım."

"Tabi çocukların babası da önemlidir"diye ekledi Logan.

"Eğer teknik bu kadar ilerlemeye devam ederse yakında kadınların erkeklere ihtiyacı kalmayacak."

Logan şarap bardağını kaldırdı ve birkaç damla kadının göbeğine damladı."Teknik ne kadar ilerlerse ilerlesin" dedi boşuk bir sesle "bazı şeylerin eskisi gibi kalması daha güzeldir."dedi.

Şarabın dökülmesiyle Jan yerinden sıçradı.Logan eğilip dudaklarıyla Jan'ın göbeğini kuruladı.

İkisi birden kahkahalarla güldüle.Jan birden gerildiğini hissetti.

"İstasyonu daha ne kadar idare edeceğini biliyor musun*"

"Sana söylediğimden daha fazla değil.İki yada üç hafta.Böyle güzel bir günde işten bahsetmeyi gerçekten istiyor musun?"

"Güzel ve emin bir konu"

"Peki öyleyse işten bahsedelim" dedi sinirlesine.

Logan istasyonun sorunlarından bahsetmeye başladı.Konuştukça iyice iş adamı konumuna giriyordu.Genç kadın kumların üzerinde kedi gibi kıvrılmış yatıyordu.

"Beni dinlediğini sanmıyorum" dedi Logan sonunda.

Haklıydı.Genç kadının akli başka yerlerdeydi."Logan benim hakkımda Anton'dan başkasıyla konuşun mu?" diye sordu.

"Hayır senin hakkında Anton'dan başkasıyla konuşmadım."

"Çok gülmüş olmalı..Ona her şeyi anlattın mı?"

"Onu ilgilendireceğini düşündüğüm her şeyi anlattım."

"Ama başka kimseye söylemedin."

"Hayır."

Jan rahatlamıştı.Demekki partilerde eğlence konusu olmayacaktı.Logan genç kadının yanından uzaklaştı ve koluyla yüzünü örterek uzandı.Kızmıştı.Genç kadın erkeğin bu davranışına içerledi.Kızmaya ne hakkı vardı ki?

Ne kadar kızgın ve kırgın olsa da başını göğsüne yaslamamak için kendini zor tutuyordu.

Birden çocukça bir muziplikle şarabı erkeğin göğsünden boğazına doğru döktü.

"Hey ne yapıyorsun?"

Şişeyi elinden alıp kumlara fırlattı.Jan erkeğin gözlerinde ki vahşi ifadeyi görüp kaçmaya çalıştı ama Logan'a göre yavaştı.Erkeğin güçlü elleri ayak bileğinden yakalayıp altına çekti.
"Sen bana yaptın.Ben de karşılık verdim."
"Ben yalnızca birkaç damla döktüm.Böyle" genç kızın dudaklarına su damlacıkları gibi öpücük kondurdu.
"Ama sen beni ıslatın.Aynen böyle.."Dudaklarını örttü ve güçle öptü.Bıraktığında genç kız nefes nefeseydi.
"Kötü davranan kızlara neler olduğunu gördün mü?Bir daha böyle davranacak mısın?"
"Sanmıyorum" sesi ürkekçe çıkmıştı.
Genç adam ağırlığını vermekten vazgeçti,başını kaldırıp kadının çıplak tenine dokundu.Dudakları çılgın gibi göğsünde dolaştı.
Ani bir hareketle kadının sütyenini çıkartıp fırlattı.Genç adamın elleri pantolonuna gittiğinde Jan "Hayır burada olmaz"diye inledi.
"Sana karanlığın içine saklanıp sevişmekle çok şey kaybedeceğini söylememiş miydin?" diye kulağına fısıldadı Logan.
"Etrafta arabalar var.İçinde insanlar var" dedi."İzleyicilerden hoşlanmam"
"Pekala" üzerini düzeltti ve "her şey düzene girdi işte" dedi.
"Teşekkür erdim" dedi Jan titrek bir sesle.
Eğilip dudaklarından öptü Logan."Söylediğimde çok ciddiym.Sevişirken gözlerini görmek istiyorum"
"Bunu hakkın olarak görüyorsun öyle değil mi?" dedi Jan asice.Yemekten arta kalan çöpleri toplamaya başladı.
Logan gülümsedi.İkisi de güneşli ve güzel günün nasıl biteceğini iyi biliyorlardı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Tekne limana girerken hava iyice soğumaya başlamıştı.Jan hafifçe titredi.Çok mutluydu.Logan2ın gülümsemesinden onunda aynı duyguları paylaştığını anlıyordu.
Logan tekneyi bağlarken o da yemekleri ve boş şarap şişesini aldı.
"Ksaba da bir şeyler yiyelim mi yoksa direk eve mi gitmek istiyorsun" diye seslendi genç adam."Sen nasıl istesen" Jan'ın konuşması birden karşısında beyazlar içinde esmer kadını görünce kesildi."Merhaba Stephanie" dedi kadının şaşkın bakışlarından rahatsız olarak "Denizden mi dönüyorsun?"
Stephanie elini yavaşça az ileride duran tekneye salladı.Logan'ın kinden daha büyük ve şıktı."Ailem teknesini burada tutuyor.Dolaşmaya çıkmıştık"Kadının bakışları motorla uğraşmakta olan Logan'ın üzerindeydi.
"Güzel bir gün öyle değil mi?" dedi Jan kadının yanından geçmeye çalışarak.Ama Stephanie çakilmedi."Logan'ın yakın arkadaşın olduğunu bilmiyordum.Eskiden mi tanışıyorsunuz?"
"Pek değil.Birlikte çalışacağımızı duydum."
"Öyle sayılır"
Jan elindekileri çöp kutusuna attı ve geri döndü.Stephanie de onunla döndü.Gitmeye niyeti yoktu.
"Geçen hafta istasyonda konuşmadan önce Logan'ı tanıyor muydun?"diye sordu.
"Bunun seni ilgilendireceğini sanmı..."
"Tanıyordun değil mi?" Stephanie'nin gözünde muzaffer bir eda belirdi. "Onun için seni almak için bu kadar ısrar etti.Bruce...Mr.Gurley onun sayesinde olduğunu söylemişti."
"Warren Anderson bana iş teklif etmişti.Mr.Pierce de bunu uyguladı.Tecrübem sayesinde."
"Tecrübe.Eminim işe alınmanın gerçek nedeni tecrübendir.Bunu yatakta ispatlamışsındır."
Jan'ın aklı karışmıştı.
"ee ne karar verdin" diye sordu Stephanie
"Ne konuda."
"Yemek konusunda.Kasabada mı yoksa baş başa Logan2ın evin demi yemeye karar verdin?Patronla yatmak iş konusunda bayağı yardımcı oldu,değil mi?"
Stephanie aşağılayıcı bir şekilde baktı ve arkasını dönüp gitti.
Omuzlarına sarılan bir kolla irkildi."Biriyle mi konuşuyordun?"

"Evet...bir kızla"

"Teknenin işi bitti gidebiliriz."

Jan rüyada gibi yürüyor ve Stephanienin söyledikleri kulasklarında çınılıyordu.Otopark'a gittiklerinde

"Yemek hakkında ki kararın nedir?" diye sordu Logan.

"Ben...ben aç değilim.Doğruca eve gidelim"

"Ne?" genç adam şaşkınlıkla baktı.

"Yarın görüşürüz" dedi genç kız kendi arabasına doğru yürüyerek "İstasyonda"

Genç adam sıkıca kolundan tutarak durdurdu Jan'ı. "Neler oluyor?Sanmıştım ki.."sustu,alını lırışmıştı.

"Neden fikrini değiştirdin?Bu kez ne oldu?"

"Fikrimi değiştirdiğimi nerden çıkardın.Tekneyle gezmekten başka bir şey düşündüğümü

sandıysan.yanılmışsın"

Genç adam Jn'ın kolunu hızla bıraktı,kızgın ve şaşkın yüzle baktı.Jan birden kendini niçin işe aldığını sormayı düşündü.ama sormadı.

"Ciddimisen*" dedi Logan inanamaz bir edayla.

"Çok ciddiylim.Umarım bu işimi etkilemez."

Genç adam cevap vermeden Ferrarisine doğru yürüdü.

Jan pazartesi sabahı kendini savaş alanına gider gibi hissederek istasyona gitti.Ancak Linda ile konuşunca bu duygusu biraz kayboldu.Genç kız yeni programla ilgili toplantının yapılacağı salonu gösterdi.Logan henüz gelmemişti.Genç kadın yerini bulup oturdu ve huzursuzca notlarını karıştırdı.Logan içeri girip oturunca Jan rahatladığını hissetti.Ama bu rahatlığı uzun sürmedi.Çünkü genç adam ona ne selam verdi ne de yüzüne baktı.Yalnızca diğerleriyle tanıştırdı.

Jan kendiistediğinin de bu olduğuna inanmaya çalıştı.Kayırlmak en son isteyeceği şeydi.İsimleri aklında tutmaya çalıştı.İlk olarak Jan'a program hakkında ki düşünceleri soruldu.Genç kadın konuşurken Stephanie nin sırasının gelip fikirlerinin söylemek için sabırsızlandığını fark etti.

Jan program hakkından kimsenin belli bir planı olmadığını görünce sevindi.

Program tarihinin belirlendiği iki hafta içinde hava iyice gerginleşti.Genç kadın kendini programını en güzel şekilde hazırlamaya vermişti.Jan çekimlerin çoğunu sütüdyo dışında yapıyor ve ekibi kullanabilmek için genellikle Stephanie'nin işinin bitmesini bekliyordu.Bu da kendini zaman zaman üvey evlet gibi hissetmesine neden oluyordu.

Kendini ne kadar işine verirse versin Logan'ın kendine umursamaz davrandığının farkındaydı.Logan2ı istasyonda nadiren görüyor ve genç adam da ona resmi ve mesafeli davranıyordu.

Pazartesi günü yeni müdür geldi ve Logan ayrıldı.Logan'ın ayrılması Jan'ı çok üzmüştü.Mr.Palmer zeki bir adama benziyordu.Jan hiç olmazsa ondan iyi davranış göreceğini umuyordu.

Logan2ın gitmesiyle Bruce ve Stephanie'nin istedikleri gibi davranmaya çalışacaklarını

biliyordu.Jan,Logan'ın istasyondan gidişinin verdiği acıyı kimseye belli etmemeye çalışıyordu.İçinde aralarında yeniden bir şeyler doğacağını hissetmişti ama Logan2ın gtmesiyle bu artık imkansızdı.

Genç kadın işini seviyordu ve hayatını onunla doldurmaya çalışıyordu.

Jan Stephanie hakkında bir şeyler öğrenmeye çalışmıyordu.Bildikleri Sadece Lindanın anlattıklarıydı.Zengin bir ailenin kızıydı.

"Çok hırslı kadındır" diye uyardı Jan'ı."Kendini ondan sakın.""Bu kadar hırslı bir kadın neden Logan'a asılmadı diye içinden geçirdi Jan.Bunun yanıtını sormadan cevap verdi Linda. "İlk önce Logan'a asıldı ama Logan yüz vermedi."

Demek ki Stephanie'nin ona öfkelenmesinin nedenlerinden biride buydu.Linda'nın uyarılarını kulak arkası etmemeliydi.

Jan cumartesi gününü Logan'ın arayp davet edeceğini umarak geçirdi.Sonunda akşamüzeri oldu.Sonra dayanamayarak arabansa atladı.

Limanda etrafına bakınarak dolaşmaya başladı.Umursamazca teknelere bakmamaya zorluyordu kendini.İşte oradaydı.Elinde benzin bidonuyla ona doğru geliyordu.Genç adam burada ne arıyorsun dermiş gibi baktı.Neden ona doğruyu söylemeyecekti ki?

"Merhaba...Ben seni burada bulabileceğimi düşünmüştüm.Tekneyle çıkmak için çok güzel bir gün."

"Evet,öyle" diye cevap verdi Logan.Sesinde şevkatten eser yoktu.

"Buraya gelirsem....belki beni tekneye davet edersin diye düşündüm" dedi.Elinden geldiğince

huzursuzluğunu belli etmeye çalışarak gülümsedi.Genç adam kadının gözlerinde ki yalvaran ifadeyi

görmezden geldi.

"Etrafta biraz daha dolaşırsan belki birileri teklif eder" dedi Logan.

"Bana hala kızgınsın öyle değil mi?"

"Şaşkın,belki de daha anlamlı bir kelime olur."

"O gece birden aynı firmada çalıştığımızı düşündüm.....demek istediğim....kendimi ispat etmek için..."Etraftan geçenlerden çok rahatsız oluyordu Jan."Bu konuyu burada tartışmak çok saçma.Başka bir yerde konuşamaz mıyız?Mesela teknede?"

"Yalnız değilim"

"Ah!" Birden Jan beyninden vurulmuşa döndü.Tabi ki yalnız değildi.Neden,neden bunu düşünmemişti.Logan Pierce gibi gözde bir bekarın yalnız olabileceğini düşünmek büyük bir aptallıktı.

"Seni gördüğüme sevindim" diye mırıldandı.Yüzü kıpkırmızı olmuştu.

"Jan"

Aldırmayıp yürümeyi düşündü ama erkeğin güçlü sesi buna engel oldu.Başını çevirip omzunun üstünden baktı.

"Bu gün buraya niçin geldin?"

Çünkü seni seviyorum.Jan bu kelimelerin ağzından kaçacağından korkarak eliyle ağzını örttü.Doğru olamaz!Yoksa doğru mu?diye düşündü acıyla kendi kendine.

"İçimden geldi" dedi sonunda."Seni rahatsız etmek istememiştim."Yavaşça yürüdü.

"Anton Bertanoli ile birlikteyim."

"Anton!" diye şaşkınlıkla haykırdı genç kadın.

"Artık kendi evine döndü.Bende bugün tekneyle dolaşmanın ona iyi geleceğini düşündüm."

"Eminim iyi gelir." Genç kadın hala üzgün olmasına karşın rahatlamıştı.Gene de onları rahatsız edebilirdi.Bir şeyler mırıldandıktan sonra tekrar arkasına döndü.

"Eğer gelmek istersen....?"

Jan tereddüt etti. "Rahatsız etmek istemem"

Logan ummadığı kadar tatlılıkla gülümsedi."Bütün anlattıklarımın sonra Anton umarım seni tanımak istiyordur" dedi alaycı bir edayla.

Jan Loganla birlikte olmayı çok istiyor ama Anton'un soran bakışlarından korkuyordu.Acaba Logan aralarında geçenleri nasıl anlatmıştı?"Ben de Mr.Bertanoli'yi yakından tanımak isterim" dedi asice.

Hava çok güzeldi.Logan yelkenleri ayarlamaya çalışıyordu.Jan ve Anton rüzgar almayan bir köşede oturmuşlardı.Hava ve tekne hakkında konuştular.Anton Jan'a karşı çok kibar davranıyordu.Loganla aralarında geçenler hakkında hiçbir imada bulunmuyordu.Ama Jan yinede kendini çok rahatsız hissediyordu.

Genç kadının ona sormak istedikleri vardı ama cesaret edemiyordu.Hvadan sudan konuşmaya karar verdi.

"Loganın evi çok güzel değil mi?"

"Evet.Ayrıca Logan'ın zor zamanlarımda benim için yaptıklarını asla ödeyemem."Anton gülümsedi.

"Logan bana karşı nasıl davranması gerektiğini çok iyi biliyor.Nadir bulunacak bir insandır o.Ve çok iyi bir dosttur.Eğer yeniden resim yapmaya başlayabilirsem bu Logan sayesinde olacak."

"Tekrar resim yapabilir seniz mi? Resim yapmıyor musunuz?"

"Sadece fırçalarımı kullanıp tuval üzerine bir şeyler yapıyorum.Bazı kibar dostlarım iyi gittiğini söylüyorlar." İnanmazcasına omzunu silkti.Sağ eline baktı."Bu elim artık bir işe yaramaz."Ve sonra diğer elini havaya kaldırdı. "Bu elimde de yetenek yok."

"Ama yetenek elinizde değil" diye itiraz etti Jan."Kafanızda"

"Bence de" dedi adam ama omuzlarını sallayışından hiç de inanmadığı belli oluyordu.

"Doğru olduğundan eminim.İzin verirsiniz size erkek kardeşimi anlatayım." Yanına yaklaştı.Mike'nin kazasını ve aylarca bunalıp geçirip hiçbir şey yapmak istemediğini anlattı.Mike'nin bunu nasıl atlattığını bilmiyordu,ama zamanla eskiden yaptığı şeyleri yeni yollarla yapmayı öğrenmişti.Belki de onu iyileştiren sevgi ve ilgiydi. "Çoğu insan arabayı ayaklarıyla kullanır öyle değil mi?Mike arabasını elle yönetilebilecek şekilde dizayn etti.Demek istediğim arabayı kullananın yeteneğidir.Ve araba ayakla değil kafayla kullanılır..Sizin için de durum aynı."Jan konuşurken Anton'un karşısında duyduğu huzursuzluğu unutmıştu.

"Make daime makine mühendisi olmayı istemişti,oldu da.Gerçi arabaların altına giremiyor ama motoru

tamir edebiliyor.Hem de büyük bir başarıyla."

Anton acı acı başını salladı."Benim sorunum,bir tek elim...ve bu kadar büyütüyorum...Kardeşimin durumunu düşününce kendimden utanıyorum."

"Yok öyle demek istemedim" dedi Jan.Logan'ın kendisini seyretmekte olduğunu fark etmişti. "Size öğüt verir gibi bir tavır takınmak istememiştim."

Anton güldü."Çok başarılı oldunuz."Başını düşünceli bir tavırla öne eğdi."Düşünmemi sağladın.Belki de başarabilirim."Anton şimdiye kadar hiç insan resmi yapmadığını ve bunu arzulamadığını söyledi.Ancak sakatlandığından beri yapmak istemeye başladığını söyledi.

"Öyleyse yapın" dedi Jan."Eğer şans tanırırsanız,belki de sol elinizin insan resmi yapmak konusunda çok yetenekli olduğunu göreceksiniz."

Anton tekrar güldü. "Belki gelip bana poz verirsiniz."Göz kırptı. "seni şimdiden bir kayanın üzerinde durmuş,altın renkli saçların rüzgarda uçuşurken sevgilinin dönüşünü bekleyen bir kadın olarakhayal edebiliyorum."

"Elinde yüz dolarlık bir çek sallayarak mı?"diye alaylı bir edayla Logan söze karışmasıyla genç kadın döndü.

Anton anlamamış bir edayla baktı. "Ne dedin?"

"Hiçbir şey.Sadece kötü bir şakaydı."Jan adamın anlamamasından sevinç duyarak arkasına yaslandı."Nerede oturuyorsunuz?" dedi konuyu değiştirmek için.

"Oxnard'da kız kardeşime ait bir evdeBir gün evime gelip çalışmalarına bakarsan beni çok mutlu edersin."Bir kağıt çıkartıp çok çabuk adresini yazdı. Ve sonra utangaçça ekledi. "Resmini çizmeyi gerçekten istiyorum."

"Hey siz" diye seslendi Logan. "Sizleri buraya deniz görmemiz için getirdim,ama öylesine konuşmaya daldınız ki,denizle ilgilendiğiniz bile yok."

"Ama biz halimizden memnunuz.En azından ben memnunum" dedi Anton Jan'a bakıp gülümseyerek."İçecek bir şeyler ister misin?Biz aldık."

"Evet.Teşekkür ederim."

Anton kamaraya gidince Logan Jan'ın yanına geldi. "Antonla ne konuşuyordunuz?"

"Şundan bundan.Kıskandın mı?" diye sordu.

"Belki" Erkeğin sesinden şaka yapmadığı anlaşılıyordu."Konunun ben olduğunu düşündüm de"

"O kadar önemli olmayabilir."

"Anton'un sana açıldığını görmek beni sevindirdi.Genelde içine kapanıktır." Logan merakının kıskançlıktan daha üstün olduğunu belirtmeye çalışır gibiydi.Kaşlarını çattı.Şüphesiz çok merak ediyor ama sormayı gururuna yediremiyordu.

"Sana müteşekkiri1 dedi Jan."Evinde kaldığı sürece ona çok yardımcı olduğunu söyledi."

"Yani bundan mı bahsettiniz" diye sordu Logan merakla.

"Bilgilerimizi karşılaştırıp,senin Bakersfiel hakkında anlatmadığın bir şeyler olup olmadığını araştırdığımızı mı sanıyorsun*"

"Saçmalama" diye kükredi Logan.

Anton elinde bira şişeleriyle kamaradan çıktı.Logan sinirle bir tanesini kaptı.Jan tatlı tatlı gülümsedi.

Limanın girişine doğru yol aldılar.Jan Antonla konuşmaya öylesine dalmıştı ki ,yönlerini değiştirdiklerini fark bile etmedi.Logan birayı birkaç yudumda bitirdikten sonra ipleri kontrol etmeye gitti.

Logan'ın merakı Jan'a geçmişti.Acaba Anton ile ne konuştuklarını neden bu kadar merak etmişti.

Anton açılan her konu hakkında fikirlerini söylüyor ve kadının tavırlarına şaşıırıyordu.Logan adamlı konuştuğunu söylemesine rağmen Anton'un hiçbir şey bilmediği kesindi.Jan çok şaşırmıştı.Aca ikisi Jan hakkında ne konuşmuşlardı?

Tekne gezisinden sonra üçü birlikte et lokantasına gittiler.Yemek çok güzeldi.Jan alkolsüz içkiyle yetindi.Çok güzel bir akşamdı.Anton fıkralar anlatıyor ve gülüyordu.

Lokantadan çıktıktan sonra Logan genç kadınla arabasına kadar yürüdü.

"Uzun zamandır Anton2un böyle güldüğünü görmemiştim.Gelmene çok sevindim" dedi.Ancak bakışlarında söylediklerinden çok daha fazla şeyler yatıyordu.İsteksizce Ferrai de oturmakta olan adama baktı.Kazadan beri araba kullanamadığı için onu evine kadar götürmek zorundaydı. "Seni tekrar görebilecek miyim*" Bu kelimeler birden Jan'ın kalbini hızlandırdı.

"Program yüzünden Perşembe gününe kadar doluyum"

“Öyleyse Perşembe akşamı.”Eğilip öptü.Kadının verdiği sözü perçinler gibiydi.Sonra korkarcasına “Sakin eve erken dönmek için planlar yapma” dedi.

Jan bütün hafta rüyada gibi dolaştı.Hem programı başlayacak hem de Loganla buluşacaktı.Perşembe gününü iple çekiyordu.Stephanirnin Salı günkü konuğu usta bir aşçıydı.Kullanılacak malzemeleri şimdiden mutfağa yerleştirmişti.

Programdan bir gece evvel Jan düzinelerce yumurta haşladı boyadı ve süsledi.Perşembe günü çok önemliydi.Çocukların anneleri çalıştığı için,genç kadının gidip onları alması gerekiyordu.Kreşe gittiğinde hepsinin yıkanmış ve en şık elbiselerini giymiş olduklarını gördü.Çocuklar bir araya geldiklerinde kır çiçeklerini andırıyorlardı.

Jan izleyicilerine bu gün çocuklarla yumurtadan bebek yapacaklarını söyledi.Buzdolabını açtı ve kameraya arkasını dönmeden yumurta kasesine uzandı.

Parmakları boşlukta dolandı.Yoktu.Arayı doldurabilmek için neşeyle konuşmeye devam etti ama paniğe kapıldı.Kase neredeydi?

Sonunda buzdolabını ardına kadar açtı.Üç saat önce oraya yarısını koyduğu beş düzine haşlanmış yumurta yoktu.Uçmamışlardı ya?

Yoktu.Genç kadın soğuk dolabın önünde kameranın karşısında kalakalmıştı..dolap boştu.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Telaş içindeydi.Şimdi ne olacaktı?Bütün program o yumurtalar üzerine kuruluydu.Her hareketini,her ifadesini yansıtan kameralar karşısında Jan çaresizce düşündü.Bir anda neşeyle dönüp kameramanlara döndü ve yumurtalarını görüp görmediklerini sordu.Sonra çocukların yanına gelip programı onlarla sohbet ederek geçirmeye çalıştı.Yumurtalar olmayınca bütün çalışmaları boşuna gitmiş oluyordu.Yumurtalar bulunamadı.Yarım saatlik program Jan’a asırlar gibi geldi.Çocuklar ona yardımcı olabilmek için tüm güçleriyle çalıştılar.Çok şükür birisi son on dakikaya kuşlarla ilgili bir film koymayı akıl edebildi.Çocukları kreşe bıraktıktan sonra geri döndü.Müdürün kendisini çağırarak azarlamasını bekledi.Özür dilemenin,yada birilerinin suçlamanın hiçbir anlamı yoktu.Ama gene de birileri o yumurtaları almıştı.Program sırasında Stephanienin hafifçe gülümseyerek ona baktığını görmüştü.Herkes etrafta deli gibi yumurtaları ararken o kılını bile kıpırdatmamıştı.

Logan almaya geldiğinde o hale öylece oturuyordu.Karamsar bir insan olmamasına karşın o bütün dünya başına yıkılmış gibi hissediyordu.Her şey kötü gitmişti.Yemekte eteğine kırmızı şarap döktü.Bir ara Logan’ın bir arkadaşı yanlarına gelmişti.Genç kadın Logan’a bugün ki fiyaskosunu anlatmaya niyetli değildi.Ancak Logan ofisinde ki televizyondan programı izlediğini söyledi.Başka zaman olsa,Jan programını izlemesine çok sevinirdi.Ama şimdi kendini yalnızca savunmasız ve kızgın hissediyordu.

“Sanırım Sende Gordon Palmer gibi davranacaksın.Bütün olanlar benim suçummuş.”

Logan bifteğinden bir parçayı ağızına götürürken şaşkınlıkla durdu. “Değil miydi?”

“Stephanie programımı bozmak için o yumurtalara bir şey yaptı.”

“Bu çok ciddi bir suçlama.Bunu ispat edebilir misin?”

“Demek istediğin buysa yumurtalarda parmak izi bırakmamıştır.Ama biliyorum.”

“Siz kadınlar vahşi kediler gibi birbirinize girdiğinizde ne düşüneneğimi şaşırırmım.Ama eğer bu amansız mücadeleye son vermezseniz tüm program mahvolacak.”

“Beni mi suçluyorsun?” dedi Jan sinirle.

“Kimseyi suçladığım yok.Yalnızca fikrimi söylüyorum.”

“Fikir.Şirketin sahibi olduğuna göre bu fikirden çok tehlide benziyor.”

Genç adam omzunu silkip yemeğine devam etti.Jan hiçbir şey yiyemeyecek kadar kızgındı.Logan’ın sakinliği ise onu çıldırtıyordu.Logan yemeğini bitiri bitirmez genç kadın ayağa kalktı.

“Eve gitmeye hazırım.”

“Bende öyle yapmayı düşünüyorum” dedi Logan hesabı öderken.Sandalyesini geriye itip genç kadının peşinden kapıya doğru yürüdü.Jan Logan’ın evine varmak üzere olduklarını fark etti.Ne Logan ne de başka biriyle olmayı düşünmüyordu.Böyle bir şey düşünmeye nasıl cüret eder dedi kendi kendine.

"Benim evimi kastetmiştim" dedi kesin bir dille.

Erkeğin sesi en az onun ki kadar sertti. "Ben de"

Logan arabayı hızla geri çevirdi ve konuşmadan kadının evine doğru sürmeye başladı.Jan'ın kızgınlığı yavaş yavaş geçmeye başlamıştı.

Eve vardıklarında Logan görevini yerine getiriyormuşcasına eve kadar yürüdü.

"İçeri gelip kahve...yada başka bir şey içmek ister misin?" diye sordu Jan.Erkeğin kızgın ayrılmasını istemiyordu.

"Teşekkür ederim hayır" mazeret gösterme gereği bile duymamıştı sadece hayır.

"Oh.Bu gece için üzgünüm.Sanırım iyi davranmadım.Yarın akşam yemeğe gelersen belki yeniden daha iyi bir başlangıç yapabiliriz."

"Özür dilerim" dedi Logan.Sesi sertti."Yarın sabah gidiyorum.On gün yada iki hafta burada

olmayacağım.Teksas da bir yer almayı düşünüyöruz.Rue teyzemle birlikte araştırmak için gideceğiz.

"İki hafta mı?" diye ümitsizce tekrarladı Jan.Bu gün olanların bir anda gözünde önemini yitirdi."Belki döndüğünde görüşürüz."

"Belki"

"Eskilerin bir lafı vardır.Ayrılık sevgiyi artırır"diye mırıldandı.Gözyaşlarına hakim olmaya çalışıyordu.

"Seni özleyeceğim."

Logan koyu renk gözlerini ona çevirdi. "Başka bir söz daha vardır.Gözden irak olan,gönülden de irak olur." Eğildi ve hafifçe Jan'ın dudaklarını öptü.

Gözden irak olan gönülden de irak olur.Bu söz tüm hafta sonu kulaklarında çınladı Jan'ın.Genç adam şimdi Teksas'ın güzel kızlarıyla kimbilir nasıl gönül eğlendiriyordur.Ne olursa olsun Jan kendine Logan'a aşık olduğunu itiraf etmemeye çalışıyordu.

Pazartesi günü basit bir tesadüf Jan'a Loganı düşünmekten daha önemli bir neden vermişti.Jan fotokopi makinesiyla uğraşırken Stephanie ve Bruce koridorda konuşuyorlardı.

"Çok ilginç bir program olur diyordu Stephanie."Sağ elini kazada yitiren büyük bir sanatçı,sol elini kullanarak tuvallere dönüyor."

"İyi bir fikre benziyor" diye onayladı.Bruce. "Ama önce adamın yerini bulmak gerekiyor.İsmi bile tam olarak bilmiyorsun,öyle değil mi?"

"Doğru ama sanat eleştirmeni bir arkadaşımla görüşmeye gideceğim."

İkisi birden Bruce'nin odasına girince sesleri duyulmaz oldu.Jan öylece kalakalmıştı.Stephanie haklıydı.Anton ile yapılacak program mükemmel olurdu.Jan nasıl olupta bunu düşünemediği için kandi kantine kızdı.

Genç kadın gün boyunca bunu düşündü.Jan Oxnard'a gidip Antonla görüşmeye karar verdi.Nasılsa onu kendi davet emişti.

Telefon numarası olmadığı için habersiz gitmesi gerekti.Adam kapıyı açıp da karşısında Jan'ı görünce şaşırdı.Dairesini stüdyoya çevirmişti.Tamamladığı ve üzerinde çalıştığı resimleri genç kadına gösterdi.Adamın şimdi yaptığı resimlerin eskisinden daha canlı ve hayat dolu olduğunu fark etti Jan.Anton yaza yeni sergi açma fikrinden ve üztünkörü Logan'ın seyahatinden bahsettiler.Jan konuyu programa getirdi.Anton'un program konusunda tereddüt ettiği ve pek istemediği çok açıktı.Ama genç kadına duyduğu sevgi ve yardımlarından dolayı reddedemedi.

Jan onu fazla rahatsız etmeyeceklerine dair güvence verdi.İstasyona gelmesine gerek yoktu.Röpörtajı onun evinde yapacaklardı.Jan telefon numarasını aldı ve onu arayacağını söyleyerek oradan ayrıldı.

Stephanienin ondan önce konuşmuş olacağından korkarak Hank'ın yanına gitti.Ama Stephanie konuşmamıştı.Hank programı onaylayarak ekibi istediği zaman kullanabileceğini söyledi.

Anton'un evinde yapılacak çekimden bir gün önce Logan Jan'ı Teksastan aradı.Her zaman ki gibi kendini tanıtmaya gerek duymadan söze başladı. "Seni özledim.Beni nasıl deliye çevirdiğini düşündükçe şaşıyorum."Sesi içten ve özlem doluydu.

Onun sesini duymak Jan'ın içini sevinçle doldurdu."Ne zaman döneceksin?"

"Tam olarak bilmiyorum.Rue teyze yarın dönecek,ama benim birkaç gün daha kalmam lazım.Seni meşgul ediyor muyum?"

Jan bir an ona Anton'u anlatmayı düşündü.Ama sonra vazgeçti.

"Ben ortalıklarda yokken Paul'ün dönmüş olabileceğini düşündüm de..."

"Sherley ben evde yokken Paul'un aradığını ve not bıraktığını söyledi.Ama ben onu aramadım."

"Anlıyorum.Cumartesi gününe kadar kesin dönmüş olacağım.Birlikte adalara gideceğiz" dedi Logan sahiplenircesine.

"Çok isterim.Cumartesi gününü iple çekeceğim."

Jan telefonu kapattığında kendini ilk randevusunu veren küçük bir çocuk gibi hissediyordu.Logan uzaklarda onu unutmamıştı.Onu seviyordu.

Anton'un evinde ki çekimde her şey yolunda gitti.Adam biraz kendine güvensiz görünüyordu,ama Jan konuşmalarıyla bunu kapatmayı başardı.Geçmişinden,kendisinden ve sol elini kullanmaya başlamasından bahsetti.Karısı ve çucuğu söz konusu olduğunda Jan adamın acısını içinde duydu.Gözyaşlarını zor tutuyordu.Sonunda içtenlikle teşekkür edip programı bitirdi.

Cuma akşamı Logan döndüğünde Jan hala heyecanını atamamıştı.Stephaninin konuğu gelmediği için Bertonoli'nin programı Salı'ya alınmıştı.Jan Logan'a eğer yorgunsa planı erteleyebileceklerini söyledi.Adamın "Ah hayır!Gideceğiz.Sen zamanında hazır olmaya bak,yoksa sürükleyerek götürürüm" demesi içini sevinçle doldurdu.

Bir an kendini erkeğin çıplak omuzlarına yaslanmış hayal etti.Vücudu titremeye başladı.

Genç kadın sabah konuştukları saatten çok daha önce hazır olmuştu.Yemek paketleriyle şarabı hazırladı.Logan kapıyı çaldığında elinde ceketi hazır bekliyordu.

Erkeğin elleri omuzlarından yakaladı onu. "Ondört yaşında küçük bir kız çocuğu gibi görünüyorsun" dedi.

"Tanrım seni ne çok özlemişim."

"Belki farkında değilsin ama senin yaşında bir adamın küçük bir kızla ilgilenmesi hiç de iyi değil" dedi Jan gülümseyerek.

Logan gözlerini onun göğüslerine dikmişti.Sonra kazağını altından parmaklarıyla okşamaya başladı."Sanırım seninle ilgilenmem çok normal" dedi kelimelerin üstüne basa basa.Sonra tekrar okşamaya başlayarak gözlerinin içine baktı. "Senin için de aynı şey söz konusu."

"Hemen yola çıkmasak,sanırım hiç çıkamayacağız."

"Haklısın" diyerek güldü genç adam.Ama gülüşünde pişmanlıktan eser yoktu. "Ve sanırım oda arkadaşın evde."Eğilip uzun uzun öptü genç kadını.Jan nefes alamamasına rağmen öpmeye devam etmesini istiyordu.Logan bıraktığında gülümsüyordu Jan.

Tekneye bindiklerine yola çıkmak için vakit kaybetmediler.Hava güneşli olmasına rağmen rüzgar vardı.Adalar uzaktan hayal meyal görünüyordu.Logan bugün adalara gitmekle iyi yaptıklarını söyledi.Gece yada yarın sabah kesin fırtına çıkacaktı.

Adalara varmak Jan'ın umduğundan daha uzun sürdü.Jan uzaktan küçük olduğunu düşünen yaklaştıkça kayalık ve büyük olduğunu fark etti.Etrafta fok balıkları ve deniz ayıları dolaşıyordu.

Hayvanlar hızla tekneye yaklaşıyorlar sonra birden kayboluyorlardı. "Harika...muhteşem!" diye haykırdı Jan nefes nefese.

"Güvertede yemek yedikten sonra etrafı dolaşırız."

Kayalıkların üzerinde pelikanlar ve değişik kuşlar vardı.Dalgalar tekneyi hafif hafifi sallıyordu.Jan çevresinde ki hiçbir yeri kaçırmamaya çalıştığı için ne yediğinin farkında bile olmadı.

Sahile çıktıklarında Jan adaların uzaktan görüldüğü gibi kayalık olmadığını anladı.Yeni yeni açmaya başlamış olan kır çiçekleri,etrafa neşeli bir hava veriyordu.Her şeyden zevk almaya çalışıyorlardı.Ama Logan'ın sahiplenircesine sarılması kelimelerden çok daha fazla şy anlatıyordu.

"Hey nedersin.Tekneye dönelimi.Rüzgar iyice hızlanmaya başladı" diye haykırdı.

Son bir defa daha etrafa bakım tekneye doğru yürümeye başladılar.Ama daha yarı yoldalarken rüzgar yürümelerini engellemeye başlamıştı.Biraz sonra yağmur yağmaya başladı.

"Sanırım hava tahmini yanlış."Rüzgarın sesi yüzünden Logan'ın sesi kilometrelerce uzaktan gelir gibiydi.Genç kadını korumak için omuzlarına iyice sarılmıştı.

Rüzgar,yagmur ve fok balıklarının sesi..hepsi bir araya gelince ürkütücü olmaya başlamıştı.Tekneye vardıklarında Logan Jan'ı kamaraya soktu.Kendi de rüzgar ve yağmura karşı durarak motoru çalıştırdı.Çapayı içeri çektiğinde artık iyice ıslanmıştı.

Genç adam Jan'ın uzattığı havluyla yüzünü kuruladı.Saçları hala ıslaktı.

"Vikinglere benziyorsun" dedi Jan başını hafifçe yana eğip,eleştirir gibi bakarak "İyi vurgun yapmamış bir viking gibisin."

"Sanırım vikinglerin asıl yaptığı iş yağmacılık ve ırza geçmektir.Ama henüz daha ikinci bölüme

geçmedim."

Jan güldü ama zorlukla nefes aldığını hissetti. "Eh şimdi bunun zamanı olduğunu sanmıyorum.Önce limana dönmeyi başaralım da..."

"Önce ne.Son zamanlarda dışarı hiç baktın mı?"

California sahilleri tamamen gözden kaybolmuştu.Sadece beyaz dalgalar görünüyordu.Jan Logan'a döndü "Demek istediğin..."

"Sırtımı kurula."

Jan dışarı bakarken adam ıslak gömleğini çıkardı ve havluyu eline tutuşturdu.Jan erkeğin güçlü omuzlarını kurulamaya başladı.

Logan ona döndü "Tamam.Şimdi sıra sende" dedi.

"Ben ıslak değilim."

"Öyle mi?" Eline kazağını aldı ve sıktı.Enikonu ıslanmıştı. "Kuru bir havlu getireyim."

Jan isteksizce kazağını çıkardı.İtiraz etmesine fırsat kalmadan,Logan sütyeninin kopçasını açmıştı bile.Sonra kollarından çıkarıp yatağın üzerine attı.

"Şimdi kibarlığın sırası değil" dedi şefkatle.

Yavaşça sırtını kuruladı,sarı saçlarını eline dolamıştı.Sonunda yüzünü kendine çevirdi.Küçük bir su damladı göğüslerinin arasına damladı.Sanki bir inci tanesi gibiydi damlacık.Logan eğilip su damlasını dudaklarına hapsetti.Sonra başını kadının göğüslerine bastırdı.Jan'ın parmakları erkeğin hala ıslak olan saçlarında dolaşıyordu.

Hafif hafif öperken "Biliyor musun?" diye mırıldandı genç adam."Teksasta anlaşma üzerinde çalışırken aklım hep seninle doluydu.İşi bırakıp gelebilirdim her an."

"Ben...buna inanmam."

Logan'ın elleri beline doğru kayarak onu iyice kendine çekti.Genç kadın başını erkeğin geniş omuzlarına dayadı.Logan'ın elleri genç kadının ıslak pantolonuna kaydı.

"Bu ıslak elbiselerden kurtulmazsak grip olacağız" diye fısıldadı.

"Ben....üşümüyorum."Ilık bir dalga tüm benliğini sarmıştı. "Ama sen üşütüp hastalanmaktan korkuyorsan....

Ne yaptığını düşünmeden geri çekildi ve erkeğin pantolonunun düğmelerini açmaya başladı.Logan bir süre kadını seyretti sonra gülümseyerek kollarının arasına aldı.Gözleri arzuyla yanıp tutuşuyordu. "Her şey çok güzel.Hoşuma gitmediğini söyleyemeyeceğim" diye mırıldandı.Bazan çabuk davranmak oyun oynamaktan daha önemlidir."

"Hastalığı önlemek için mi?" soran gözlerle ona baktı Jan.

Güldü Logan. "Yalnız onun için değil"

Çabucak pantolonunu çıkardı ve Jan'ın ıslak giysilerine uzandı.Kadını hafifçe yana itip,yatağa yanına oturdu.

"Bütün gece burada mı kalacağız? Diye sordu Jan.

Logan'ın parmakları hafifçe Jan'ın bacakları arasında dolaştı."Sen kollarımın arasında oldukça,sonsuza kadar burada kalabiliriz."Parmaklarını kadının dudaklarında gezdirdi."Benim tatlı Jaunary'im.Adının soğukluğuyla uzaktan yakından ilgin yok.Ama bana kalırsa biraz tecrübesizsin.Erkekleri tanımıyorsun.Sana öğretmem gereken çok şey var."

"Benimle alay ediyorsun" diye suçladı Jan.Yataktan çıkmak için doğrulmaya çalıştı ama Logan hemen yakalayıp sırt üstü yatağa yatırdı.Genç adam her anın tadını çıkartmak istercesine okşayarak seyretti Jan'ı.

Jan artık düşünemez olmuş kendini duyguların akışına bırakmıştı.Loan onu kucağına alıp karnını ve göğsünü öptü.

Hafifçe inledi.Denizde duyguları gibi coşmuştu.Ancak Jan ne fırtınanın ne de dalgaların farkında değildi.Tek hissettiği erkeğin gücüydü.İçlerinde duydukları müzik hızlandı....hızlandı ve doruğa ulaştı. Bir süre ikisi de hareket etmedi.Jan çok mutluydu.Logan'ın da aynı duyguları paylaştığı belliydi.Hafifçe yana kaydı Logan.

"Çok sert mi davrandım?"diye sordu."Böylesine sabırsız davranmak istemezdim."

Kba mı?Hayır.Sabırsız mı?Belki.Ama mükemmeldi.Evet kesinlikle harikaydı.Parmaklarını geniş göğsünde dolaştırdı. "Hiçbir şey söylemeyeceğim,yoksa şımarırsın."

Genç adam kadını memnun edebilmenin verdiği mutlulukla gülümsedi.

"Şu yatağın nasıl sallandığını biliyor musun?" diye sordu Jan. Teknenin dalgaların üzerinde sallanışını hissedebiliyordu.

"Pek emin değilim. Tekrar deneyelim. Öylesine çok şey var ki hepsini birden deneyelim."

Kahkaha attı. Sonra dirseğinin üzerinde hafifçe doğrularak kadına baktı.

"Hala Anton'a beni kiralayan ve benimle teknede sevişen kadın hakkında açık seçik şeyler anlattığıma inanıyor musun?"

"Bana öylesine dikkatle baktığına göre açık açık bir şeyler anlatmış olmalısın" diye diklendi Jan.

"Belki de bu senin açık bulduğuna bağlıdır" dedi alayla Logan. "Ona dünyanın en güzel kızıyla tanıştığımı ve aşık olmak üzere olduğumu söyledim. Bunlar Anton'un bende sık duymaya alışık olmadığı şeyler. Belki de böylesini hiç duymadı" dedi. Bir süre düşünceli bir edayla dolaştıktan sonra "Eminim bu ilgini uyandırmıştır" diye ekledi.

Genç kadın hafifçe içini çekti. "Peki ya şimdi neler hissediyorsun?" Nefesi kesilmiş kalbi deli gibi atmaya başlamıştı. Erkeğin kara gözlerinin içine baktı.

"Sanırım" dedi Logan hafifçe. "İlk tahminimde yanılmamışım."

"Sanki Teksastaki bir iş anlaşmasından bahseders gibisin"

"Seninle sevişmek hayatımda ki en büyük iş." Eğildi ve Jan'ın burnunun ucundan öptü. "Ama şimdi bir şeyler yemeliyiz."

Öğleden sonra kalan yemekleri çıkartıp ocakta ısıtıp yediler. Bütün elbiseleri ıslak olduğu için Jan iç çamaşırlarıyla dolaşmak zorunda kaldı. Birbirlerine bakıp sanki okuldan kaçmış çocuklar gibi kıkırdadılar. Bir süre sonra Logan kıyafetlerinin ıslak olmasına aldırmadan giyindi ve akşam için durumu kontrol etmek için dışarı çıktı. İçeri geldiğinde Jan Logan'ı tekrar kuruladı.

Logan şakadan bir kızgınlıkla Jan'ı cezalandırmakla tehdit etti. Sonra yatağa yatırdı ve genç kadına hayatının en güzel cezasını verdi.

Sonunda birbirlerine sarılıp uyudular.

Sabahleyin deniz sakinleşmiş güneş doğmaya başlamıştı. Islak pantolonlarını güverteye serdiler. Son kalan yemekleri de yiyip üzerine kahvelerini içtikten sonra kıyıları dolaşmaya karar verdiler.

"Senin gibi usta bir gemiciyle ıssız bir yerde mahsur kalmak çok güzel. Yoksa bunu çok önceden mi planlamıştın?"

"Sevgili Jaunary. Bir sürü şirketi idare ediyordum ama ben bile havayı kontrol edemem. Ama kaderin yarattığı fırsattan da yararlanmamazlık edemezdim."

"Seni seviyorum" dedi genç kadın yavaşça. Ama sesi fok balıklarının sesleri arasında kaybolmuştu.

Sonunda Ventura'ya dönüyorlardı. Ama kalbinin sesi bunun ilişkilerinin başlangıcı olduğunu söylüyordu. Her baktığında Logan'ın sevgi ve şefkat dolu bakışlarıyla karşılaşılıyordu. Ayrılmadan önce genç adamın tek boş gecesi olan Çarşamba gecesi yemeğe çıkmak için anlaştılar.

Her şey yolunda gidiyordu. Genç kadın için hayat pırlı pırlıydı. Salı günü Anton'un programı yayınlanınca Linda koşu koşu yanına geldi. "Harikaydı. Gözyaşlarımı tutamadım" Mr. Harper ise ona hiç duymadığı kadar güzel sözler söyledi. Jan şu anda kendini tüm zorlukları yenebilecek kadar güçlü hissediyordu.

Eve döndüğünde kendine sandviç hazırladı. Kapı çalındı, genç kadın ayağa kalkmadan kapı tekrar çalındı. Kapıda kinin çok acelesi var gibiydi.

"Logan" diye haykırdı Jan kapıyı açınca. Acaba yanılmış mıydı? Yemeğe bu gece mi çıkacaklardı.

Ama erkeğin yüzünde ki ifadeyi görünce tüm düşünceleri dağıldı. Logan'ın dudakları sinirden bembeyaz olmuştu. Omuzları iyice dikleşmiş, yanlarında duran elleri yumruk şeklinde sıkılmıştı.

ONUNCU BÖLÜM

Logan hızla içeri girince Jan kenara çekildi. Eğer kaçmasa genç adam onu ezip geçecek gibiydi.

"Logan ne oldu?" Ancak kelimeler ağızından dökülür dökülmez neler olduğunu anladı. Televizyonda Anton'un programını izlemiş ve hoşlanmamıştı Logan. Genç adam kapıyı hızla itip kapattı. "Sanırım seni bu kadar üzen..."

"Anton'un nerede olduğunu biliyor musun?" diye kabaca sözünü kesti Logan.

"Anton mu?" Jan böyle bir soru beklemediği için şaşırıldı. "Hayır, tabi ki bilmiyorum."

Gözleri huzursuzca erkeğin hakim olmaya çalıştığı ellerinde dolaştı.

"Ortadan kayboldu. Hiç bir yerde bulamıyorum. Senin programın televizyonda yayınlanırken bana telefon

etti."Programdan bahsederken sözler ağzından tiksindirilmişcesine çıkıyordu. "Çok üzgündü,güçlükle konuşuyordu.O saatten beri arıyorum."

"Ama...ama anlamıyorum.Kayıt sırasında çok iyi görünüyordu.Herkes programın harika olduğunu söylüyordu."

"Ah tabi harikaydı."Logan konuşurken yüzünü buru turdu. " ok etkileyiciydi.özellikle bir damla ya  yanaklarından süzülürken.Herkes senin bir melek olduğunu d   nm   t r.Zatan seninde d   nd   n tek şey bu değil mi?O aptal programının Anton'  nasıl etkileyeceğini hiç d   nmedin!"

Jan bir anda midesine yumruk yemi  gibi hissetti.Aralarında duran tahta iskembeye yutundu.

"Ne...demek istiyorsun?"

"Son birkaç hafta içinde Anton iyileşmeye ba lamı tı.Hem fiziksel hem de duygusal açıdan düzelmeye ba lıyordu.Sonra sen o kameralarını i ini ine karıştırıp,bütün her şeyi sildin.çalışmalarını herkese ve Anton'a gösterdin.Zavallı,resimlerinin eskisi kadar güzel olmadığını fark etti.Bu kadarını kaldıramazdı."

"Bu doğru değil" diye inledi Jan. "Yeni resimlerini daha çok beğendim.Dha içtenlikli;anlayış ve sevgi doluydular."

"Resimden anlamadı ın belli."Logan'ın kelimeleri kırbaç gibi  aklıyordu yüzünde.

Jan erkeğin siniri karşısında titredi."Ama bilmiyordum" diye itiraz etti. "Onu incitmeyi hiç istemedim.Söz verdiğim için yaşadığı yeri belirtmemeye dikkat etti..."

"Onu bir saniye bile d   nmedin.Tek d   nd   n kendindin.Zaferin!Ama bu onu kaldıracak kadar iyile memi ti.Bunu fark edemedin mi?Kendine güveni yerine gelmemişti.Evet,belki bir gün tamamen d zeldi inde kameraların karşısına geçebilirdi.Ama  imdi değil."

"Ama nerede olabilir? Ne yapabilir?" Birden Anton'a büyük bir kötülük yapmış olabileceğini düşünerek titredi."Kendisini..."A  ı kurudu.Konu amadı.

Ama Logan konu abiliyordu. " ntihar edebilir mi?Korkarım evet. ntiharının programının yarattığı etkiyi bozabilece inden mi korkuyorsun?"

"Logan l tfte."Parmakları iskembeyi sıkmaktan bembeyaz olmuştu.

"Ne akla hizmet böyle bir program yapmayı d   nd n?"

Dünyalar Jan'ın başına yıkılmış gibiydi.Doğru olabilir miydi?Anton'  bunalıma sürükleyecek bir şey yapmış olabilir miydi? "Hayır" diye mırıldandı. "Stephanie'nin fikriydi."

Jan konuşurken Logan'ın yüzünün ifadesinin de i ti ini g cl kle fark etti.Kızgınlı ına bir de kabalık eklenmi ti.

"Programda Stephanie2nin adının geçtiğini görmedim" dedi.

"Stephanie'nin fikriydi ama nasıl yapacağını bilmiyordu ve ben de..."cümlesini tamamlayamadı.

"Stephanie'nin fikrini çaldın."Sormaya bile gerek duymadan karara varmıştı.

"Hayır.Sadece düşünüyordu,uygulayamayacaktı." Erke in bakışları öldürücü birer ok gibiydi. "Stephanie Anton'un adını bile bilmiyordu."

"Ama sen biliyordun.Geçmişi ile ilgili sorunlarını,nerede ya adı ını,duygularıyla oynayarak onu nasıl ikna edeceğini de biliyordun."Logan suçlamalarına devam edebilmek için derin bir nefes aldı. "Sana g venebilece imi d   nm   t m.Benim sayemde Anton'la arkadaş olup,bu fırsattan yararlandın.Beni kullandın."

Jan inkar etmek için ağzını açtı ama konu amadı.Tek yapabildiği çaresizce titremek oldu.çünkü do ruyd .....doğru.Anton'un Logan sayesinde   rendi i sırlarını kullanmıştı.

"Stephanie'nin bana yaptıklarını biliyorsun."diye hıçkırdı,ama kelimeler a zından çıkar çıkmaz pişman oldu.

"Stephanie'ye duydu un nefret beni ilgilendirmiyor.Tek ilgilendi im dürüst ve iyi bir adama yaptıkların.Jan seni hırslı  alı kan aynı zamanda da sıcak,tatlı ve içten bir kadın sanmıştım....ve sana değer vermiştim.Müracaat formunda yazdı ın yalanlardan biraz   phelenmi tim aslında.Ama nedenlerini bildiğim için önemsiz olduğunu düşündüm.Daha o zaman nasıl bir karaktere sahip olduğunu anlamalıydım.Belki görmek istemediğim,belki de sana açık olduğum için fark edemedim."

Arkasını dönüp pencereye doğru yürüdü.Hiç kıpırdamadan durdu.Genç kadın artık tüm gücünü yitirmi ti.Kendini kanepenin üzerine bıraktı.Logan konuşmak için döndüğünde yüzüne küstah bir ifade yerle tirmi ti.

"Buzdan g r n  n  koruyucu bir kılıf sanmıştım,ama yanılmı ım.Benim sevdiğim kadın sıcak ve i tendi.Kendinden çok başkalarını d   n rd .Ama bu kadın sen değilsin.O hiç var olmadı,sadece ben var

olduğunu sandım.”

Bu kelimeler Jan'ı derinden yaralıyordu.İçinde kalan son gurur kırıntısını kurtarmaya çalıştı. “Şayet Bittiyse...”

“Hayır daha bitirmedim.Yaptıklarını kısaca özetleyeceğim.Başkasının fikrini çaldın.Sana güvenen insanların sırrını kullandın.Ve bütün bunları yaparken de çevrende ki insanların nasıl etkileneceğini düşünmek zahmetinde bile bulunmadın.Eminim Paul seninle gurur duyar.Aynı yöntemleri kullanıyorsunuz çünkü.”

Jan başını salladı anlamsızca “Paul” diye tekrarladı.

“Sen ve Paul hakkında yanlışım.Birbirinize çok uygunsunuz.Bana kalırsa hiç vakit kaybetmeden onu ara.”

Logan hızla döndü ve kapıya yürüdü.Önüne çıkan sandalyeyi devirmesine bile aldırmadı.Jan kanepede öylece kalakalmıştı.Uzaklaşan ayak sesleriyle Logan'ı sonsuza kadar kaybetmişti.

Hava karamıştı ama Jan hala yerinden kıpırdamamıştı.Telefon çalınca boş gözlerle baktı.Açmaya yeltenmemişti.

Logan'a kaba sözleri için en küçük bir kızgınlık duymuyordu.Bunu hak etmişti.Kardeşinin bunalımını gördükten sonra Anton'un durumunu anlaması gerekirdi.Ama fark etmemişti...fark etmemişti.

“Sen ve Paul aynısınız.Birbirinize uygunsunuz!Logan'ın sözleri beynine tokmak gibi çakılıyordu.İtiraz edercesine başını salladı.Hayır bu doğru değildi.Paul ile ayrı dünyaların insanlarıydılar.Logan'ın sözleri bir anda Paul'ün söylediklerini aklına getirdi.Fikir onu kullanmayı bilene aittir.

Evet,Paul'ü bırakmıştı ama onun yöntemlerini kullanmıştı.Kendinden utanıyordu.

Nasıl yapabilmişti?Gerçekten Logan'ın söylediği gibi birimiydi?Bencil ve kendinden başkasını düşünmeyen birimiydi?

Logan onu terk etmişti,bir daha dönmeyecekti.Her şey bitmişti.Çaresizlik içinde haykırdı “Ama ben onu seviyorum”

Kanepede uyuya kalmıştı.Boynunun ve sırtının ağrısıyla uyandı.Yatağına yürüdü ama üzerini değiştirecek fırsat bulamadı.

Sabah uyanığında ağzında kötü bir tat vardı,gözleri yanıyordu.Banyoya yürüdü,soğuk suyun altına girdi.

Aynaya tanınmaz gözlerle baktıktan sonra mutfağa gitti.Kendine bir tost hazırladı.Bu gün yapması gereken şeyler için güç toplaması gerekiyordu.Loagn'ı kaybettiği düşüncesi beyninde yankılanıyordu.Jan bir anda bütün bunları düşünmeden önce Anton'a yaptığı kötülüğü telefı etmesi gerektiği aklına geldi.Belki de hala geç kalmış sayılmazdı.

Nereye gitmiş olabilirdi?Logan,Anton'u ondan çok daha iyi tanıyordu ve bulamamıştı.Adamla neler konuştuklarını hatırlamaya çalıştı.Sadece üç kez sohbet etmişlerdi.

Önce evine dönmüş olacağını düşünerek oraya gitti.Hayır yoktu hiç gitmemişti.Yoksa Logan'ın onu aramasını söyleyen notunu bulurdu.Ayrıca ev bomboştı.

Sahile gitmiş olabilirdi.Denize aşık bir adamdı.Uzun sahil yolu gözünde büyüdü.Ama aramalıydı.Malibu sahiline gitti.Orada da yoktu.Tekrar eve döndü ama Logan'ın bıraktığı not hala oradaydı.Arabasının radyosunu açık bırakmıştı,içinden intihar haberi duymamak için dua ediyordu.

Akşamüzeri Ventura sahilini araştırarak geçirdi.Karanlık iyice bastırmıştı artık arama yapmak imkansızdı.Nereye gitmiş olabilirdi?Anton karısının ölümünden sonra çok içmeye başladığını söylemişti.Ne demişti? “Bütün gece oturup içerdim..”

Bir bar adı da söylemişti.Neydi?Jan beyni çatlarcasına düşünüyordu.Neydi?Birden hatırladı.”Pelikan Yuvası” Evet adı buydu.

Jan hemen aceleyle rehberi açtı adresi okudu ve ezberledi.Yolda ki benzin istasyonlarından birinden de

tarifini aldı.

Barın içi duman kaplıydı.Anton burada olmayabilirdi.İçeri girdi.Oturanların şaşkın bakışları arasında ilerleyerek barmenin yanına gitti.

"Birini arıyorum.Siyah saçlı,şişmanca,otuzunun üzerinde biri.Büyük bir sanatçıdır.Ama şu anda çok kötü bir durumda.Buraya sık sık geldiğini biliyorum."

Barmenin bakışları etrafta dolaştı,sonra başıyla işaret ederek "O mu" dedi.

Jan dikkatle baktı.Evet Anton'du adam.bir an ne yapacağını şaşırdı. "Sarhoş mu?"

"Hayır.Her akşam gelir içer.Sarhoş olabilce içini kemiren dertten kurtulabilirdi belki."

Genç kadın ürkekçe yanına yaklaştı."Merhaba Anton."

Adam başını kaldırdı.Jan ne yapacağını korkuyla bekledi.Anton'un yüzü aydınlandı."Jan" Sonra birden bir şey hatırlamış gibi yüzü soldu."Sana bir içki ısmarlayayım mı?"Sesi kızgın değil sadece üzgündü."Hayır teşekkür erdim.Yalnızca izin ver seni eve götürüyim."

Cevap vermedi.

"Konusabilir miyiz?"Anton hafifçe döndü.Jan son çalışmaları hakkında ki hislerini,herkesin ona ne kadar değer verdiğini anlatmaya çalıştı.Tekrar Mike'den bahsetti.

"Mike başardı ama ben yenildim."

Jan bir an kendini güçsüz hissediyordu onu tek başına götürmeyi başaramayacaktı.Ve yardım edecek tek kişi vardı.Logan'ı arayamazdı.

"On dakika içinde kapatıyoruz.Arkadaşınızı götürseniz iyi olur bayan" dedi barmen

Genç kadın saatine baktı,iki olmuştu İsteksizce Logan2ı aradı.Ona kısaca olanları anlattı ve Anton'u onun evine getireceğini söyledi.

Jan gideceklerini söylediğinde Anton hiç karşı koymadı.Eve ulaştıklarında Logan onları kapıda bekliyordu.Anton'u arabadan indirdiler..Adam sadece Logan'ın koluna yaslanara yürüdü.Jan kapıya kadar onları izledi.

"Bu gece onu yatırır,yarın da doktoru çağırırım" dedi Logan.

"Evet çok iyi" dedi Jan.Çok yorgundu.Arkasını dönüp arabasına doğru yürümeye başladı.Görevi bitmişti.

"Bir kahve iç.ihtiyacın var.Sürahi mutfakta.İkinci kapı..."

Jan başını salladı. "Hayır,sağ ol.Eve dönmek istiyorum."

"Bir kahveye ihtiyacın var.Hem seninle konuşmak istiyorum."

Jan başını salladı.Karşı koyamayacak kadar yordundu.Kendine kahve doldurdu.Yavaş yavaş kendine geliyordu.Burada daha fazla kalamazdı.Yavaşça koridora çıktı ve kapıya doğru yürümeye başladı.Tam kapıya varmıştı ki arkasından seslenen güçlü bir ses duydu.

"Jan"

İsteksizce baktı.Nasıl bu kadar çabuk dönebilmişti?

"Maria,Anton'la ilgileniyor."

"Kahve için teşekkürler.Artık iyiyim,Anton için yapabileceğim bir şey varsa haber ver."

Logan çabucak yanına geldi ve itiraz etmesine fırsat vermeden önüne geçti."Bu gün istasyondan seni aradım.her kes oradaydı ama kimse senin nerede olduğunu bilmiyordu."

Jan ona baktı. "Anton'u arıyordum."

"Ben de aradım.Benim yapamadığımı sen yaptığın için mutluyum" Bir an durakladı. "Anton'un senin için toplantıdan önemli olması beni şaşırttı.Stephanie'nin eline büyük bir fırsat verdin.Toplantının olduğunu unuttun mu?" diye sordu hafifçe takılarak.

"Hayır unutmadım.Yalnızca...gözüme önemli görünmedi."

"İstasyonda ki işin gözüne önemli görünmedi mi?"

Jan bir an erkeğin sorusunu düşündü.Hayır ne istasyon ne de program gözüne önemli görünmemişti.Evet hala hırslıydı ve başarılı olmak istemiyordu.Ama bunu kişiliğini yitirip ikinci Bir Paul olmak pahasına yapmak istemiyordu.

"Benim hiçbir ahlaki değere sahip olmadığımı düşündüğünü biliyorum"

Genç adam iyice Jan'a yaklaştı ve sıkıca kollarından kavradı. "Sana önemli olan şeyler hakkında soru sormuştum"

Önemli mi?Hayatında gerçekten önemli olan tek şey vardı,Logan.Jan Logan'ı seviyordu.

Kolunu kurtarmaya çalıştı ama başaramadı. "Lütfen,beni bırak gideyim."

"Seninle konuşmak istediğimi söylemiştim."

"Neden?Hakkımda ki düşüncelerini tekrarlamak için mi?Yeni birkaç kelime mi buldun?Geçen gece söylediklerin yetmez mi?"

"Belki den de benim hakkında birkaç kötü kelime sıralamak istersin" dedi genç adam ve birden sarılarak kadını kendine çekti. "Eğer benimle kalırsan,sana yardım bile edebilirim."

Benimle kal.Genç kadın birden onun olmak ve kollarının arasında yatmak istedi.

"Ventura'ya gitmek için geç oldu"

"Pek uzak değil" Bu kelimeleri onu kendinden uzak tutmak için söylemişti.Kalmamalıydı.

Logan eğilip dudaklarını Jan'ın boynunda gezdirdi.Genç kadın başını arkaya atmış kendi kendine sadece birkaç dakika daha diyordu.Sonra giderim.sonra başını kaldırdı dudaklarını aradı.

Erkeğin elleri göğsünde dolaşmaya başladı.Gittikçe daha da güçleniyordu.Genç kadın bir anda ateşle oynadığını fark etti.Ama geç kalmıştı.

Bakışları yavaşça odada iki kişilik yatakta gezindi.Artık erkeğin elbiselerini çıkarmaya başlamıştı.

Çıplak olarak yatağa girdiklerinde Logan Jan'ı şefkatle öptü.Genç kadın onun olmak istiyordu.Ama erkek hafifçe yana kaydı ve korumak istercesine kollarının arasına aldı."Haydi uyu bir tanem" diye mırıldandı.

Jan omzunun üzerinde doğrulmaya çalıştı. "Ama ben sanmıştım ki.."Genç adamın erkeksi vücudunu hissediyordu.

"Seni tek bir nedenle mi yatağımda istediğimi sanıyorsun?Eğer şimdi sevişirsek öyle düşüneceksin.Uyu.Yalnızca sana sarılmak istiyorum."Kollarını iyice kadına sardı.

Jan şaşırmıştı.Kendini erkeğin kollarında güvende hissederek uykuya daldı.

Sabah uyandığında yatakta yalnızdı.Masanın başında ki saate beaktı.On buçuktu.Bir saat önce istasyonda olmalıydı.Örtüleri üzerinden atmış kalkmak üzereydi ki Logan elinde kahve demliği ve iki fincanla içeri girdi.

"Günadın"

"Günaydın" diye cevap verdi Jan ürkekçe.

Tepsiyi yatağın kenarına bıraktı ve başka bir paketi açtı.Jan bir anda şaşkınlıkla bakakaldı.Bu Anton'un sabahın izleri tablosuydu.

"Satın mı aldın?"

Logan tabloya baktı ve başını salladı. "Bizi bu tablo tanıştırmıştı.Belki fazla duygusalım."

Jan yatağın içine gömülüp çarşafı boynuna kadar çekti.Genç adam yavaşça yaklaştı ve çarşafı açtı.Eğilip,göğüslerini öpmeye başladı.Dün gece olanlardan sonra Jan'ın aklı karışmıştı.

"Dün gece" diye ürkekçe söze başladı."Bana kalmamı söylediğinde..."

"Yöntemlerim hiç de dürüstçe değildi.Ama eğer fiziksel gücümü kullanmaya kalksaydım benimle kalmak istemeyebilirdin."

"Ama..."

"Anton'un bu tablosunu niçin aldım,biliyor musun?Sana küçük bir düğün armağanı olsun diye."

"Kbalaşmana gerek yok."

Logan tekrar tabloya baktı. "İsrar ediyorum.Bu bir tekliftir,TABIİ İLGİLENİRSEN"

İlgilenmek.Jan bir an kendisini kuş gibi hafif hissetti. "Seni...seni seviyorum Logan.Hep de seveceğim.Ama Anton hep aramızda olacak.Ben bir hata yaptım.Bir değil bir sürü hata yaptım.Ne kadar üzgün olduğumu bilemzsin.Ama üzgün olmam Anton'a verdiğim acıyı ört bas etmez."

"Ben bu hatanın tamir edilemeyeceğini düşünmüyorum.Anton bu sabah çok daha iyiydi.Senin programın gerçekleri görmesine yardım etti."

Jan konuşmadı.Erkeğin gerçek hisleri bunlar mıydı acaba?

"Ne olursa olsuneni seviyorum" dedi Logan."Sen hata yaptın.Ben de hata yaptım.Dün kızgınlığıma kapılıp seni kırdım,buna hakkımyoktu.Ama herkes hata yapar,mühim olan yanlış anlaşıp düzeltmeye çalışmaktır.Seni her yönünle seviyorum"Eli yavaşça kadının pürüzsüz karnında dolaştı.

"Seni seviyorum" dedi Jan çaresizce.

Genç adam onu yatağa itip "İspat et" dedi boğuk bir sesle.

Genç kadının elleri adamın saçlarında dolaştı onu ne kadar sevdiğini göstermek istercesine.

"Oldukça iyi.Ama yeteri kadar değil"

Jan bir an başaramadığını düşünerek üzüntüyle baktı Logan'a

"Ben eski kafalı biriyim.Evlenme teklifimi kabul etmeden bana sevgini tam anlamıyla ispat etmiş sayılmazsın"

“Şayet ısrar ediyorsan...” dedi Jan gülerek.
“Ama bu arada” dedi Logan. “Bana bazı deliller sunabilirsin”
Jan öperek sözünü kesti Logan’ın.

MUTLU SON